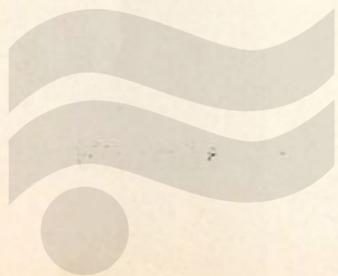

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Febbraio

五九六六

c e c a

1	S.E. Card. Beran P.Feřt, S.J.	Per la festa della Purificazione /13,30/ Notizie dal mondo cattolico
2	P.Ovečka, S.J.	L'Udienza Generale -Apostolato in Giappone
3	P.Feřt	Il matrimonio e la famiglia nello sch.XIII
4	P.Ovečka	Dichiarazione sulla libertà religiosa /1/
5	P.Feřt	Commento sui avvenimenti religiosi della settimana
7	P.Špidlík P.Ovečka	San Ignazio Ant. e la liturgia/Mons.Pobožný/
8	P.Feřt	Intervista con P.Čížkovský, missionario
9	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
10	P.Feřt	Anniversario della morte del Card.Stepinac Il matrimonio e la famiglia nello sch.XIII Regolazione delle nascite /13,30/
11	P.Feřt	Notizie dal mondo cattolico /13,30/
12	Card.Beran P.Ovečka	Per la festa dell'Apparizione a Lurdes /13,30/
13	P.Feřt	Paolo VI sui problemi della famiglia
13	P.Feřt	Omelia /10,15/
14	P.Feřt	Intervista sulla tomba di S.Cirillo /13,30/
15	P.Feřt	In memoriam del Dott. Alfredo Fuchs Notizie dal mondo cattolico /13,30/
16	P.Ovečka	Notizie - Annuario Pontificio 1966 /13,30/

		L'Espresso
17	P.Feřt	Il matrimonio e la famiglia - L'Aborto <i>dyb</i> Notizie dal mondo cattolico
18	P.Ovečka	"Il Vicario" di Hochhuth e la verità
19	P.Feřt	Da una settimana all'altra Notizie dal mondo cattolico
21	P.Ovečka	Paolo VI agli parroci Romani San Ignazio e la Chiesa/Mons.Pobožný/
22	P.Feřt	Il nuovo spirito della legislazione sulla penitenza Notizie dal mondo cattolico - La Polonia
23	P.Ovečka	Le Ceneri nel Vaticano - Notizie Un anno dalla elevazione del Card.Beran
24	P.Feřt	Il matrimonio e la famiglia nello sch.XIII Notizie dal mondo Cattolico - L'India <i>dyb</i>
25. Křesťanské novinky		
25	P.Feřt	Chiesa Cattolica di San Vito a Praga Notizie dal mondo cattolico
26	P.Feřt	Concilio dei sacerdoti e per i sacerdoti
27	P.Feřt	Notizie dal Vaticano Omelia
28	P.Ovečka	Acta et Documenta della S.Sede

Radiovatikan.cz
 České sekce Vatikánského rozhlasu

**Instav pro studium
 totalitních režimů**

V dnešním pořadu promluví k svátku Očištování Panny Marie čili Hromnice nejdůstojnější pan pražský arcibiskup, kardinál Josef Beran.- Na začátku si poslechněte zprávy z Vatikánu a z katolického světa. -

[Celý svět sleduje s napětím události soustředující se kolem válečného konfliktu ve Vietnamu. Všechny dosavadní snahy o mírumilovné vyřešení problému nevedly k žádnému pozitivnímu výsledku. Ačkoliv Američané skončili několikatýdenní příměří a začaly bojovné nálety i na území Severního Vietnamu, ačkoliv se strany Severního Vietnamu jeho spojenců byly odmítнуты všechny pokusy a návrhy na smírné řešení, přece zůstává ještě jedna návrh papeže Pavla VI., který našel porozumění nejenom ve veřejném světovém mínění, nýbrž i u generálního sekretáře Spojených národů a u jedné z válčících stran: totiž možnost rozhodčího soudu neutrálních států prostřednictvím Organisace spojených národů. Svolání Rady bezpečnosti u Spojených národů, která má ihned projednat vietnamský konflikt a hledat jeho řešení podle rady svatého Otce, je důvod, abychom ještě nezoufali nad nemožností návratu míru bez všech hrůz dlouhé války na Dálném Východě. Svatý Otec Pavel VI. řekl v sobotu novinářům: Je to těžká, velmi těžká odpovědnost zamítout možnost každého vyjednávání. Mohem těžší odpovědnost by padla na toho, kdo by odmítl přjmout smírné řešení, které hledá Organisace spojených národů. Úkol Spojených národů je jistě nesmírně těžký. Ale kdyby všechny národy a státy, které jsou členy Spojených národů, se dovedly shodnout v úsilí o pravý a spravedlivý mír, pak by se to mohlo podařit. Budeme se modlit, jak o to prosil svatý Otec, aby Kristus -Světlo světa - rozptýlil temnoty nenávisti, aby i pro Vietnam nastal den opravdového a trvalého míru.

[Včera zahájila za přítomnosti svatého Otce svou práci Centrální pokoncillová komise. Shromázdění se konalo v sále konkordátu ve Státním sekretariátě. Byli přítomni oba presidenti-delegáti kardinál Tisserant a Cicognani a dalších osm kardinálů, kteří jsou členy komise, generální sekretář arcibiskup Pericles Felici a tři podsekretáři. Svatý Otec v latinské řeči nibomac,

jaký je účel komise: zabránit nesprávným výkladům některých koncilových dekretů, koordinovat práci ostatních komisí pokoncilových, postarat se o rychlé vydání a přeložení úředních aktů koncilových, aby dílo II. Vatikánského koncilu mohlo být co nejdříve dokončeno. —

O svátku očištování Panny Marie svatý Otec Pavel VI. přijme podle tradičního způsobu obětní svíce od zástupců diecésního kleru a řeholníků. Opředu se zúčastní všichni věřící přítomní při generální ~~massíkix~~ audienci v bazilice sv. Petra. —

V Lurdech začne poutní období 26. března a skončí 16. října. Mezi prvními velikými poutěmi bude pouť slepců v dubnu ~~téhož roku~~. —

V Rakousku v diecézi Graz-Seckau bude zřízeno - asi první na celém světě - tak zvané presbyterium - to je poradní sbor kněží, který má pomáhat biskupovi řešit všechny důležité otázky týkající se duchovní správy a duchovního života v diecézi. Tento nový církevní organismus - o němž mluví II. vatikánský koncil - ~~bude se~~ skládat vedle světícího biskupa a generálního vikáře z třiceti kněží ze všech částí diecéze.

Bostonský kardinál Richard Cushing se zúčastnil ekumenické pobožnosti kterou organisovala hebrejská komunita v synagoze Beth Shalon ve Framingham. Rěkl při té příležitosti: V této zemi jsme až dosud žili v ghotech; zde katolíci, tam protestanti a ještě jinde židé, ale nyní padly hradby, které nás rozdělovaly. —

KONEC ZPRÁV. - Mluví kardinál Josef Beran.

* *Josef*

ústav pro studium
totalitních režimů

1.2.-66

RADIO VATICANA

K 2/II. 1966.

28-3

Moji drazí!

Při čtvrtém radostném tajemství růžencovém v každém zdrávasku říkáme: "...Plod života Tvého Ježíš, jehož jsi, Panno, v chrámě obětovala." Je to právě tajemství, jež nám Církev sv. připomíná na svátek všeobecně uváděný jako svátek Hromnic, dne 2. února.

Ve skutečnosti je to však svátek nejen obětování Ježíškova v Jerusalemském chrámě, nýbrž i svátek očištování Panny Marie a památka prvního v chrámě stařečkem Simeonem a stařičkou vdovou Annou [redakce] veřejně učiněného uznání Ježíška jako Spasitele, Mesiáše.

Víte, že modlitba svatého růžence nemá spočívat jen v odříkávání Zdrávasů, Otčenásů a pozdravu nejsvětější Trojice: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Modlitba svatého růžence má být modlitbou rozjímanou, a proto na př. zde v Itálii a jinde vždy před každým desátkem se krátce připomene tajemství, jež má být rojímáno, a jsou i vydány modlitby, jež obsahují v jedné větě vyjádřenou myšlenku k rozjímanému tajemství pro každý zdrávas /tedy 10 myšlenek/ každého desátku.

Porozjímejme tedy dnes tajemství na svátek Hromnic oslavované, aby i toto tajemství [čtvrté] růžence radostného v celé své kráse se zpřítomnilo myslí našim.

První tajemství ve svátek Hromnic slavené, je tajemství Očištování Panny Marie. Nazýváme je tajemstvím, poněvadž je opravdu něčím tajemným. Panna Maria, bez poskvry hříchu dědičného počatá, jejíž duše byla prosta i každého osobního hříchu, podrobila se [redakce] Mojžíšem předepsanému obřadu očištování. Stála před uzavřenou branou vedoucí do místa určeného pro Israely, mezi ostatními ženami, a musela přinést oběť smírnou za sebe a oběť vykoupení za Ježíška.

Panna Maria nebyla před Bohem nečistou, ale v pokoře podrobila se předpisům rituálním a i Syna svého prvorodeného zasvětila Hospodinu - druhé tajemství dnešního svátku, obětování Ježíškovo - jejíž pak zase obětí přinesenou si vykoupila. Obětován měl být beránek v celopal a řdlička nebo holoubek na smír, chudí mohli i jako celopal přinést hrdličku nebo holoubku, a tak Panna Maria donesla 2 hrdličky, jednu v celopal a druhou na smír.

Očištování Panny Marie a obětování Ježíška! Jak krásné tajemství chápané v duchu víry. Panna Maria před Bohem nepotřebovala očištování a Ježíška nebylo třeba před Bohem vykupovat, neboť celý jeho život byl Bohu zasvěcen pro spásu lidstva. Ale zákonu v té době platnému se Maria podrobila, neboť i jinak zachovávala svědomitě všechny předpisy levitské, věrné Israely zavazující. Poslušnost k zákonům a předpisům církevním, jak

povzbudivě je zde doporučována!

Když byly obřady tyto splněny, Panna Maria, tisknouc Ježíška k srdci, šťastná se chystala na cestu domů. V tom se k ní přiblížil starý. Radost nevyslovna zářila z jeho očí i z tváře. Vztáhl ruce k Ježíškovi, a když Maria vložila dítko do jeho rukou, pozvedl je vzhůru a zapěl chvalozpěv, který i my denně v breviáři na ukončení dne opakujeme: "Nyní propustiž, Pane, služebníka svého - byl totiž poučen Duchem svatým, že nezemře, dokud neuzří Mesiáše - Nyní propustiž, Pane, svého služebníka. Teď už mohu umřít, neboť mé oči viděly tvou spásu, kterou jsi připravil přede všemi národy. On je i světlem k osvícení pohanů a slávou svého národa israelského.

Evangelista Lukáš, který zapsal tuto událost, poznamenává, že sv. Josef i Panna Maria byli plni údivu nad tím, co se o něm pravilo. Ze by Ježíš byl slávou vyvoleného národa, to je neudivovalo. Už dříve ze sdělení andělových poznali, že Ježíš je oním očekávaným Mesiášem, ale že měl být světlem k osvícení pohanů, to jim bylo nové, a Maria, která - jak týž svatý Lukáš o ní poznamenal - uchovávala vše, co o Ježíškovi slyšela, v srdci svém a o tom přemýšlela, jistě již zase více chápala poslání Ježíškovo jako Spasitele celého světa, tedy nejen národa vyvoleného, nýbrž i všech pohanů.

Byla tak šťastná a ~~jsště~~ vroucně zlíbala Ježíška, když jí ho stařeček Simeon vraceł. S vděčností pohlédla i na Simeona, ale ten pojednou zvážněl a smutnějším hlasem pravil: "Hle, tento je určen k povzbuzení, ale i k pádu mnohých v Israeli a na znamení, jemuž bude odpíráno. Tvou pak vlastní duši pronikne meč. - A to vše bude, aby se provedla smýšlení mnohých srdcí. Mnozí se postaví proti němu, mnozí však jej uznají a přidrží se jeho učení.

Jak bylo bolestné toto proroctví pro Marii! Přitomná v tu chvíli, stařenka Anna hlasitě velebila Boha, že Spasitel už přišel na svět, mnozí v té chvíli se radovali s ní, ale Maria cítila v svém srdci ostré bodnutí meče bolesti. -

Když tak vykonali vše podle zákona, vrátili se do Nazareta. Jak radostně hlavou pokyvoval oslíček, jenž je nesl. Byl tak šťastný. Svatý Josef jistě nikdy mu neublížil, vždy jej vším potřebným opatřil. Nikdy ho nebil, vždy jen pohlazením povzbuzoval. A břímě, jež nesl, Matějka Boží s děťátkem, netížilo příliš. Snad se trochu divil, že oba jsou trochu zamlklí. - Svatý Josef rozvažoval vše, co slyšel, a Maria ještě vřeleji tiskla Ježíška k svému srdci.

Svátek dnešní je nazýván hromnice, jak víte, proto, že v ten den

přede mý svatou se světí svíce zvané hromnice, jež mají být rozsvěcovány v nebezpečí za bouře a hřimání. Jsou krásné ony modlitby při svěcení těchto svící a symbolisují Ježíše, jejž Simeon nazval světlem k osvícení pohanů.

Modleme se v ten den za potřebné světlo Ducha svatého pro sebe i pro všechny, kteří podléhají pokušením nevěry a prosme i Matičku Boží, aby tyto modlitby provázela svou přímluvou pro tu bolest, kterou cítíla ve svém srdci, když slyšela, že Ježíš bude ku pádu i k povýšení mnohých, neboť bude znamením odporu, a tím i k rozlišení mnohých srdcí.

Abyste ve světle víry kráčejíce i světla Lásky Boží v míře co nejhojnější dosáhli, k tomu Vám ze srdce žehnám.

*Světlu svatého Ducha: Svatému i Božímu
zvuku na Vás a Vaši rodinu a jistě i na mne
Jeho kříž užívají s vše už. Am.*

* Jan Švec, Praha,
český pesničkář

RadioVaticana.cz

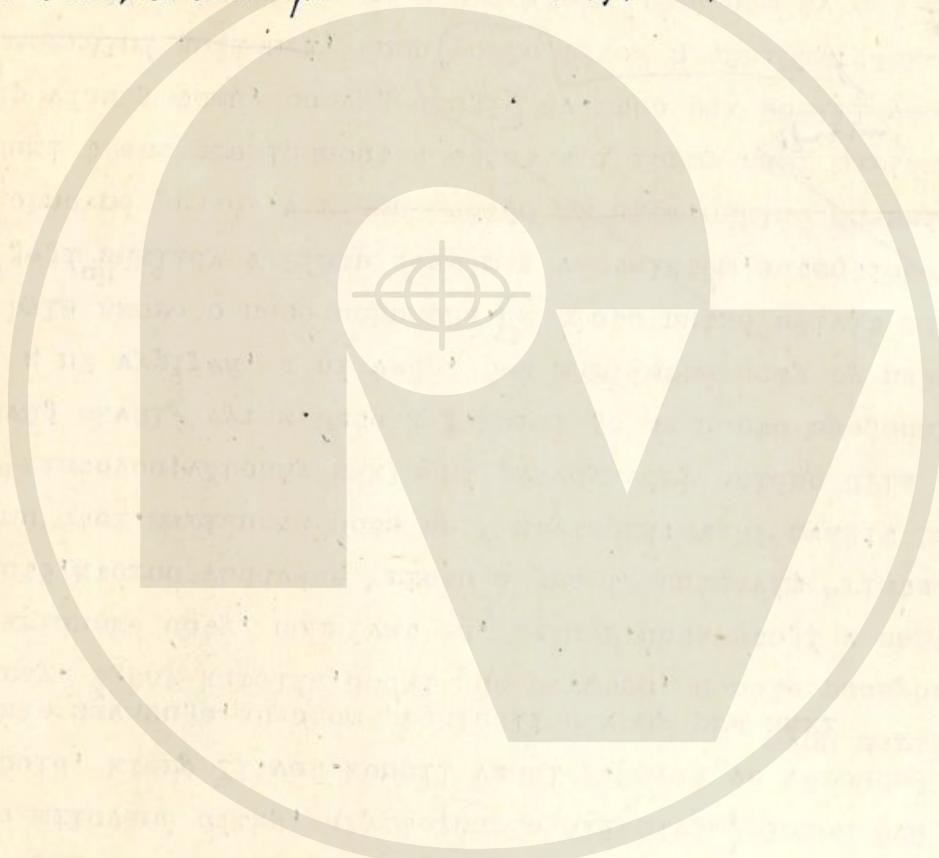
česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

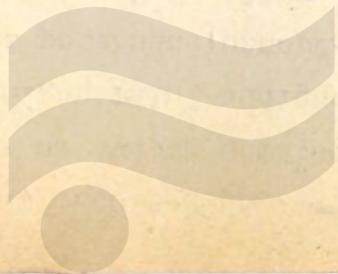
Dnes na svátek Očištování P. Marie, Hromnice, sv. Otec udělil obvyklou středeční generální audienci v bazilice sv. Petra. Během audience odevzdali sv. Otci požehnané, ozdobené svíce hromničky zástupci římských patriarchálních a ostatních bazilik, římských národních kostelů, rádů, kongregací a řeh. společností, seminářů a kolejí a bratrstev, které mají tuto výsadu. V italské alokuci sv. Otec mluvil o významu tohoto obřadu odevzdání svící hromniček papeži, pak o mariánské úctě v Církvi a závěrem řekl, že letos svíce budou poslány do klášterů řeholních sester s přísnou klausurou, které svůj život modlitby obětují za Církev. Průvod zástupců můžeme říci celého světa shromážděného zde v Římě, se svícemi v rukou, je výraz úcty a lásky ke Kristu, světlu národů, k P. Marii, k Církvi a k jejímu představiteli; je to skutek lásky, jímž svíce bude ke vzdělání a k radosti; je to důkaz věrnosti dobrým zvykům, které neodstranil běh staletí. Úcta k P. Marii, pravil dále sv. Otec, je jednou z charakteristických známk katolické zbožnosti a je povinností papeže nad správností této známky být. "Napomínáme vás, ctihoní bratři a milované dítky, abyste udržovali živým plamen své mariánské zbožnosti, hold, který II. vat. koncil vzdal P. Marii ve věroučné konstituci O nebeskému Otci. Mariánská úcta není zbytečná: stačí uvážit Boží úradky s matkou Kristovou; všechny základní pravdy víry celého díla spásy mají v P. Marii svůj skvělý výraz. Úcta k P. Marii je na rosto spojena s úctou ke Kristu, z ní vyplývá, k ní vede, bez mariánské úcty by naše víra, ano naš Církev byla skoro o něco ochuzena. Je proto nutné oživit mariánskou úctu, hledat její základy v Písmu svatém a v staletém, autentickém rozjímání Církve obnovné pravdy. V Písmu svatém má např. základ dnešní svátek. Spolu s pravdami třeba přehlédnout a očistit i formy naší mariánské úcty, aby i ony odpovídaly tomu, co vyjadrují. Sv. Otec pak sdělil všem, kdo byli při tomto generální audienci, komu pošle letos hromničky: "Jako obvykle, některé budou poslány osobám a na místa, které jsou nám zvláště drahý. Ale většina svící bude poslána do řeholních domů, jejichž členové se zasvětili modlitb rozjímavému životu, rozhovoru s Bohem usebrání a vnitřnímu životu, takže se zdají jakoby odloučeni nejen od rodiny a společnosti ale i od života církve.

Uzavření církevně-budovanského při uzavření 3 měsíční dobu :
mons. Fr. Plaue mluví ~~pro rekonstrukci~~ prof. P. L. Doležal
dne 1. října 1945 vysílal svou delegaci k. o. m. řeckému
prof. Františku řeckému jménem Rudolfu řeckému, jehož je uvedeno.
Plaue

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Není možné poslat svíce do všech těchto oáz modlitby a pokání; sv.Otec vyvolí ty, které poznal za svého kněžského života; všem klášterům ale plati jeho vzpomínka a uznání - ^{všechny} k této oázy odloučení, pokání a rozjímání ~~vede~~, že nejsou zapomenuty, že nejsou odloučeny od společenství Církve - právě naopak, že tvoří její srdce, že obohacují její duchovní hohatství, povyšují její modlitbu, posilují její lásku, že jsou účastny jejich utrpění námah, apoštola, nadějí, že zvětšují její zásluhy - tak to stojí v dekretu který koncil věnoval řeholním osbám. Sv.Otec končil výzvou k přítomným: Všichni máme být do jisté mery rozjímavými osobami; po vzoru P.Marie máme uvažovat v srdci o slovech a příkladu Pána Ježíše; všichni máme být oddáni usebranosti a modlitbě, svícemi rozžatými a nezhasnutými.

Vatikánské pošty vydají 8.března serii 12 výplatních známek v hodnotě od 5 do 180 lir. Na známkách je znározněn sv.Otec, jeho papežský znak a pak činnost člověka; řada ^{tužky} motivů je vzata ze soukromé kaple sv.Otce. Od 1.ledna vatikánské pošty užívají latinského přetisku; ^{tužky} který připomíná, že žije me v mimořádném milostivém létě, vyhlášeném po skončení II.vat.sněmu. První katolické universitě v Habeši se dostalo oficiálního vládního uznání. Dosavadní ~~Maximilián~~ ^{Ustav pro vyšší vzdělání} založila r.1958 italská řeholní sestra Maria Nora. Universita má 7 fakult, které navštěvuje více než 1000 studentů; jen polovina jsou katolíci.

Vídeňský arc.kard.König bude přítomen náboženským slavnostem, ohlášeným k 1000.výročí pokrtění Polska na poutním místě Čenstochové. Kard.König povede zvláštní pouť rakouských katolíků; poutníci odjedou zvláštním vlakem 2.května. V památné cáscké katedrále byla zrušena vyhrazená místa v lavicích. Zvyk, mít v kostele vyhrazené místo, je už překonán a neodpovídá duchu II.vat. kojicílu. Příslušný výnos byl uveřejněn 28.ledna, v den kdy se v cáscké diecézi slaví svátek bl. Karla Velkého, budovatele cásckého dómu.

Kard. Raus donul ve vatice ^{tužky} sv. v katedrále sv. Jana Křtitele. ^{tužky} P.M. mě přinutil mít kávu a měl si ji přinést atice. ^{tužky}

112 stránka

ústav pro studium
totalitních režimů

Misionářská práce mezi japonskou inteligencí

29/3
84

Japonští katolíci slavili loni velké jubileum: sté výročí návratu misionářů do své země, do níž jim byl před dvěma sty lety zakázán vstup pod trestem smrti. A přece v Japonsku Církev nevymřela: byli to laici, kteří ji udrželi při životě malé skupinky katolíků především v okolí Nagasaki. A ti 17. března 1865 přistoupili k francouzskému misionáři P. Petitjeanovi a pověděli mu: Srdce nás všech, co jsme zde, je stejné jako vaše *je náboženství a věra v Boha, je všechno*. Misionářská práce v Japonsku je spojena se jménem sv. Františka Xaverského, po svatém Pavlu snad největším misionáři. Xaver zde přistál r. 1549; po dvou letech sice odjel, ale sémě křesťanství bylo zaseto, vzešlo a slibně se rozvíjelo bez ohledu na to, že už čtyřicet let potom začala první vlna pronásledování; ustalo jen na okamžik; aby se *vzdálila* s novou krutostí; ale i strom křesťanství rostl, jeho silou byla krev nových a nových mučedníků: 3. února Církev v Japonsku slaví svátek 26 z nich, které Pius IX. r. 1862 prohlásil za svaté. Na začátku 17. století počet křesťanů snad dostoupil půl milionu. Ohněm a mečem byla Církev alespoň navenek vyhlazena. Na jejích troskách začali pracovat misionáři v minulém století.

Jako všude jinde misionáři soustředují jednu stránku své práce, propagace křesťanstva, na inteligenci. Vždyť už sám sv. František Xaverský ve svých listech psal o vlivu, který ^{příklad} vzdělané vrstvy *i v Japonsku* bude mít. Pět universit, 14 vysokoskolských kolejí a 107 středních škol s 85 000 studentů řídí dnes Církev v Japonsku. Mezi universitami si získala velké vážnosti universita Sophia v Tokiu na níž ~~je~~ náš krajan P. Ludvík Armbruster, *zvaný Khi*.

Misionářská práce mezi inteligencí není ani v Japonsku snadná: jestli v minulém století Japonci toužebně a ochotně přijímali a napodobovali západní školský systém a s ním i můžeme říci západní kulturu - dnes si sami uvědomují tento svůj nedostatek a spíše vracejí se k tomu, co je typicky japonského; chtějí smířit křesťanské myšlení s japonskými tradičními hodnotami, křesťanství se má vtělit do japonské kultury.

Japonští vzdělanci si uvědomují velké nedostatky svých tradičních náboženství odmítají je, a tím upadají do jistého sice blahovolného, ale přece jen skeptického, ne-li přímo nihilistického postoje vůči všem náboženstvím, takže i otázka existence osobního Boha je pro ně problematickou.

Nesmíme ale propadnout upřílišování. Právě mezi vzdělanci najdeme hledání duchovní hodnot; zvláště mládež je přístupná ideálům mravnosti, obětavosti a sebe-

(adresa) zapření, až do krajnosti. V posledních letech byly prodány miliony biblí a při státním sčítání se hlásí ke křesťanství daleko více lidí, než mají přívrženců katolíci a protestanté; misionáři to vysvětlují tím, že tito lidé přišli do styku s křesťanskými kruhy, považují se za následovníky Kristovy ale chtějí zůstat jen v srdci křestany, neúčastní se veřejných společných křesťanských bohoslužeb a pobožnosti. A misionáři vidí svůj úkol v tom poskytnout těmto hledajícím ať už knihou, nebo rozhlasem nebo televizí plnou pravosti Krista a křesťanství, a to zase ne západním způsobem, překlady evropských a amerických příruček filosofie, ale knihami, které by nauky svaté víry dovedly odíti pojmy japonské kultury, psychologie a snad i pojmy převzatými z východních náboženství; tak jak je tomu vybízeno ^{ještě} koncilové ^{onmisi} prohlášení. Velký úkol zde připadá japonským kněžím - z 1805, kteří působí v Japonsku, je domácího fundus 607, *jiní mít mít slíbu mrtv.*

*X říká trápi ji jeho syni jeho bratr, myž hrad mne
m využít.*

• jut doby

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Začínáme naši besedu o manželství v rámci pořadu: POKONCILOVÉ AKTUALITY. Odborný výklad podá veleústojný pán dr. Josef Meránský. Úryvky českého překladu pastorální konstituce O církvi v dnešním světě: přeče slečna Marie Novotná. -

-ö-

Dr MMM: Jak si, doufám,....

k manželské plodnosti.

1/: MANŽELSTVÍ a manželská láska už svou přirozeností směřují k plození a výchově dětí. Děti jsou vpravdě tím nejcennějším darem manželství a velikým dobrodiním pro rodiče samé. Bůh, který řekl: 'není dobré, aby byl člověk sám' /Gen.2,18/, a 'který na počátku stvořil člověka jako muže a ženu' /Mat.19,4/, chtěl mu dát jakousi ~~zájmeno~~ zvláštní účast na svém vlastním stvořitelském díle a proto muži a ženě požehnal slovy: 'Rosťte a množte se' /Gen.1,28/. -

Dr MMM: Mezi theology.....

stvoří nesmrtnou duši.

2/: Proto budou manželé plnit svůj úkol s lidskou a křesťanskou odpovědností a s učelivou uctivostí vůči Bohu ; po společném uvážení a ~~účelu~~ vzájemném hledání vytvoří si v té věci správný úsudek, při čemž budou mít ohled jak na své osobní dobro tak na dobro dětí ~~až~~ ^{to}, jak těch, které se už narodily, tak těch, které by ještě mohly přijít, vezmou v úvahu hmotné i duchovní podmínky doby a vlastního životního stavu a budou dbát, aby zůstaly nedotčeny hodnoty společnosti rodinné, společnosti občanské a samotné Církve. Tento konečný úsudek ~~sí~~ musejí manželé před Bohem utvářit sami.

Dr MMM: Přicházíme k důležité části.....

společnosti i Církvi.

3/ Křesťanští manželé ve svém rozhodování a jednání musejí si být vědomi, že se nemohou nechat řídit svou libovůlí, nýbrž že se musí podřídit svědomí ,které je ve shodě s Božím zákonem, a budou ochotni poslouchat učitelský úřad Církve, který tento Boží zákon autenticky vykládá ve světle evangelia.

Dr MMM Myslím, že mnozí z posluchačů.....právo zasahovat.

/4/ Manželé tím, že s lidskou a křesťanskou odpovědností velkodušně přivádějí děti na svět, oslavují Stvořitele a rostou v dokonalosti v Kristu. Mezi manžely, kteří takovýmto způsobem plní úkol jim svěřený Bohem, je třeba zvláště připočít ty, kteří po rozumném vzájemném rozhodnutí velkodušně přijímají a řádně vychovávají i početnější potomstvo.

Dr MMM Svědomité a zodpovědné jednání..... mají dětí malo.

/5/ Manželství však není ustavoveno pouze k plození dětí; sám ráz nerozlučné úmluvy mezi /dvěma/ osobami a dobro dětí vyžaduje, aby také vzájemná láska mezi manžely se projevovala správným způsobem, aby se rozvíjela a dosáhla své plnosti. Proto, i když nemají dětí, ačkoliv si je tak často přáli, manželství trvá jako stav ve zvyklostech a společenství celého života a zachovává si svou hodnotu a svou nerozlučitelnost.

Dr MMM Ale ani bezdětné rodiny..... i Božího lidu.

FFF. Děkuji Vám, pane doktore. Děkuji vám, slečno. Dnes se vám podařilo dokončit obecnou část výkladu o manželství ve světle II. vatikánského koncilu. Příště budeme moci přistoupit k některým partikulárním problémům. V naší nejbližší besedě věnujeme pozornost regulaci porodů, jak se na ni dívá Církev.

KONEC ČTVRTEČNÍ BESEDY :POKONCILOVÉ AKTUALITY.

ústav pro studium
totalitních režimů

3/66

CTVRTECNI BESEDY - III -Plodnost v manzelstvi;

80-1a

Jak si, doufam, vzpominate, zacali jsme nas vyklat o manzelstvi a rodine dvema predeslymi besedami. Zminili jsme se o postaveni a vyznamu rodiny v dnesni spolesnosti, o manzelstvi jako svatosti mezi krestany a v minule debate o dulezitosti manzelske lasky. Dnes prichazime k dalsimu odstavci, který je logickym pokracovanim, k manzelske plodnosti.

1.citat.....

Mezi teology a pravníky se v pojednání o manzelství hodne zduraznoval a rozlisoval prvotní cil manzelství, to je plození a výchova dětí, a cil druhotny, vzajemna pomoc manzemu ve spolecne lásce. I na koncilu zastanci tohoto rozdeleni zive debatovali s druhou tendenci, jez chtela uplne odstranit jakoukoliv zminku o nejakych cilech. Ve vruzenuych debatach se nazory vytribly. A v konstituci, jak vidime, prevladla tendence, brat manzelsky život jako jediný celek, který není možno rozskatulkovat a rozdelit pravni pouckou, jako není dobre delit krestansky manzelsky život na pravni instituci, jez má za ucel plození dětí a ~~na~~ spolecnost, nebo chcete-li spolecenstvi, kde je jako druhotny cil laska. A tak mizi rozdeleni na "prvotni" a "druhotny" cil manzelství a je spis podtrzeno, že manzelství a manzelska laska smenuji svoji prirozenosti k plození a výchově dětí. Jako v celém životě krestana, i zde se klade do popředí laska. Nemluvi se ~~z~~ manzelske lasky a lasky otcovske a materske, jez si navzajem delaji "konkurenci", ale jez prechazeji jedna v druhou.

Vsimli jste si, ze koncilem Otcové podlozili svoje učení citaty z Pisma sv, z prvních stranek stránky o stvorení. "Není dobré pro člověka, aby byl sam" a "Bůh stvořil na počátku člověka, jako muže a ženu". I tato slova mají hluboký smysl a chápeme je spis v dalších radcích. Člověku je sveren velký Boží plán, stat se spolupracovníkem Boží lasky, účastníkem v predavání lidského života a jeho výchovy. Dva manzele v životodarném antu pasty dají základ ke vzniku nového jedince, jemuž Bůh stvoří nesmrtelnou duši.

2. citat.....

Prichazime k dulezite casti, kde je v nekolika radcích nastineno opravdu nove pojeti, jak se o nem hodne psalo v poslednich letech. Mluvi se o "zodpovedném rodicovství". Manzele rozhodouji ve spolecne snaze a po rozumnenem uvazeni vsech okolnosti a zivotních podminek, sami pred svym svedomim a pred Bohem, kdy a kolik deti mohou privest na svet ~~aby~~ jim zajistili/k'adou výzvu a výchovu. Mohli bychom tento problem snad vystihnout otazkou, jac si ji maji právo a povinnost manzele položit: "Jak muzeme my s nasi strany vrátit Bohu dobra, jimiz nas obdaril?" - Je to vazny zavazek, vyzaduje opředoveho uvazeni, vzejemnou dohodu a ne na posledním místě i modlitbu. Jde tu o poznani Boží vule a o odyshu, dovest na ni odpovedet.

3-2-66

-28-

30-2a

A tak maji brat v uvahu nejen pozemske moznosti (zdravi, hospodarske podminky, bytové moznosti), ale nezapominat ani na nadprirozeny princip, jako na silu sve viry, vedomi, ze vychovavaji deti pro vecny zivot, ze jejich laska ma v detech pokracovat.

"Zodpovedne otcovstvi a materstvi"- to muze za urcnych podminek znamenat dovest radostne a vdecne prijmout i hodne deti, prave tak jako jindy dovest se jich po urcitou dobu zricht. ~~Nejde~~ tu o neco, co lze predem a na dlouho definitivne stanovit, co se da urcit jednou pro vždy na samem zacatku manzelstvi, ale je to neco, co pripousti urcitou revisi, jak ji prinasi sam zivot na spolecne ceste. Mohli bychom rict, ze zodpovedne rodicovstvi je pokorna a vdecna odpoved manzemu na dary, jez jim Buh dal a soucasne vyjadrenim jejich zodpovednosti vuci cele rodine, spolecnosti i Cirkvi.

3. citat.....

Myslim, ze mnozi z posluchacu namitnou: "To je pekne, nakonec sam koncil dva manzelum v jejich pocinani takovou volnost, ze se povoluje to, co driv bylo povazovano ~~a~~ hlasano za zakazane, jako je zneuzivani manzelstvi a pod. Kdyz se muze planovat, tedy i s prostredky, jez jsou k disposici".

Ale odpoved konstituce je i zde jasna. Manzele nemohou postupovat v tak dulezite veci podle sve libovule, maji se ridit svedomim, jez je v souladu s Bozim zakonem a podanim cirkevnih učitelkskeho ~~krzduv~~ poslani. Vsimume si, ze se nezustava jen u svedomi, ponevadz tento vnitri hles, který jiz nam ukazuje na mravnost a dovolenos nasich myslenek, slov a cincu a který je nasim prvnim soudcem, ma zapotrebi urcite formace, vychovani a vedeni. Pri dobре vuli se i v omezenych moznostechn najde knaz, jenz ochotne poradi, pritel, ~~naehok~~ se mohu s duverou obratit, dobre hzeni, ktere mne pouci.

Mohlo by byt spis ~~z~~ ^znamitou pohodlnosti i u dobrých krestanu vymluvit se pred temito veznymi slovy konciliu namitkou: " Do naseho intimniho zivota nemá ~~nikdo~~ právo ~~xikkdu~~ zasahovat".

4. citat.....

Svedomite a zodpovedne jednani v manzelstvi je odrazem duvery v Bozi Prozretelnost a ukazuje i na ducha obeti. Bylo by jiste znamkou slabé viry v Prozretelnost, kdyby se nasi dobrí katolicki manzele chceli vyhnout zodpovednosti, jim Stvoritelem sverene a odmitali dat zivot detem pod zaminkou tezkych pomeru, nejste budoucnosti, ruznych zivotních omezeni, jak je mohou potkat. Tak svatojosefsks manzelstvi mohou byt uctyhodnymi vyjimkami, ale nemohou byt aplikovena, natoz doporucovana ve falese snaze a strachu o budouci vývoj naroda, o zivot pristi generace a pod.

Proto koncil po zasluze chvali pocetne rodiny, kde manzele s obezretnym rozhodnutim a po vzajemne dohode velkodusne prijimaji i vice deti a zajistujuji jim i nalezitou vychovu. Tato chvala nijak nesnizuje postaveni onech rodin, v nichz z cestnych mukix pohnutek a v opravdovem, uprinnem smyslu pro zodpovednost, maji deti malo.

5.citat.....

Ale ani bezdetne rodiny nejsou opominuty. Paragraph 50ty konci zvlestni zminkou a pdtrhuje plny vyznam manzelstvi, kde bez viny manzelu zustava neplodne. I tam trva prave, nedelitelne a nerozlucitelne zivotni spolecenstvi, i tam manzelska laska ma svoje opravneni, muze rust a silit k dobru obou manzelu i Boziho lidu.

17

10 JEDNOU VĚTOU.-Přehled zpráv. - Svatý Otec Pavel VI. jmenoval presidentem konference italských biskupů benátského patriarchu kardinála Jana Urbaniho.

20 Svatý Otec jmenoval proprefektem Posvátné kongregace pro semináře a katolické university toulouského arcibiskupa Mons. Gabriela Garonne-a. Monsignor Garonne je velmi známý z prací II. vatikánského koncilu, zvláště z theologické komise, která připravovala pastorální konstituci O Církvi v dnešním světě. ~~Byl~~ Sám byl hlavním relatorem o konstituci v aule koncilu. —

50 Svatý Otec přijal pět národních sekretářů a členů ústředního vedení Autonomní federace italských bankéřů. Svatý Otec ve své promluvě poukázal, že vedle služby sociální a technické nesmějí zapomínat na povinnosti zákona křesťanské lásky. "Úkolem služby bankéřů je, aby se snažili vykoupit peníze z jejich vrozeného egoismu, řekl svatý Otec, 'a udělat z nich nástroj veřejného užitku a účinné dobročinnosti.'

80 Od 27. února do 5. března se budou konat ve Vatikánu duchovní cvičení, jichž se zúčastní svatý Otec spolu s kardinály a preláty, z jeho nejbližšího okolí. Bude je kázat biskup z Verony, mons. Josef Carraro. —

30 Dnes ráno byla sloužena zádušní mše svatá v kapli Panny Marie Loretské na římském letišti Ciampino za oběti posledního leteckého neštěstí v Bremách. ^{a)} Dnes odpoledne ve 4 hodiny v kostele sv. dvanácti apoštolů kardinál Traglia vykonal slavné pohřební obřady nad rakvemi tragicky zahynulých.

stávají všechny důležité významy životu českého lidu v období komunistického re-

italských sportovců.

rovněž na českém území členství v mezinárodních organizacích mělo význam

3. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

4. **[**Na základě výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

5. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

6. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

7. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

8. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

9. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

10. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

11. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

*****

12. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

13. **[**Pravdě podle výše uvedeného výkladu mělo vlastní význam i volejbalové skupiny
na okruhu, když je můžete nazvat s důvodem, že máte českého trenéra.

ústav pro studium
totalitních režimů

3-5-FL

30-5

V dnešním a příštích pátečních pořadech vás chceme seznámit s Prohlášením o náboženské svobodě, které bylo schváleno 7. prosince. Zakončíme zpr.z Vat-Páteční L'Os.Romano přináší další telegramy, jimiž hlavy států vyjadřují sv.Otci vděčnost a uznání za jeho činnost za nastolení pravého míru ve světě. Jsou uvedeny telegramy presidenta republik Filinské a irské. - Této činnosti věnuje článek též vlivný italský katolický časopis Civilita Cattolica. Vyzvedá okolnost, že USA, Sov.svaz, komunistická Čína a sev.Vietnam, jejichž představitelům sv.Otec poslal telegramy, nemají dipl.styky se Svatou stolicí; sv.Otec poslal telegramy, aniž si byl jist kladnou odpovědí. Věc míru je pro Pavla VI. tak významná, že ospravedlňuje tyto činy, nadmíru odvážné. Církev dnes nechce hlasat války ani křížové výpravy proti nikomu, ani ne na ideologickém poli; třeba někteří se vyhlašují za její nepřátele a proti Církvi bojují, Církev ze své strany (nepovažuje) za své nepřátele ty, kdo jimi být chtějí. Touto svou otevřeností Církev jistě nedává na jevo lhostejný vůči bludu a neustupuje mu; chce se dívat na to, co je na dnešním člověku pozitivního a šlechetného, i na tom, kdež neznalost a předsudky drží od Boha vzdáleným; (chce se) dovolávat dobré vůle. Proto Církev se obrací ke všem, přátelům i nepřátelům, k těm, kdo její hlas budou slyšet i k těm, kdo jej snad odmítou.

Mezi polskými kněžími se šíří protestní akce proti útokům polské komunistické strany. Protest podepsalo několik set kněží. Svým listem německým biskupům biskupové neuškodili národním zájmům, píší kněží, Církev vždycky byla a je s polským národem. Proti útokům protestoval oficiálně sekretář polské biskupské konference mons. Chorománski.

V turistických střediscích NSR, kde je nedostatek kněží a katolíci žijí rozptýleni, věřící mohou splnit svou nedělní povinnost už v sobotu večer.

V chicagské arcidiecézi bude zřízena komise pro ekumenické otázky a styky s ostatními vyznáními. Oznámil to arc.mons.Cody v projevu v jednom protestantském semináři k duchovním různých církví.

Jeden františkán misionář vybral 100 snubních prstenů pro malomocné. Učinil tak min.něděli, kdy se slavil 127 zemích světa Den malomocných. Dar byl odevzdán apoštolu malomocných Raulovi Follereauovi.

v něm.kat.kostelích se konala v adventní době sbírka prospěch kat.podniků v zemích Lat.Ameriky. Sbírka vynesla 43 miliónů marek. Obnosu bude použito pro zlepšení katechetického rozhlasových a TV vysílání. Sbírka se konala už 5krát. Celkem vynesla 171 milionů marek.

V dnešním pořadu :OD SOBOTY DO SOBOTY - uslyšíte náš týdenní komentář. Bude následovat přehled hlavních zpráv z týdne.- Zakončíme liturgickou poznámkou:ŽIJEME A MODLÍME SE S CÍRKVI

Zamyslíme-li se nad uplynulým týdnem, drazí přátelé, musíme si znova s vděčností uvědomit, že máme víru a že se dovedeme dívat na svět a události v něm ve světle víry. Věřící člověk dovede za každou idálostí , smutnou i radostnou , objevit ruku všemohoucího Otce na nebesích, který nás vede a sílí, který i když někdy dopouští, nikdy nás nepouští: jsme vždy a všude v jeho otcovské náručí:On je má síla, má pevnost, mé útočiště, můj osvoboditel, jak nám to znova připomíná liturgie neděle devítíku.

Na jedné straně úspěchy moderní vědy, jako je nedávné přistání Luníka č.9 na měsíci, nádherné fotografie měsíčního povrchu vzaté z bezprostřední blízkosti a první meziplanetární spojení navázané se zemskou oběžnoucí, je jistě veliký úspěch moderní vědy, na který mohou být růští vědci a technici opravdu hrdi: i tento úspěch ukazuje, jak veliký je lidský duch, ale když vzpomeneme na tragickou smrt tolika mladých životů při posledních leteckých neštěstích v Bremách a v tokijském zálivu, kde zahynulo 133 lidí, když v mysli zalétneme do Indie, kde řádí hlad a začíná se projevovat nebezpečí cholery, anebo na vietnamská bojiště ,kde po krátkém příměří se znova rozputal válka se vsemi průvodními hrůzami, vidíme, jak člověk je strašně malý a strašně slabý: vůči silám přírodním i silám nespoutané lidské vášně. Svatý otec Pavel VI. pokračuje ve svém poslání těšitele, smířovatele:hledá nové a nové cesty k míru ,jak o tom svědčí právě uveřejněné listy, které zaslal neutrálním vládám , a které našly tak ochotný ohlas ve Švýcarsku a v Rakousku, právě tak jako se snaží zmírňovat bolest pozůstalých po tragicky zahulaných obětech a bídu a hlad strádajících. Ale při všech těchto zájmech a starostech nezapomíná na veliký úkol církevní reformy. Ustavení a zahájení práce centrální pokonciové komise a jmenování ¹ tououského arcibiskupa Msgra Garonne-a proprefektem posvátné kongregace seminářů a katolických universit ukazuje, že se snaží krok za krokem soustavně uskutečňovat to, co slíbil

v řeči při posledních zasedáních II.vatikánského sněmu o reformě římské kurie a o uvedení do praktického života církve zásadních rozhodnutí ~~XXX~~ koncilu. -A to nás všechny musí utvrdit ve veliké důvěře ve svatého Otce. Nejsmíme dbát na pochybovačné hlasy různých pesimistických sýčků a nejsmíme chtít předbíhat jeho nařízení a nařízení diecésních biskupů a ordinářů. Platí to zvláště v oboru reforem liturgických, kde někteří kněží zavádějí novoty o své vůli, bez schválení biskupů anebo někde dokonce proti nim. Taková nedomyšlená horlivost přináší více škody než užitku. Ale někteří dávají se vést i v otázkách morálky a zvláště manželské morálky subjektivními zásadami , často diktovanými egoismem a touhou po pohodlí, které nikterak neodpovídají duchu a přáním II. vatikánského koncilu, jak je Otcové tak jasně vyložili v kapitolách o manželství a o manželské lásce v pastýřské konstituci O církvi v dnešní době a v dekrétu o křesťanské výchově. Mějme důvěru ve svatého Otce, v jeho vedení, v jeho slova:, mějme důvěru v naše biskupy, kteří nám zprostředkovávají jeho vůli a vůli Církve!

Svatý Otec má také důvěru ve vás. Myslí na vás. Počítá s každým z vás. O svátku hromnic, když při generální audienci mluvil také o symbolickém významu svící, které letos pošle do řeholních domů a komunit, kde žijí v přísmé klausuře, odloučenosti od světa, v modlitbě a pokání, se to netýkalo jenom karmelátek, klarisek, kapucínek a jiných sester žijících ~~XXMAREKETÉ~~
v zapomenuté mimo svět. Tyto duše, které se obětují za Církev a za její apoštoly, mají význačné místo v Církvi. Svatý Otec řekl, že jsou srdcem Církve, oni ji vnitřně obohacují, pomáhají nést kříže , pod nimiž druzí klesají, svou životně obětí přilévají nový olej do lampy naděje, přivádějí ji nové síly a nové milosti. Kolik duší mezi vámi má podobné povolání, zvláště ti, kteří jsou nemocní, ti, kdo už léta žijí odloučeni v různých žalářích pro víru a pro věrnost církvi - ti všichni nesou znamení těchto vyvolených duší: všechny se podobají hořícím svícím, které se ztravují, aby druhým osvěžovaly cesty k pravdě a zaplašují temnoty nedůvěry, malomyslnosti, zoufalství a beznaděje. Proto apoštolát modlitby na celém světě se modlí, aby svědectvě , živé svědectví pronásledovaných pro víru připravovala cesty evangeliu.

Včerejší deník vatikánský L'Osservatore Romano přinesl dlouhý úvodník z pera šefredaktora listu: Dialog a komunismus. Zabývá se především posledním sjezdem komunistické strany italské a jejími pokusy získat tak zvané levicové katolíky do svých řad. Připomíná, co je taktika a co je skutečnost. Připomíná, že katolík nikdy nemůže přijmout atheistické kredo, ale musíme umět rozlišovat mezi bludem a bloudícími, jak nám to často připomínali oba poslední papežové. Ale ten nejlepší a nejúčinnější dialog, jaký můžeme vést s komunisty, je mlčenlivý dialog živého příkladu našeho důsledného křesťanského života, naší křesťanské lásky, která dovede odpouštět i nepříteli, našeho nadpřirozeného optimismu, který pramení z naší živé víry: Nebojte se malíčké stádce, já jsem přemohl svět. To řekl Kristus i nám a my mu věříme.

To byl náš týdenní komentář. —

Připojujeme přehled hlavních zpráv.

Svatý Otec Pavel VI. přijal členy evropského komitátu katolického studentstva Jeunesse étudiante catholique J.E.C. Promluvil k nim francouzsky a po vzbudil je, aby svým životem vydávali živé svědectví Kristu a Církvi. Na konec citoval slova, kterými II. vatikánský koncil před svým rozchodem pozdravil mládež celého světa.

Svatý Otec přijal členy generální kongregace Oblátů Marie Neposkvrněné. Kongregace slaví letos 150té výročí svého trvání. V duchu hesla svého zakladatele Msgra de Mazenod: Evangelizare pauperibus - Zvěstovat evangelium chudým, kongregace působí v mísách od severního pólu až do tropů. Členem této misionářské kongregace je také český misionář vldp. pán Zdeněk Čížkovský, který k vám promluvil poslední sobotu z vatikánského rozhlasu. Druhou část jeho zajímavého interview uslyšíte v úterý 8. února večer o půl deváté. A bude opakován další den o půl druhé odpoledne na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu.

Ve Vídni bude 8. března otevřena výstava "Velká Morava a pokřestanení Slovanů". Potrvá ve Vídni až do 8. května. Potom bude putovat po jiných evropských městech a bude instalována i ve Spojených státech severoamerických.

V Insbrucku skončila výroční pracovní konference vyšších představených ženských řeholí v Rakousku. Bylo tam 150 řeholních sester, které zastupovaly 70 různých řeholních komunit. Hlavní téma, o kterých jednaly, byla: četba bible v duchu koncilu a dále projenávaly aktuální problémy při vyučování mládeže, při ošetřování nemocných, v apoštolátu misijním, charitativním a sociálním. Za předsedkyni Unie na tři roky byla znova zvolena sestra Tarsicia Meyer z Caritas socialis.

Kardinál Heenan zřídil v Londýně ekumenické katolické středisko, které má za úkol podporovat styky mezi katolíky, anglikány a pravoslavnými.

V posledním roce podporovala katolická charitativní podpůrná akce na 40 milionů osob v 80 zemích Ásie, Afriky a Latinské Ameriky. To referoval chicagský arcibiskup Mons. John Cody na valné shromáždění organizace, kde bylo zastoupeno na 40 amerických děcésí. Do potřebných zemí bylo posláno látek na 810.000 tun v ceně 130 milionů dolarů. Vedle toho bylo posláno také mnoho životních potřeb a léků.

Do Polska k oslavám millenia přivede pouť anglických katolíků sám Westminsterský arcibiskup kardinál Heenan.

Z týdne kardinála Berana: Poslední neděli dopoledne měl pontifikální mši svatou s kázáním v domu Božího Ozřetelnosti ve Fírentino v provincii Frosinone. Dům založil známý nedávno blahořečený charitativní apoštól Bl. Luigi Guanella. - Opoledne se zúčastnil přednášky P. Aloise Křínského T.J. na pežské universitě gregoriánské a v svátku Hromnice v Nepomucenu koncelebroval s tamními kněžími a posvětil hromničné svíce. —

Konec zpráv.

Zakončíme krátkou poznámkou k začátku předposlanecké doby.

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec přijal v audienci skupinu představitelů Italské katolické jednoty podnikatelů; v delší italské alouci vzpomněl 20.výročí založení jejich časopisu, který má název Operare, Práce, a pak vyslovil své uznání pro práci, kterou časopis a vůbec jednota koná mezi podnikateli a vedoucími průmyslových koncernů: udržuje živé náboženské a mravní vědomí a vrhá světlo křesťanské sociální nauky do života hospodářského a sociálního. Tak přispívají k vybudování nového rádu v moderní společnosti, jejž nedovedou vytvořit ani automatismus ekonomických sil, ano zápas třídních zájmů.

Ve svém krátkém projevu v neděli v poledne sv.Otec věnoval pozornost začátku nové liturgické doby, připravující na velikonoce. Tato doba nás vybízí, abychom si uvědomili velké problémy lidského života, práv svého světa, jeho určení, teologie člověka: jeho velikost, jeho bídou, jeho svobodu, odpovědnost a spásu. Jen svatá víra dá plnou odpověď na dávnou otázku: Poznej sebe sama. Prosme o světlo pro tuto pravou znalost člověka; jestli se nám jí dostane, pochopíme vše ostatní: to je nutnost vykoupení, jež nám přinesl K.P. a na něž se připravujeme, a štěstí, že se nám ho dostalo.

Sv.Otec zaslal telegram arc. z Tokia kard.Tatsuo Doi, aby jeho jménem vyjádřil soustrast obětem leteckého neštěstí, k němuž došlo minulý týden. - Nový africký stát navázal diplomatické styky se Sv.stolicí; je to republika Malawi, která bude mít u Vatikánu zástupce v hodnosti pluku a Sv.stolice bude mít v hl.městě. Na téma "Koncil a Židé" promluví v Paříži velkorabín pro Francii Jakob Kaplan a známý jezuita P.Danielou.

V Manile na Filipínách skončily oslvy 400.výročí příchodu misionářů. Milostná soška Jezulátka, kterou dostala ke křtu od mořeplavce Magalaesa královna ostrova Cebu, byla nesena v procesí městem Manilou; byl přítomen sám prezident republiky Marcos. Závěrem oslav byla otevřena výstava památek na pokřtění 7000 ostrůvků, které tvoří Filipíny.

Ustřední výbor Světové rady církví začne v úterý v ženěvě své zasedání na téma: Ekumenický ráz a zvláštní úkoly Rady. Bude podána bilance ekumenické práce Rady od jejího založení v r.1948, dále bude zvolen nový gen.tajemník, nástrupce Holanđana dr.Visser t Hoofta a předneseny referáty o činnosti smíšeného výboru s zástupci kat.Církve a o činnosti nekatolických pozorovatelů na koncilu. Bude přítomno na 100 osobnosti církvi protestantů a anglikánů.

Katoličtí universitní studenti severských zemí mají svůj výročí sjezd od 31.července do 8.srpna v městě Lillehammer v Norsku. Téma sjezdu zní:

II, vat. sněm a Sever. Cílem sjezdu je studium možností, jak sněmovní rozhodnutí uvést do praktického života.

Dva členové komise pro ekumenické otázky z diecéze Los Angeles jsou přítomni jako pozorovatelé výročnímu sjezdu episkopální církve; sjezd se koná ve Washingtonu a o poslání pozorovatelů požádal kard. McIntyra biskup dr. Francis Aric Eloy.

V Erlachu na území linecké diecéze byl založen ekumenický klášter. Jeho prvními řeholníky je 8 bratří laiků katolíků a 8 laiků protestantských; Klášter se řídí Řeholí sv. Benedikta. O založení tohoto kláštera má největší zásluhu švédský protestantský biskup dr. Gerarg May; klášteru dal za cíl modlitbou, rozjímáním a společným životem přispět k zblížení křesťanských vyznání.

V sídle Organizace pro výživu a zemědělství, specializované agence SN, se budou konat v březnu dva kurzy pro řeholní sestry, které pracují v rozvojových zemích. Kursy mají za cíl usnadnit co nejuzší spolupráci kat. církve s organizací FAO. K této spolupráci zval sv. Otec v řeči, kterou pronesl k 20. výročí organizace.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

7.11.66 Práce mě nční 400 stran. ~~Hlavní~~ je pro všechny p. hudební Pt. svatosti
jsou mohoucí i s v. Ignácem o liturgii. Už dřív. řekl, že průběh svátku
v různém amphiteatru neuvadí. Sv. Ignác Antiošský o liturgii.

Tresare

Už jednou jsme se v našem rozhlasu zmínili o práci Monsignora Roberta
Pobožného o sv. Ignaci z Antiochie, kterou jsme náhodou objevili v ruko-
vátku. ~~svatého Ignáce~~

Pobožného o sv. Ignaci z Antiochie, kterou jsme náhodou objevili v ruko-
vátku. ~~Kozmanský pan biskup~~ v deváte kapitole svého čtyřsetstránko-
vého pojednání posbíral svědectví týkající se liturgického života v prvot-
ní Církvi.

Otázka je zajímavá i z hlediska dějepisného. V té době se totiž
křesťané oddělili od židovských synagog a začali se scházet v domech urče-
ných pro jejich vlastní modlitby. Je to zajímavé, jak už se tato začáteční
bohoslužba podobá pozdější. (Je tu oltář uprostřed síně, kolem kterého se
shromázdí věřící. Účast na těchto společných shromázděních se považuje
za povinnou. Kdo se jim vyhýbá, piše sv. Ignác, už se sám vyloučil ze spo-
jení Církve, "Snažte se proto opravdově, abyste se scházeli co nejčastěji,

k vzdávání díků a k chválení Boha. Jsou-li spolu pohromadě často, moc
Satanova se zlomí a (zkráze, kterou vám chystá, se předejdete) /Ef. §13/. V době
pronásledování se totiž zdálo některým nebezpečné scházet a mysleli, že je
lépe od společné liturgie upustit. Sv. Ignác je jiného mínění. Pronásledo-
vání je rozpoutáno zákonem mocí pekla. Nepřemůže se tedy jinak než zákonem
s pomocí mocnosti nebeských. Svoláváme je pak společnou modlitbou.

To je motiv, ke kterému se řečtí Otcové i později rádi vracejí. I svatý
Jan Zlatouštý píše: Když se scházejí křesťané k společné modlitbě, schá-
zejí se společně andělé k společnému boji proti mocnostem pekla.

Tyto pravidelné nedělní modlitby zanechávají hluboký vliv na
život celého týdne. Žít podle příkladu Kristova se jmenuje u sv. Ignáce také
žít "podle neděle". /Magn. 9/. Výraz je jistě velmi nezvyklý, ale vyjadřuje
pěkně účinnost nedělních bohoslužeb složených s duchovního čtení, zpěvů,
kázání a slavení eucharistické oběti.

O sv. přijímání čteme u biskupa z Antiochie pěkné texty hnedná:
Tak píše k věřícím v Efesu /20/: ""Scházíte se pohromadě milosti Boží
v jednotě víry, v jednom Ježíši Kristu... lámete jeden chléb, který je lék

k dosažení nesmrtnosti, záruka, že neumřeme, ale že budem žít věčně v Ježíši Kristu". Sv. Ignác se tu odvolává na příslib evangelia: Kdo pojí z tohoto chleba, neuzří smrti. Jeho vlastní výraz "lék nesmrtnosti" se stal od té doby obvyklým. Světec je nacestě do Říma, kde má zemřít v cirku předhozen šelmám. Jeho víra v eucharistii se v této okolnosti projevuje tímto zvoláním: "Co si přeji jiného než chleba Božího/Řím.7/."

Prosí římské věřící, aby za něho neorodovali u úřadů, aby snad nedostal milost pro své vysoké stáří. Nezáleží mu na tomto životě. Přitahuje jej jenom život věčný, ten je zaručen těm, kteří přistupovali k svátosti oltářní. Výraz "lék nesmrtnosti" možná pochází z tehdejšího prostředí lékařského. Hledali a sepisovali léky proti různým nemocem a někteří blouznivci myslili, že najdou lék proti smrti. Snad na to naráží sv. Ignác svým výrazem o jediném a pravém "léku nesmrtnosti", kterým je Eucharistie.

Zdá-li se ťo někomu podivné, že by kousek chleba mohl mít takové zázračné účinky, sv. Ignác jej odkazuje na to, aby uvážil souvislost, která je mezi slavením mše svaté, čili jak se tehdy říkalo agapé, a obětí Krista na kříži, kterou následovalo zmrtvýchvstání. Eucharistický chléb působí to, co symbolisuje. ~~Křesťan~~ Spojuje nás se samým Kristem, který je pravda a život.

Je-li eucharistie vrchol spojení s Kristem, působí také vzájemné spojení mezi věřícími. Jako z mnoha zrnek se upekl jeden chléb, tak nyní tento chléb z mnoha různých osob vytváří jediné Tělo Kristovo, tj. Církev. Proto se váslovně přeje sv. Ignác, aby se liturgie konala vždycky společně, na jednom místě: "Když se scházíte do horomady, budiž tu jedna společná modlitba, mějte jdenu mysl, jednu naději, jednu společnou lásku spojenou s velkou radostí. Je totiž jenom jeden Ježíš Kristus, nad kterého není nic důležitějšího. Chodte tedy všichni do jednoho kostela k jenomu oltáři, jakoby k jednomu Ježíši Kristu, který z jednoho Otce vyšel"/Magn.7/

7.11.66
 Souvislost mezi Eucharistií, smrtí Kristovou a smrtí vlastní vyjádřil sv. Ignác krásně ~~skvělých~~ těm křesťanům tímto ohnivým zvoláním k občanům Říma: "Nechte mne, ať jsem jídlo pro divoké šelmy. Ony mně dopohou k tomu, abych dospěl k Bohu. Jsem pšenice Boží. Zuby šelet jí semelou a stanu se tak čistým chlebem Božím." /Ř.4/.

Není proto divu, že sv. Ignác i ostatní věřící povzbuzuje, aby se co nejčastěji sypali chlebem života a napájeli krví Kristovou. Splníme tím poslední odkaz Spasitele, který řekl: Vezměte a jezte!

Bylo to v době pronásledování Církve. Není proto divu, že sv. Ignác častěji a častěji uvádí souvislost křesťanské bohoslužby s tajemstvím utrpení a kříže. Sám se smrti nebojí a ohnivě povzbuzuje i jiné, aby trápení nepovažovali za největší škodu. Kříž, jak se v jednom dopise vyslovuje, je stroj, kterým se země zvedá k nebi. Můžeme si v této souvislosti připomnět výrok Archimeda, když vynalezl kladkostroj: Najdete mně ve vesmíru pevné místo a já zvednu celou zemi k nebi. K opravdovému dílu nás však nezvedá kladkostroj, nýbrž ~~txjekat~~ kříž Kristův. Prto je také každá utrpení spojeno s nevyslovou radosti. Umučení Kristovo nazývá sv. Ignác "božsky blažené". Svede okovy, v kterých jej vejdou do Říma, si dává biskup líbat od věřících. Praví křestané se poznají podle toho, že mají lásku ke kříži. Jsou totiž podle slov světce "k němu přibití duchem i tělem" /Smyr.1/. Každý strom se pozná podle svého tvaru a ovoce. Strom, který zasadil v našich duších nebeský Otec, má větve ve formě kříže /Trall. 11/.

(je nám ji možné dodať p. když všechno)

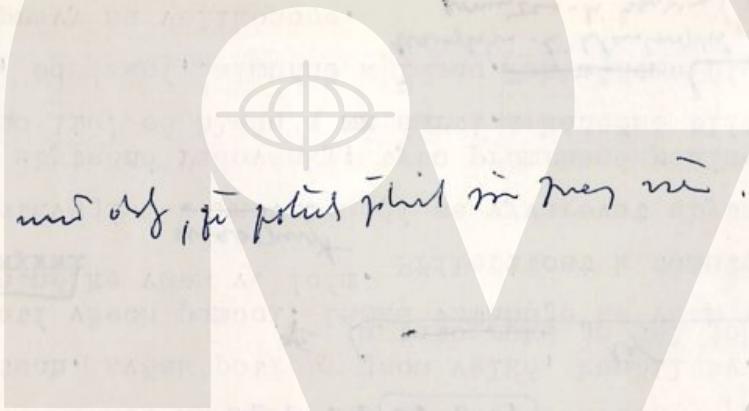
Myšlenky světce z prvních dob křesťanství stojí za uvaženou. Cítíme tu bezprostřednost a vážnost křesťanské bohoslužby spojenou s hlavními tajemstvími naší víry a malá přímý vliv na celý život. Jen taková bohoslužba je opravdová.

Hájí Prezidenta republiky R. Poláka a u. T. Černého
 "O církvě a v. Jana"

Při generální audienci, kterou udělil ve středu dopoledne, sv. Otec volal, aby byla vyřešena otázka hladu ve světě. Měkolikrát v poslední době věnoval při audiencích pozornost míru mezi národy; avšak není to jen mír a válka, které za sluhují pozornosti. Polovina lidstva, žijící v hladu na první pohled tak pokročilého a mocného trpí hlad. Sv. Otec se zmínil především o Indii: V zemi tak velké a nám tak drahé, jako je Indie, hlad nabyl krajiny významnosti: miliony lidí trpí tak velkým nedostatkem potravin, že jsou ohroženy smrtí hladem. Veřejné autority dělají co mohou, ale to nestačí ve srovnání s tím, čeho je zapotřebí, a žádají svět, aby jim poskytl mimořádnou pomoc. Až k nám došlo toto smutné volání. Nemohl jsem odmítout svůj příspěvek: třebaže je poměrně velký pro rozpočet, jaký má Svatá stolice, je to to stále jako vdovin peníz z evangelia, a je to spíše znamení soucitu, soudržnosti, lásky a příkladu, než opravdová pomoc. Sv. Otec dodal, že svou pomoc (ústřední indické vládě poslal) pro střednictvím arcibiskupa kard. Graciase a ap. internuncia v Nové Dilhí. Venční pomoc poslal též do Pákistánu, ve kterém je též citelný nedostatek poživatín. Připojuje k těmto darům mnichů haléhavou výzvu, aby národy, které se těší z poměrného blahobytu pomohly, tím, které trpí. Už nyní deníky пиší o pomoci, kterou poskytly Spojené státy a Kanada. Svůj příspěvek podávají mezinárodní ústředí katolických charitativních organizací Charitas internationalis, organizace katolíků severoamerických a německých. Kongregace šíření víry uvolnila větší obnos na převzetených poživatín, nakoupených ve Spoj. státech. Avšak potřeby jsou velké, končí sv. Otec: v Indii i jinde. Je povinností všech pomoci. Láska vztahuje ke všem svou rukou; kongregace vztahuje ke všem věřícím. Příležitost k tomuto skutku lásky jim poskytuje nastávající karneval: mají se vyvarovat zbytečného utrácení pro neukázněné a zbytečné radovánky; tyto promrhané peníze mohou zachránit mnoho lidí od hladu a smrti. A konečně blíží se doba postní: zve nás k pokání, odříkání, almužně k lásce. Pak mluví říci, že jsme správně prožili dobu přípravy na velikonoce.

Středeční L'Os. Romano uveřejnilo ap. list začínající slovy: Peculiare ius - zvláštní právo. Sv. Otec v listě dovoluje, aby některí církevní hodnostáři (za jistých okolností) mohli sloužit mše svatou u papežského oltáře v tzv. patriarchálních bazilikách. Patriarchální baziliky jsou v Rímě pět: sv. Petra sv. Pavla, sv. Jana v Lateráně, P. Marie Větší a sv. Vavřince. Ú hlavního oltáře, postaveného uprostřed kříže, jenž tvoří půdorys baziliky, smí sloužit mše svatou jen papež nebo jiný kardinál s výslovným svolením sv. Otce.

* Nejvýznamnějšími díly vystavují blíže níže uvedené národní památky.

k dnešnímu dni byl počet přihlášek na mítink 200.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(*acutirostris*)
var. F Nyní (buc)

west pectoralis (1) (1, a hand)

372

Nyní bude moci u hl. oltáře sloužit mší svatou biskup, kdykoliv vede početno
poutě v bazilice sv. Jana kard. generální vikář sv. Otce pro římskou diecézi
dále např. a Právě pro tuto baziliku sv. Jana dovolení má velký význam:
a jeho zástupce.

je to katedrála římské diecéze a počínaje minulou nedělí do ní putují věřící z římských farností, aby získali plnomocné odpustky milostivého léta. V Ženevě začalo v úterý zasedání ústředního výboru Světové rady církví.

Na 100 osobností zastupuje 214 protestantských, pravoslavných a anglikánský církví, které jsou v Radě zastoupeny; jako pozorovatelé kat. Církve jsou přítomní franc. dominikán P. Hamer a americký jezuita P. Long. Uvodní proslov pronesl gen. tajemník Rady holanďan dr. Visser t' Hooft. Podal přehled činnosti Rady od jejího založení r. 1948; Rada nyní musí spíše prohloubit svou ekumenickou činnost, a ne ji ještě rozšiřovat. Je nutné zesílit vzájemné styky, o hledět odstranit překážky k bratrství a jednat konkrétně za dosažení jednoty. ~~Jednostlivé křesťanské církve mají vedlivě sledovat sociální a mezinárodní otázky, především problém míru ve světě: být pln obav nad nespravedlností a válkami je věc nanejvýš duchovní.~~ II. vat. koncil velmi zajímal Světovou radu církví: všichni usilujeme o vnitřní obnovu a mnohému se můžeme a musíme naučit ze zpytování svěđení a přizpůsobení, která vykonal katolický koncil. Dr. Viseer t' Hooft měl zvlášť slova uznání pro dekret o ek. hnuti.

Ve všech kostelích NSR se bude konat 27.března sbírka na heslo Misereor, pro fond biskupů na boj proti hladu a bídě ve světě.Sbírka se koná každoročně od r.1959, kdy měla tvořit dar německých katolíků arcibiskupovi z Kolína kard.Fringsovi k jeho 80.narozeninám.

Prez.USA Johnson byl v neděli přítomen mši svaté v katolickém kostele ve Waikiki na Havajských ostrovech, kde dlel na konferenci s jihovietnamskými představiteli. V kázání místní světící biskup mons. Scanlon zval věřící k modlitbě za zdar všech upřímných podniků jak zaručit mír ve světě,

Kat.arcibiskup ze St.John v Kanadě mons.Skinner byl přítomen slavné intronizaci místního anglikánského biskupa. Mons.Skinner klečel na čestném místě v kněžišti anglikánské katedrály. Je to porvpé, že kat.biskup je přítomen anglikánské intronizaci.

Argentinští věřící mohou splnit svou nedělní povinnost mše svaté už v sobotu večer. Biskupové ve své žádosti Svaté stolici odůvodnili svou žádost zaslанou sv. stolici nedostatkem kněží a velkými vzdálenostmi, které mnohdy dělí věřící od nejbližšího kostela.

Belg. mrs. V. patel II. mrs. m. & ward 2m. P.M. v L. m. last. Rec

~~Exkumací výzvy k papežskému slavnostnímu~~

~~nebo učebnici~~

10.února katoličtí Charvati budou vzpomínat šestého výročí smrti svého velkého muže, arcibiskupa kard. Aloise Stepince. ~~Jméno kard. Stepince je uvedeno v papežském slavnou mši~~ svatou za pokoj jeho ~~charvatských~~ ~~zemí~~

duše náš pražský arcibiskup kard. Josef Beran v charvatském národním kostele sv. Jeronýma. - Jméno kard. Stepince jsme ~~jedním dechem~~ ^{psal} s kard. Wyšinskym sv. Mindzenty ~~na naší mons.~~ Beran; všichni byli ~~před lety~~ odloučeni od svých věřících a důkazem útlaku Církve. Křížová cesta kard. Stepince začala už r. 1946: na nastrojeném procesu byl odsouzen k 16 letům žaláře; prý pro kolaboraci s nacisty, pro spiknutí a velezradu - on, který ~~za války~~ ^{po válce} přijal předsednictví výboru na pomoc židům, ~~a za války~~ ^{po válce} protestoval proti antisemitským zákonům a zastřelen ~~na počtu~~ ^{21. května} vězení, za nucený pobyt ve své rodné Kraši. Tam se r. 1953 dověděl, že ho Pius XII. jmenoval kardinálem; nikdy ale neohlásil přijmout ~~kardinálský klobouk~~ ^{vnitřek} z jeho rukou ani nebyl při tomto papežské volbě Jana XXIII. 10.února 1960 skončil jeho exil ~~u nás~~ vlastní země.

K 6.výročí smrti kard. Stepince si chceme připomenout několik vět z jeho duchovní závěti věřícím. Napsal ji ani ne dva roky před svou smrtí:...

Květen 1960.

Ho Pán vymstil z jeho utrpení telesní,

ale dle své vůle, tato duchovní

utrpel!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Začínáme naši besedu o manželství, v rámci pořadu POKONCILOVÉ AKTUALITY. Jak jsme před týdnem ohlásili, věnujeme dnešní besedu otázce řešení porodů. Máme tu dnes vzácného hosta paní doktorku Holubovou. Pohovoří o tématu spolu s panem drem Josefem Mgránským, kterého už znáte. Prosím, paní doktorko.

11 a 1/2 až 12 min.

F Vidím, že pan doktor by ~~by~~ rád ještě přesněji vymezil některé výhrady, ^{asi} ~~mohl jen~~ o kterých se ~~se~~ zběžně zmínil. Bohužel, nemáme na to už čas. Pan doktor se k ~~tomu~~ vrátí při jiné příležitosti. Zatím Vám, paní doktorko, srdečně děkuji i jněm všech našich posluchačů a těšíme se, že Vás uslyšíme za týden. I vám, pane doktore, jsme nesmírně vděční. Po staročesku: Pán Bůh zaplať! - KONEC ČTVRTEČNÍ BESEDY: POKONCILOVÉ AKTUALITY. -

-ö-

Závěrem několik stručných zpráv: Dnes dopoledne v 10 hodin ~~v~~ šestém výročí úmrtí záhřebského arcibiskupa kardinála Aloise Stepince sloužil v národním kostele chorvatském sv. Jeronýma slavné pontifikální rekviem za pokoj jeho duše pražský arcibiskup kardinál Józef Beran. Byli přítomni arcibiskupové Fogar, Bučko a Oblak; zástupce státního sekretariátu vatikánského Mons. Gabriel Montalvo, rektori římských kolejí, klerus, sestry a řada věřících, ačkoliv byl všechny den. —

Kardinál Beran promluví ve vatikánském rozhlasu o svátku Panny Marie lurdské v pátek večer o 1/2 deváté. —

V sobotu večer místo obvyklého programu si vykonáme duchovní pouť k hrobu sv. Cyrila v bazilice sv. Klimenta v Římě. Jeho výroční den úmrtí připadá na 14. února. Průvodce nám bude dělat generální knihovník papežské univerzity lateránské vdp. Jaroslav Polc. —

Svatý Otec Pavel VI. dal uveřejnit Motu proprio o rozdelení římské diecéze na pět částí. Každá z nich bude svěřena pastorální péči jednoho biskupa. —

Svatý Otec promluvil dnes ráno ke členům výkonného výboru Konfederace.

křesťanských syndikátů Latinské ameriky, kteří konají studijní cestu po Evropě. —

[Svatý Otec udělil audienci účastníkům XII. kongresu Evropské unie kočujících divadel a cirkusu. —

[Včera odpoledne navštívil svatý Otec dělníky v jedné z nejchudších římských čtvrtí Pietrakata. —

[Podrobnější zprávy uslyšíte v zítřejším odpoledním vysílání o 1/2 druhé na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31 a 25 metrů. Střední vlna 196 m je v Československu slyšitelná až po západu slunce. Dnešní pořad POKONCILOVÉ AKTUALITY zítra nebude opakován. Místo něj jsme zařadili ZPRÁVY Z ŘÍMA A Z KATOLICKÉHO SVĚTA. — Doufáme, že tato malá změna Vám nebude nemilá. —

[Přejeme všem našim posluchačům DOBROU NOC. Pán Bůh Vás opatruj! —

ústav pro studium
totalitních režimů

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

V dnešním odpoledním pořadu jsme pro vás připravili ZPRÁVY Z ŘÍMA A Z KATOLICKÉHO SVĚTA - Zakončíme několika záběry z návštěvy svatého Otce Pavla VI. mezi dělníky na staveništi lidových domů v Pietralata. -

o svátku Zjevení Panny Marie v Lurdech/
Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. - Dnes ráno se konala v patriarchální basilice Panny Marie Větší v kapli Matky Boží, kde se chová památný obraz zvaný 'Salus Populi Romani - Spása římského lidu' - u nás známý pode jménem Panny Marie Sněžné - pobožnost za Umlčenou Církev, to je za všechny věřící žijící v zemích za tak zvanými železnými a bambusovými oponami. Slavnou byzantsko-slovanskou liturgii celebroval apoštolský visitátor katolických Rusů v zahra-ničí vladyska Ondřej Katkov, ruské zpíval sbor kolej. Pobožnost uspořádala Papež-ská mezinárodní mariánská akademie, jejímž dlouholetým předsedou je učený františkán P. Karel Balic. -

o půl deváté
Dnes večer o lurdském tajemství promluví v českém vysílání vatikánského rozhlasu pražský arcibiskup, kardinál Josef Beran.

Včera připadlo výročí smrti velikého papeže míru, bojovníka za svobodu národů, budovatele nového vatikánského státu Pia XI. Jeho hrob byl bohatě ozdoben květinami, byly tam dopoledne slouženy mše svaté a řada věřících se tam přišla pomodlit. Po mnichovské dohodě se tehdy jediný papež Pius XI. veřejně zastal zrazeného Československa.

Lden šestého výročí své smrti nebylo v Římě zapomenuto ani na záhřeb-ského arcibiskupa kardinála Aloise Stepince. V národním kostele chorvatském svatého Jeronyma sloužil slavnostní pontifikální rekviem pražský arcibiskup kardinál Josef Beran. Ačkoliv byl všední den, kostel byl plný. Přišli věřící, řeholní sestry, zástupci kleru, rektori kolejí. Byli přítomni také ukrajin-ský arcibiskup Bučko, a dva chorvatští arcibiskupové Fogar a Oblak. Státní sekretariát vatikánský zastupoval Mons. Gabriel Montalvo. Po mši svaté vy-konal kardinál Beran smuteční obřady 'Libera' u katafalku. Zpívali studenti bohoslovci jihoslovanského původu z různých římských kolejí.

Svatý Otec Pavel VI. zvláštním Motu proprio, které začíná slovy Romanae URbis - Římského města - rozdělil rozsáhlou římskou diecézi, bude mít na 2

miliony věřících - na pět částí. První část tvoří střed města a je nazvana Centro storico - historické středisko a je svěřena biskupovi -zvanému vicegerente - to je zástupci Kardinála vikáře. Ostatní čtyři části jsou rozděleny podle cest rozvíjejících se od středu: Appia, Tiburtina, Cassia a Magliana a každá má v čele pomocného světicího biskupa. Hranice římské diecéze zůstávají nezměněny. Kardinál vikář a jeho zástupce mají řádnou jurisdikci, ostatní biskupové delegovanou. Mimo to zůstává nedotčena řádná juridikce generálního vikáře vatikánského města a patriarchální basiliky vatikánské. - Svatý Otec uvádí v dokumentu také hlavní důvody této reorganizace: účinnější pastorace při stále rostoucích potřebách přibývajícího počtu věřících, dát možnost věřícím římským, aby se mohli podílet na všech výhodách a reformách II. vatikánského koncilu, tak aby římská diecéze se mohla stát příkladem pro diecése celého světa.

Svatý Otec letos pošle Zlatou růži, kterou světí o 4. postní neděli, a které v dobách feudalismu papežové posílali darem manželkám nebo dcerám panujících rodů, které vyklikly křesťanským životem, basilice Panny Marie Guadalupské v Mexiku.

včera

Pavel VI. přijal členy výkonného výboru Křefederace křesťanských syndikátů pro latinskou Ameriku, kteří konají studijní cestu po Evropě. Svatý Otec v krátké španělské promluvě jim připomněl trojí poslání syndikátů sjednacovat, bránit a representovat dělnickou třídu ve všem co se týká základních hodnot lidské osobnosti. Vyzýval je, aby bratrsky spolupracovali s ostatními sdruženími syndikátními, která se řídí křesťanskými zásadami. Papež nakonec upozornil, že Církev má zájem pro všechny oprávněné tužby člověka po blahožytu, svobodě a míru, a vyzval je, aby důkladně studovali pastoralní konstituci o Církvi v dnešním světě, kde byla sociální nauka Církve prohloubena a přizpůsobena dnešním požadavkům.

Svatý Otec rovněž včera dopoledne přijal účastníky XII. kongresu Evropské unie kočujících divadel a cirkusů, Luna - Parků a jiných podobných podniků. Promluvil k nim francouzsky a zdůraznil, jak veliký význam morální a spole-

čenský zábava a kolik je skryto výchovných a kulturních hodnot v divadle. Připomněl jim pak, že Církev přizpůsobením se dnešnímu světu , jak se o to snaží II. vatikánský koncil, chce přivést věřící k obnově praktického křesťanského života a k dokonalejšímu následování Kristovu; zdůraznil pak také, že kočovný život bývá plný různých obětí a zároveň ,že svým působením chtějí rozjasnit život svých bližních, a tím obojím se podobají životu samého Krista, který za svého veřejného působení byl stále na cestách po celé Palestině a nikde neměl stálého sídla a přitom se zcela věnoval službě svých bližních. -

Z KRAJANSKEHO ŽIVOTA V ZAHRANIČÍ. - V Římě vyšlo nedávno 2. -únorové číslo Nového života. Časopis, který je měsíčníkem cyrilometodějské ligy a zabývá se otázkami kultury a životem z víry, vydává Křesťanská akademie v Římě. Začal už svůj 18. ročník. První články posledního čísla jsou věnovány koncilu a projevům sv.Otce Pavla VI. Dále přináší článek Karla Justa k 700tému výročí založení pěti českých měst: Berouna, Českých Budějovic, Domažlic, Poličky a Žatce. Článek doprovází ilustrace stylových náměstí domažlického a česko-budějovického a pohled na Žatec z věže radnice na náměstí a kostel Nanebevzetí Panny Marie. Velmi bohatá je zpravodajská část o událostech z Říma a z krajanského života a zvláště z Československa, kde je věnována pozornost náboženskému a kulturnímu životu.- Odborný a velmi poutavě psaný článek o České basilejském sněmu od mladého českého historika dr. Aloise Krchňáka má už 23tí pokračování. - Podobný časopis pro slovenské katolíky v zahraničí vydává slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Římě pod názvem Hlasy z Rima, které zahájily 15tý ročník. V únorovém čísle vedle článků o koncilu a duchovním životě je důkladná studie o historickém materialismu na pokračování. o liturgických reformách, zprávy ze Slovenska a z krajanského života v zahraničí a podrobný přehled o činnosti svatého Otce v poslední době. Uzorňuje se, že právě 13. února 1921 - tedy před 35 roky byl vysvětil první nuncius v Československu arcibiskup a pozdější kardinál Klement Mičara v Nitře první slovenské biskupy: Karla Kmeťka, Mariánu Bláhu a Jána Vojtašáka. Všichni i jejich světitel už odešli na věčnost.

Salesiáni ve Vietnamu. - Redakce salesiánského věstníku pro spolupracovníky Bollettino Salesiano právě, když číslo šlo už do tisku, dostalá tento dopis: "Měli jsme obláčku. Přišel náš starý přítel, bývalý inspektor Don Tohill. Americký místní velitel dovolil, aby naši novicové mohli být dopraveni vojenským letadlem z Dalat do Saigonu. Měli jsme opravdu krásný den. Dělostřelecká přestrelka - několik kilometrů od nás - nás ráno probudila. Přišla asi stovka příbuzných, v očích radost, neboť jsou to všichni lidé veliké víry. Před 250 -300 aspiranty z Uhuž Duc a z Govap i před jejich kapelou se konal posvátný obřad. Don Tohill mluvil. Někdo si nevšímal helikopteru, které přeletovaly přes kostel na blízké bitevní pole..."- Pán Bůh má tak podivuhodné cesty - dodává k tomu redaktor časopisu - zatím co lidé bojují a zabíjejí, v noviciátu a v aspirantátu se připravují zástupy nových apoštólů, aby - až se vrátí mír - budouvali na zříceninách, které způsobila válka, nový a lepší svět.

-ö-

UPOZORŇUJEME: Dnes večer o půl deváté promluví o lurdském tajemství pan kardinál Josef Beran. Můžete ho slyšet na obvyklých krátkých vlnách a na střední vlně 196 m.

V sobotu večer místo obvyklého programu si vykonáme duchovní pouť k hrobu sv. Cyrila v basilice sv. Klimenta v Římě. Výroční den jeho svarté smrti připadá na 14. února, kdy tam bude sloužit pro bohoslovce slovenských kolejí římských mše svatou pan kardinál Beran. -Průvodce nám bude dělat knihovník papežské lateránské univerzity vdp. Jaroslav Polc. Po něvadž nám sotva zbude čas na zprávy, nebudem tuto zpravodajskou montáž opakovat v neděli odpoledne, ale zařadíme Zprávy z Říma a z katolického světa.

16. února, příští středu bude tomu 25 let, kdy zemřel v Dachau mučedníkou smrtí dr Alfred Fuchs. V předvečer smrti : v úterý večer mu věnuje vatikánský rozhlas zvláštní pietní vzpomínku v českém pořadu o půl deváté.

*V neděli - 26. února v noci - je české homilie, 20.00
pořízena v italském jazyku až v 10'15' ch. (tzn. 10 minut)*

-ö-

Zakončíme několika záběry ze zvukového pásu z návštěvy sv. Otce Pavla VI. mezi dělníky na staveništi lidových domů v Pietralata. -

Bylo to ve středu 9. února odpoledne, kdy se svatý Otec Pavel VI. vydal na tuto návštěvu. Bylo půl čtvrté, když tam dojel a byl přivítán nejenom dělníky a zedníky, nýbrž asi tisícem lidí, kteří se tam sešli....

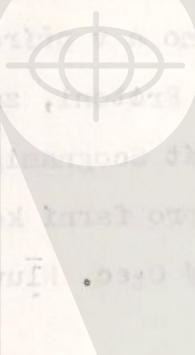
(I)

Bylo to všechno improvizováno a v přírodě, jako to bývá na stavbě. Přivítal ho za dělníky dělník Gianni Pratoni, za stavební firmu inženýr Francesco Censi, za podnikatele advokát Scognamiglio: odevzdali svatému Otci jako dary vodováhu a olovnicki a pro farní kostel v Pietralata monstranci a mešní kaloch. Nato promluvil svatý Otec. Mluvil velmi prostě a také velmi otevřeně.

(II.)

Řekl mimo jiné: Divíte se, co mě přivedlo mezi vás? Je to předně II. Vatikánský koncil, který věnoval tolik pozornosti problému práce a dělníku. Je to jubilejný rok pokoncilový, kdy Církev s otevřenou náručí zve všechny své děti ke smíření s Bohem, k modlitbě, k lepšímu životu. - Ale svatý Otec chtěl takovým způsobem vzdát čest práci, ukázat, že Církev se živě zajímá o svět práce. A když poukázal na sociální encykliky, na různé projevy pařezů k dělnickým poutím do Vatikánu, tu přiznal svatý Otec: Ale co se stalo? - Svět práce nechce dnes náboženství, ani církev ani víru. Vyjste to jistě sami zakusili - ve svém svědomí, na Vašich schůzích, všude se projevuje stále větší odstup, stále větší nedůvěra. Dnešní dělníci jakoby cítili, že Církev není pro ně. Stávají se dokonce někdy jejími nepřáteli! A tu jsem přišel vás hledat. Vídím ve Vás zástupce všech dělníků. Či mohl jsem zůstat ve svém domě, čekat u okna, až přijdou dělníci na náměstí sv. Petra, abych k nim mohl promluvit? Tak rád bych vás navštívil všechny, jednoho po druhém ve Vašich domech, ale není to možné. A tak alespoň takto vám chví vyjádřit své přátelství a zájem... Vede mě k tomu také i to, že jsem zástupcem Kristovým, že mám být jeho misionářem mezi lidmi. Dělníci potřebují školu, lékarnu, zábavu. Říká se, že na to stačí dobrý plat! Ale dělník má také duši, má právo na pravdu, spravedlnost a lásku. Jsme Božími dětmi... ✓

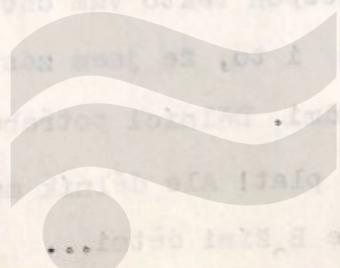
Svatý Otec na konec oznámil, že deseti nemocným osobám z dělnických rodin zaplatí cestu na pouť do Lurd. Na památku své návštěvy věnoval jim knížku Konceil a svět práce a kroužek na klíče s medajlí. Na konec je vyzval aby, tří kdo chtějí se s ním pomodlili Otčenáš a udělali kříž, až jim dá požehnání. Navštívil pak dva nové byty a mnohým dělníkům podal ruku. Zůstal mezi nimi půl druhé hodiny. V pět hodin se vrátil do Vatikánu ke svým mnohým pracem.

11

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

RaVat CECO 11-2-66

pull

K svátku zjevení P.^{ma}rie v Lurdech promluví pan kard.Bera. Nejdříve zprávy z Vatikánu: Příští úterý sv.Otec zavítá do střediska Rímské městské čistícií služby. Po středeční návštěvě sv.Otce mezi staviteckými dělníky bude to už po druhé, co sv.Otec zblízka shlédne římský svět práce.

Dnešní L'Os. Romano věnuje článek poslední činnosti sv. Otce za mír. Poznamenává, že jeho poslední výzvy našly ve světě ozvěnu, že řada neutrálních států jako Indie, Rakouska, Svýcarska, Finska, Filipíny a země Lat. Ameriky se vydala na cestu k mezinárodnímu míru. Výzva k nezávislosti a nezávislosti na vlastním vývoji je všeobecnější. Výzva k vytvoření světového smlouvního práva je významnější. Výzva k vytvoření světového smlouvního práva je významnější.

Na zasedání ústředního výboru Světové rady církví v Ženevě bylo přijato provolání vyvající k intenzivnější pomoci hladovějícím národům především v Indii a Africe; provolání vypracovala smíšená komise, skládající se z katolíků, pravoslavných, anglikánů a protestantů. Je to poprvé, že všechny křesť. církve společně vyzývají své věřící, aby se účastnili dobročinného podniku.

V Lurdech vzpomněli výročí zjevení P. Marie koncelebrovanou mší svatou místního biskupa s kněžími, kteří přivedli poutníky. V odpoledních hodinách byl tradiční průvod s NSO a pochodňový průvod. ^{Na ulici už} ~~Na ulici už~~ ^{byly} V Lurdech letos ~~vzpomenou~~ ^{byly} 100. výročí posvěcení krypty, první mše svaté v kapli ~~v~~ zjevení a odchodu sv. Berandety do kláštera sester v Nevers.

Arcidiecéze St.Lousi v USA koná příští rok diecézní synod. Bude mu přítomno
23 laiků muzů i žen, jak oznámil arc.kard.Ritter. Bude to už 10.synod stlou
ské arcidiecéze; hlavním jeho cílem bude provedení rozhodnutí II.vat.spěnu

Rímská odbročka Añoštolátu sv.Cyrila a Metoděje oslaví výroční den smrti sv. Cyrila 14.únor ~~mí~~^{muž} svatou v bazilice sv.Klimenta, v níž byl tento apoštola Slovanů pochován.Celebruje kard.Josef Beran, který též pronese kázání.Po latinských bohoslužbách bude pobožnost ve vých.obřadu.Na letošní rok připadá 1050.výročí smrti sv.Klementa Ochridského, slavného žáka slovanských apoštolů.

Němečtí biskupové uvolnili ze svého fondu proti hladu a bídě ve světě
půl milionu marek na pomoc obyvatelstvu Indie, které je ohroženo hladem.

Němečtí biskupové tak plní výzvu sv.Otce, kterou pronesl při gen.audienci ve středu.

Biskup diecéze Catamarca v Argentínské republice má v současnosti mons. Torres náležicího diecézi

biskup diecéze Catamarca v Argentině daroval větší kus pozemku sdružení na postavení nových domků pro chudé rodiny. Mons. Torres tak chtěl podat přínos k agrární a sociální reformě, kterou provádí a propaguje arc. episkopát.

mons. Torres

(náležícího diecézi

Zvony křes. svatého Mikuláše (i m) (n) (zpravidla opět s. M.)

11.1.66

Radio Vaticano - před svátkem Panny Marie Lurdske
- 11.února 1966

Moji drazi!

Rikavali starí: Per Mariam ad Jesum - prostřednictvím Marie k Ježíši; Maria privádí své ctitele k Ježíši a úctu jí prokazovanou obětuje uctění svého Syna.

Skvělým toho důkazem jsou Lurdy. Dne 11.února slavíme památku, kdy v r. 1858 poprvé se zjevila Neposkvrněná Panna Maria Bernadeté, čtrnáctileté dceruše zchudlého mlynáře, Františka Soubirous.

Tak prostý byl začátek Lurd! - A co jsou Lurdy dnes? - Světové poutní místo Mariánské, kde i nás národ má ve slavném chrámu Ruzencovém mezi 15 kapličkami určenými jednotlivým tajemstvím růžentovým, svou kapli, a to kapli 14. k uctění 4. tajemství slavného Nanebevzetí Panny Marie. *sru*

A co znamenají Lurdy v dějinách Církve? - Na dvě věci bych upozornil: Právě v době, kdy ve Francii za Napoleona III. (1852-1870) po krátkém údobí urovnanych poměrů mezi Církví a státem měla záčít v r. 1860 ostrá proticírkevní politika, kdy také v ostatních státech evropských ~~zachytily~~ boj proti Církvi, zjevila se Panna Maria v Lurdech, aby nejen Francii, ale i věřícím celého světa svým zjevením ukázala, že na své věrné nezapomíná; ale i mimořádným způsobem je ochotna přispět jim ku pomoci.

Potvrzení toho můžeme spatřovat i ve skutečnosti, že jak ve Francii same, a to už v r. 1876; tedy po necelých dvaceti letech od zjevení lurdského, tak do jisté míry i v ostatních státech evropských se poměry náboženské urovnaly a zlepšily. Jestliže pak později zase se vše zhorsilo; pak je to znamením, že lidstvo nedbalost napomenutí v Lurdech Neposkvrněnou učiněných.

Pomoc a útěcha Mariina přispěly však, že i v letech pronásledování vyskytly se příkladný heroismus viry ~~se~~ v řadách mužů, ~~žen~~ žen; heroismus, jenž byl posilou a povzbuzením pro kolisající.

Za druhé: Zázraky v Lurdech, zajištěné svědomitě v konstatační kancléři za přítomnosti i lékářů neverících, upevnily mnohé, přemnohé ve víře v nadpřirozeno, a proto i v možnost zjevu prokazané nevysvetlitelných, mimo to ~~pak~~ prohlášení Panny Marie; Ja jsem Neposkvrněná Početí, bylo zřejmým p

ze řekl

potvrzením neomylnosti papežské. Papež Pius IX prohlásil v r. 1854 Pannu Marii za neposkvrněnou, t.j.; za počátku v lúně sv. Anny bez prvotního hríchu, ačtyři roky na to, t.j. 1858, Maria Panna to sama ustanovila; proto týž papež r. 1870; v době, kdy papěžský stát prodělával bodlinskou krizi po obsazení Ríma a zrušení církevního statu, prohlásil neomylnost papeže pro případy, kdy jako nejvyšší hlava církve učiní ve večech viry a mravu rozhodnutí s úmyslem, aby bylo zavázne pro celou církev - tedy jenža techto podpokládu a za článek viry.

Pokud se pak prvního týka, že posily v nadprirozeno? připomínám urádnu
dva romány vztahující se na Lurdy: Jeden je od znamého francouzského spisovatele Zoly Emila.

Zola napsal svůj roman "Lourdes" po zážitcích, které sam měl, když se osobně v r. 1892 zúčastnil pouti do Lurd a byl tam svědkem zázracného uzdravení 35 leté Marie Lebranchu z Paříže. Matka jej zemřela na tuberkulosu, a Marie sama byla postizena plicní tuberkulosou." Jedna plic byla napadlá, a druhou to nebylo lepsi." Zde Zola sám píše, že tak mu odpovědela na jeho otázku: Jak je ji? - "Potím se stále;" dle Zoly pokračovala, "Kašlu, div m-ne to srdce neurve: Už ani vykašlat nemohu, tak je to husté. - "Hnisavé dutiny, tot vité - A vidíte, ani stát nemohu, ani jist! Tu ji schvátil kasel; dodává Zola; až zesinala. To bylo 19. srpna. A dle úřední konstatace, již byl Zola osobně přítomen, dne 20. srpna byla uplně zdravou. - A jak dokončil Zola líčení tohoto případu? - Napsal, že když se vraceli z pouti, ještě ve vlaku nastala recidiva; Marie museli - Zola ji jmenuje Grivotte-ovou - museli v Paříži průmo odvézt do nemocnice, potom zemřela. Reditel tehdejsí konstatační kanceláře, když roman vyšel r. 1903 - Dr. Boissarie, pozval Zolu do Paříže, kde měl před odborníky a za přítomnosti Lebranchu veřejnou prednášku o tomto případě, ale Zola neprispel. Také Marie mu napsala, že se provdala a že je zdráva (zemřela až v r. 1920; tedy po 28 letech) - A když mu Dr. Boissarie napál, jak mohle ve svém románu tvrdit, že Marie znova po naveštěvání v Lurd onemocněla a nedlouho na to zemřela, Zola odpověděl: "Psal jsem román; a v románu si mohu svých hrdinách napsat co chci!" -

Myslím, že není třeba dalšího nějakého výkladu. Druhý román, je romána Werflův? František Werfel se narodil 10.9.1890 v Praze z rodiny židovské. Žil pak ve Vídni jako spisovatel. Začal skládáním básní, pak sepsal několik divadelních her; ale světově pověsti dosáhl jako romanopisec. "Píseň o Benedetě" je jedna

z jeho posledních prací. V kritice jeho spisovatelské cinnosti, uveřejněné v časopisu "Lidové demokracie" 10.9. 1960 k sedmdesátému výročí jeho narozenin; byl napsáno: "Malo knih vyvěrá z tak hlubokého pramene lasky k člověku a obdivuhodné jemnosti v přístupu k těm nej osobnějším problémům lidského srdce." - *A jeho něc o Lurdech?*

Je nutné říct, co má Werfel v úvodu k "Příběhu Bernedete". Píše tam: Snad se bude někdo divit, že já nekatolík, žid, jsem psal o Lurdech. *asi takto*, Věřím v existenci Boha, tedy v řád nadzemský. Od mládí jsem vždy hájil pravdu bez ohledu na to, co svět o mně soudí. O Lurdech jsem psal z vděčnosti ~~že~~ to, že Maria mi pomohla v težkostech, ve kterých jsem se ocitl, když nacismus obsadil Rakousko. Dostat se do Ameriky byla pro mne problemem velmi složitým. Cestou k mori jsem přišel do Lurd. Slíbil jsem, že dosáhnu-li cíle; na poděkování napiši román o Lurdech. - V Lurdech si připravil látku studiem odborných pomůcek a zjištováním fakt vlastní zkušenosti. To k pochopení situace; v jaké román Werfluv vznikl. — Po přečtení musí mít každý objektivně posuzující čtenář dojem, že ani katolický kněz by nemohl lepe psát o událostech lurdských. Kniha Werflova je románem, sam to také v úvodě poznamenává; ale románová je spíše forma; látnka ~~roma~~ se je podává reálně dle skutečnosti. *Já jsem neměl žádat pravdivost v Lurdách.*

Ano! Nezapomínejme! Víra je ctnost a Bůh každému dává milost k pravému poznání; poskytne i milost, aby podřídil rozum pravdě nebo skutečnosti nadprirozené. Ověem Bůh nenutí. Člověk sám se musí rozhodnout svou svobodnou vůlí, k spolupráci s těmito milostmi. A jistě Maria Neposkrvněná i zde pomáhá nalézti cestu k pravdě, tedy k Ježíši. To i jinak Lurdy potvrzuji. Mohly zázraky se udály u jeskyně, nebo když nemocný byl ponoren do vody nedaleko jeskyně; ale většina jich opakuji. Jistina jich se uskuteční během průvodu s Nejsvětější Svatostí, kdy za zpěvu lurdské písni kněz s Velebnou svátostí jede kol nemocných na prostranství před bazilikou na lůžcích prosicích, a zehná ~~nemocné~~ jim. *z hřívou*

Ano! Per Mariam ad Jesum! — Modlete se ve svátek lurdský ~~hodiny~~ k Panne Marii Neposkrvněné, aby na její přímužu Syn její Ježíš hodně pomohl všem, kdo se k Ni utíkají v potřebách časnych, ale modlete se také, aby milostmi prostednictvím Marii Marie byli k Ježíši přivedeni i ti, kdož jsou od něho vzdáleni!

K tomuto Ježíši tak milém postaolátu nezistné lásky blíženské Vám udeľuji své požehnání: Pro zaslouhy a na přímluvu Neposkrvněné necht Vám všechna všechno houcí Bůh Otec, Syn i Duch svatý!

V dnešním odpoledním pořadu vatikánského rozhlasu uslyšíte ZPRÁVY Z VATIKÁNU a Z KATOLICKÉHO SVĚTA. -

Z Říma: Jak jsme už oznámili, římská odbočka Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje vzpomene výročí blažené smrti sv. Cyrila, která připadá na 14.únor, zvláštní mši svatou. Bude ji celebrovat pražský arcibiskup kardinál Josef Beran a pronese při ní také příležitostné kázání. Při latinských bohoslužbách bude pobožnost východního obřadu v řeči staroslovanské.

10.února připadal výročí úmrtí velikého papeže Pia XI. U jeho hrobu byla sloužena mša mši svatých a hrob byl ozdoben květinovými dary. Svatý Otec Pavel VI. poslal ke hrobu velikou svíci.

Téhož dne připadlo výročí smrti kardinála Aloise Štěpince, arcibiskupa záhřebského. Bylo na něj vzpomenuto slavným pontifikálním requiem v národním kostele chorvatském sv. Jeronýma. Sloužil je pražský arcibiskup kardinál Josef Beran.

O svátku Zjevení Panny Marie lurdské sloužil ruský vladyska msgre Ondřej Katkov v kapli Panny Marie Spásy římského lidu v patriarchální bazilice Panny Marie Větší slavnou liturgii v obřadu byzantsko-slovanském za věřící v zemích za železnou oponou.

Téhož dne ve vatikánských grottách v kapli zasvěcené Matce Boží Čenstochowské začala novena mši svatých za kardinála Wyszyńskiego a zdar oslav millenia pokřestanění Polska.

~~Ve~~ středu 16. února uplyne 25 let od mučednické smrti dr. Alfreda Fuchse Dachau. V předvečer 15. února vatikánský rozhlas mu věnuje v českém pořadu ~~o~~ půl deváté pietní vzpomínku.

POSLEDNÍ ZPRÁVY Z VATIKÁNU: - Svatý Otec jmenoval posekretářem posvátné kongregace PRO UČENÍ VÍRY /dříve nejvyšší kongregace svatého Officia/ kanovníka Karla Moellera, profesora katolické univerzity lovaňské v Belgii.

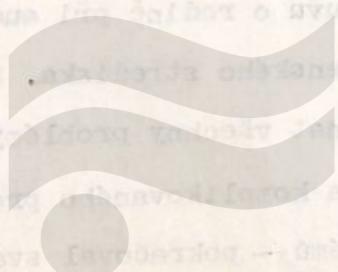
Svatý Otec Pavel VI. měl ~~ocen~~ důležitou promluvu o rodině při audienci k účastnicím XIII. národního kongresu Italského ženského střediska. Svatý Otec poukazuje, že II. vatikánský koncil nemohl projednat všechny problémy rodinného života a zvláště otázky, které se týkají těžkého a komplikovaného problému o normách stran regulace porodů. - Některé z problémů — pokračoval svatý Otec —

Pont. Cen 12.2.66, večer - 39-1.

Dobrý večer, drazí posluchači. - Vélem se omlouvám, že po několikerém
oznámení, měníme dnešní večerní program. Ohlášenou duchovní pouť k hřebu
sv. Cyrila v bazilice svatého Klimenta v Římě budeme vysílat zítra odpoled-
ně o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31 a 25 m; střední vlna
196 m je v Československu slyšitelná jen po západu slunce. - Rovněž zítra
dopoledne v 10.15 si můžete poslechnout českou desítiminutovou homili na
krátkých vlnách v pásmu 41,31,25 a 19 m. - Dnes večer jsme zařadili český
překlad hlavních částí velmi důležitého projevu svatého Otce Pavla VI. o
RODINĚ A MANŽELSTVÍ, který měl dnes k účastnicím XIII. kongresu Italského
Střediska Žen a ostatních připojených organizací. - Doufáme, že tak bude moći
uslyšet větší počet posluchačů projev sv. Otce Pavla VI. -

✗

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

pro jejich přílišnou komplikovanost a delikátnost nemohly být projednávány s užitkem v tak početném shromáždění, jiné vyžadují další důkladnější studium, a proto byla ustanovena zvláštní papežská komise, která má tyto otázky studovat pod různými hledisky: vědeckými, historickými, sociologickými a odborně theologickými. K tomu komise si zajistila řadu poradců jak z řad biskupů tak i z řad odborníků. Prosíme, abyste čekali na výsledky těchto studií a doprovázeli práci komise také svými modlitbami. Učitelský úřad Čírkve nemůže vyhlásit mrvavní normy, dokud nemá plnou jistotu, že vykládá vůli Boží. A aby Čírkev dosáhla této jistoty, není dispensována od studia a badání ani od zkoumání mnohých otázek, které došly skoro z každé části světa: a všechny tyto práce tentokrát jsou velmi dlouhé a nikterak snadné.

Svatý Otec pak shrnul stručně obsah kapitol pastorální konstituce o manželství a o rodině ~~uhranul~~ v několik základních zásad:

Manželství a rodina nejsou dílem pouhého člověka, jsou také dílem Božím a odpovídají plánu podstatně božskému. V manželství a v rodině Bůh spojil moudře dvě ~~jeti~~^z největších lidských skutečností: poslání zprostředkovat život a vzájemnou lásku mezi mužem a ženou, v níž jsou povoláni, aby se navzájem doplňovali ve vzájemném odevzdání nejenom fysickém nýbrž především duchovním. V tomto světle uvidí manželé, že zákony jednoty, nerozlučitelnosti a věrnosti jsou něčím zcela normálním a nutným, kdežto tam, kde by nebylo pravé lásky, by se zdaly jako břemenem. Rovněž v tomto světle manželé najdou energie velkomyslnosti, moudrosti a síly, o níž ani nesnilí, aby dal život druhým. Poslání, které dostali od Boha, aby se tak podíleli na stvořitelské a otcovské lásce, vyžaduje dnes od manželů větší vědomí jejich lidské a křesťanské odpovědnosti v předávání života.

A svatý Otec pokračoval: Předmínky dnešního života, různé pod mnohými hledisky od těch v minulosti, a také často různé v různých zemích neospravedlnují jistě sobectví anebo strach bez důvěry v Boha při plnění téhoto základního poslání manželů. Ale vyžadují rovněž rozhodnutí, které je výsledkem rozvážného vězech různých hlediskách zláště pekudosatýkávýchovy dětí a hledání

většího dobra.

Křesťanští manželé najdou v povinnosti lásky světlo, v němž dokáží rozřešit své osobní problémy. A v zachovávání Božího zákona Bůh ~~jím~~ vlastně svěřil jejich odpovědnost a rozhodnutí úkol a radost předávat život a nikdo nemůže za ně nebo místo nich dělat toto rozhodnutí a omezovat jejich vůli. ~~X~~
~~X~~
~~X~~ A, e oni musejí směřovat k opravdové a obecné lásce, k lásce k Bohu, k lásce k dětem a k lásce vzájemné, takže každý bude hledat dobro druhého a bude předcházet jeho přání, spíše než chtít vnutit vlastní vůli.

Zákon lásky k Bohu, pokračoval svatý Otec, láska k spolumanželovi a k dětem s odpovědností, která z toho plynne, ukazuje jasně, že křesťanské manželství a křesťanská rodina vyžadují mravní závazek: nejsou snadnou cestou křesťanského života, třebaže to je cesta nejobvyklejší, po které má jít většina Božích dětí. Je to spíše dlouhá cesta k posvěcování, která se živí radostmi a obětmi každého dne, život ~~zamýšlený~~ normálně jšího, jestliže se nechájí řídit zákonem Božím a ~~ženou~~ naplněna láskou.

~~XXX~~
~~XX~~
~~X~~ V rámci tohoto vážného závazku mravního a velikosti svátostného daru manželství koncil připomíná křesťanským manželům ještě jednu ctnost, kterou musejí pěstovat - ctnost manželské čistoty, kterou velmi zřetelně vysvětlil Pius XI. a znova na ni upozornil Pius XII. - Není to nějaký nový čestného zákon nebo nelidský zákon: je to učení ~~skromného~~, poctivého a moudrého jednání, kterému Církev osvícená Bohem vždy učila a která poutá vzájemně a nerozlučitelně legitimní výrazy manželské lásky se službou Boží v poslání jim Bohem svěřeném: totiž v předávání života. To je učení, které povzneslo a posvětilo křesťanskou manželskou lásku, tím, že ji očistilo od různých egoismů těla i ducha, od povrchního vyhledávání hodnot pomíjejících tohoto světa před obětováním sebe sama něčemu věčnému. Je to učení a ctnost které v minulých stoletích vykoupily ženu z otroctví povinnostivnucované násilím a s pokorováním a naopak zušlechtilo smysl vzájemné úcty a vzájemných ohledů mezi manžely.

Nechť neztrácejí důvěru pro potíže, s kterými se snad setkají, kék se proto nestanou nevěrnými Církvi. Svěřte se s důvěrou síle božské milosti, proste o ni vytrvale v modlitbě místo abyste snad božský zákon přistříhli podle míry

vlastní vůle, pozvedněte se k výšinám božského ideálu. Obnovujte každý den svou dobrou vůli, každý den začínejte znovu a s klidnou myslí svou cestu, která má za cíl věčný život s Bohem a jako odměnu zde na zemi lásku ,která je hlubší a která více oblažuje.

Tato naše slova jsou na prvním místě myšlena pro křesťanské manžele, ale chtěli bychom, aby je slyšeli všichni manželé. Doufáme, končil svatý uposlechnou Otec, že všechny děti Církve ~~koncilium~~ matčina hlasu, a že svou velkomyslností ností zaslouží pro všechn Boží lid, pro všechny lidi potřebné světlo aby dobře porozuměli Božím zákonům, které řídí manželství, a vyprosí Církvi nutné světlo, aby mohla podle vůle Boží vyřešit obtíže a problémy, které jsou dosud předmětem studia.

My se ještě vrátíme k řeči svatého Otce o problémech manželství a rodiny v našich čtvrtičních besedách: Pokoncillové aktuality.

C Z Ženevy dochází zpráva ,že zástupci 214 církví zvolili jednomyslně za nového generálního sekretáře Světové rady církví : generálního sekretáře presbyteriánské církve Spojených států severoamerických pastora Evžena Carsona Blake-a. Jakmile o tom došla zpráva do Říma, president sekretariátu pro Jednotu křesťanů ,kardinál Augustin Bea poslal nově zvolenámu sekretářovi tento blahopřejný telegram: Jmérem členů sekretariátu posílám nejsrdečnější blaho- přání s příslibem další bratrské spolupráce a s ujištěním naší modlitby. - Hned po volbě sekretáře ústřední komitát vyslechl relace pozorovatelů na II. Vatikánském koncilu pastora reformované církve švýcarské Lukáše Vischera profesora Nicose Nissiotis-e z řecké pravoslavné církve. Puzorovatelé poukáza- li na nesmírný význam některých koncillových dokumentů zvláště konstituce o božském zjevení , prohlášení o náboženské svobodě a pastorální konstituce o Církvi v dnešním světě a zdůraznili, že Vatikánský koncil znamená pro ekume- nické hnuty veliký přínos.

C Francouzští biskupové uveřejnili studii o křtu dětí. V dokumentu se pře- devším zdůrazňuje, že Církev může křtit malé děti jenom tenkrát, když má morální jistotu, že se dětem dostane křesťanské výchovy.

SEXAGESIMA. -1966

Laudemur Iesus Christus. - Pochválen bud Ježíš Kristus. - Posloucháte vatikánský rozhlas na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31 , 25 a 19 m. -Právě skončila mše svatá , sloužená v blízkosti hrobu svatého apoštola Petra a jeho nástupců Pia XII. a Jana XXIII. , na úmysly svatého Otce Pavla VI.

Je druhou neděle po Devítinu - Sexagesima. Mše svatá začíná slovy žalmu 43ho:POVSTAŇ, PANE, proč děláš, jakobys spal? Povstaň, neodmítej nás pořád! Proč odvracíš svou tvář,zapomínáš nás naše soužení? Naše tělo přilnulo k zemi. Vstaň,Pane, pomoz nám a vysvobod nás! /Žl 43,23-26/

První čtení je vzato z 2. listu sv.apoštola Pavla Křintanům z 11. a 12. kapitoly, kde svatý Pavel sám vypravuje , co všechno musel přetrpět a zkoušet pro Kristovo evangelium. Doplňuje pak své tituly pro své apoštolské poslání mimořádnými dary: zjeveními a vytržením ducha, kterými ho obdaril Pán. Ale při všech těch mimořádných darech mu Pán ponechal nějakou asi tělesnou slabost,kterou bliže neurčuje, ale která byla pro něj velikým křížem. 'Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby mě to nechalo na pokoji. Ale on mi řekl: 'Sťačí ti moje milost ,protože síla /Boží pomoci/ se tím zřejměji projeví ve slabosti.' A svatý apoštol Pavel končí pokroným vyznáním: V lmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mě spočinula Kristova moc. -

Druhé mešní čtení - evangeliu je podle sv. Lukáše z hlav 8, od verše 4. do verše 15. Kristus Pán vykládá podobenství o rozsevači a jeho smyslu: Semeno je Boží slovo. A jako zrno zaseté do špatné nebo dobré půdy, na skálu nebo na okraj cesty má různou historii a přináší různý užitek, tak je to i s Božím slovem: někteří slyší jen na půl ucha a neprijmou je, jiní je slyší s radostí ale namají odvahy k obětem, nevytrvají a jsou konečně srdce těch, která se podobají dobré půdě, to je těch, kdo to slovo uslyšeli, a uchovávají je v dobrém a poctivém srdci a vytrvale přinášejí užitek. /Lk 8,4-15/.

-ö-

Drazí přátelé, právě v těchto dnech bláznivého masopustu, které se vra-

cejí s každým rokem do všech zemí. I když má masopustní veselí a masopustní výstřednosti v různých zemích různou tvářnost, všechny se obyčejně vyznačují lehkomyšlností, která se často nezastavuje ani před hříchem, ani před urážkou Boží. Proto horliví křesťané už v těchto týdnech - ještě před posvátnou dobou postní - spolu s církví oblékají fialový šat pokání a snaží se ve svých srdečích nechat vzplanout výše plamen lásky a smíru. Jistě radost není nic špatného, ani hlučná a bouřlivá radost, když je k tomu důvod a příležitost, ale měli bychom přito mít na mysli slovo veliké křečana a světce, veselého světce a přítele mládeže svatého Jana Bosca: Můžete na mých zádech stípat dříví, chlapci, řekl jednou svým nezbedům, ale nikdy žádný hřich! Tak i v masopustě nechme volný projev hlučné mladistvé radosti a nekažme radost druhým, nebudme škarohlídy, ale nezapomínejme stát zvláště v těchto dnech na stráži, abychom se nedostali do hříchu, abychom dali přednost svému chvílkovému sobectví před vůlí Boží, abychom vyhnali ze své duše Boha a dali své přátelství Satanovi. Proto s tím větší opravdovostí a důvěrou budeme se v těchto dnech modlit - podle vzoru apoštola Pavla - NEUVOŘ NÁS V POKUŠENÍ
~~XXXXXXKARNEVALSKÝHODINYXXXX~~
 ALE ZBAV NÁS OD ZLÉHO!

Ale do letošního karnevalu zaznívá bolestný hlas milionů: z poloviny celé země. Slova úvodního žalmu dnešní mešní liturgie: POVSTAŇ, PANE! ... Proč odvraciš svou tvář, zapomínáš na naše soužení? Naše tělo přilnulo k zemi.. Vstaň, Pane, pomoz nám a vysvobod nás! jakoby letos nabyla nové síly, jakoby se v nich soustředila úzkost milionů lidských bytostí, dětí, nemocných, starců trpících a umírajících hladem! Dnešní podobenství o rozsévači má především smysl duchovní, chce upozornit na úrodu nebo na neúrodu Slova Božího v lidských duších. Ale dnes nabývá spolu s duchovním smyslem plného a tragického významu i smysl hmotného zrna, které se má stát moukou na chleba pro tolik hladovějících! Světový problém hladu! Je to hanba, veliká hanba pro naše technické pokrokové století, které plánuje interplanetární lety, které vyhazuje miliardy na smrtonosné a pustošící zbraně, že dnes při všech moderních výmožnostech technických a při velikém přebytku životních potřeb v některých zemích, jsou kraje, kde lidé trpí podvýživou a dokonce umírají

hladem. Národy , které jsou kolem severního atlantického oceánu a to je pouze 16 procent celého lidstva , mají ve svých rukách 70 procent světového bohatství. V dokumentačním díle 'Třicátá rovnoběžka' Mgr. Fulton Sheen ukázal, že tato rovnoběžka rozděluje svět bohatých a svět chudáků a že by se toto rozdělení lidstva mohlo nazvat velikým rozkolem dvacátého věku. Nad touto rovnoběžkou žijí lidé, kteří mohou jíst podle chuti a často žijí v přebytku, /pravda i tam jsou výjimky, i tam jsou chudí, ale je to menšina!/: ale pod třicátou rovnoběžkou je Čína, Oceanie, Indie, Afrika, Střední a Jižní Amerika, kde jsou také lidé, kteří mají všechno dost, ale kde veliká většina musí často zápasit s hladem. Na druhém vatikánském koncilu se o tomto problému velmi často mluvilo. V posledním období koncilovém mluvil generální představený misionářů Mill Hill a řekl: Loni ve třetím období koncilu jsme zde v koncilové aule slyšeli 22 projevů týkajících se problému hladu ve světě; od té doby zemřelo 35 milionů lidí následkem podvýživy.' V řadě koncilových dokumentů se projevil vliv těchto projevů: v dekrety o apoštolském laikátu, v pastorální konstituci o Církvi v dnešním světě, v dekrety o misijní činnosti Církve.

Svatý Otec Pavel VI. znova a znova se vracel k tomuto problému: Upozorňoval, zapřísahal, předcházel dobrým příkladem. Mluvil v Bombay na světovém eucharistickém kongresu, ve Shromáždění spojených národů. Mluvil znova poslední středu při generální audienci v bazilice sv. Petra: Indie má hlad. Milionům obyvatelů Indie hrozí smrt hladem, nebude-li poskytnuta rychlá pomoc. A pa pež dodával s celou vážností své autority jako Kristův viditelný zástupce : Nikdo nemůže říci: já jsem to neříděl, nikdo nemůže říci : já jsem nemohl, nebyla to má povinnost. Ať se nikdo neodváží říci: Já jsem nechtěl pomoci!

Papežův hlas byl jako zrnko Božího slova. A padlo už na dobrou půdu. Přináší už první užitek: Především Ústřední komitát EKumenické rady církví v Ženevě spolu se zástupci Katolické církve vydaly společnou výzvou pro pomoc národům trpícím hladem , zvláště ve Vietnamu a v Indii. Podobná výzva vyšla od Spojených národů od generálního tajemníka UThanta a od organizace FAO. Němečtí biskupové hned poslali jako první pomoc půl milionu německých marek. Italský rozhlas vyhlásil veřejnou pomocnou kampaně.

Kéž by papežovo slovo, drahý příteli, padlo i ve tvé duši na dobrou půdu a přineslo užitek. Amen.

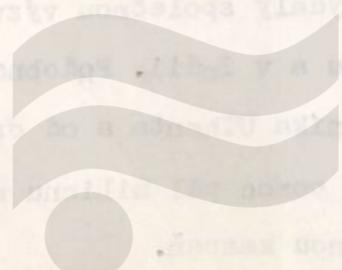
To byla naše nedělní homilie. -

Volá vatikánský rozhlas. Končíme vysílání v české řeči.

Pochválen buď Ježíš Kristus - Laudetur Jesus Christus!

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

RaVat:CECO- 12.2.66

91 Mo 14./2. 66
39 61 (2.2.13.2)

V dnešním českém pořadu vás, drazí přátelé, srdečně zveme na duchovní pouť do římské basiliky sv. Klimenta, ke hrobu sv. Cyrila-Konstantina, jehož den úmrtí připadá na 14. února. Odborného průvodce nám bude dělat veledůstojný pán generální knihovník papežské lateránské university Jaroslav Polc, jehož zamilovaným koníčkem je historie a archeologie.

-ö-

(I) Hluk z ulice./Sottofondo/.

FFF. Tak už jsme štastně tady. Ještě daleko do basiliky sv. Klementa? NE?

Snad byste nám, důstojný pane, mohl cestou říci několik slov z historie Basiliky!

PPP.- 1.

(II) ZVONY /sottofondo, pak hlasitě a zase sottofondo/ : Nejsou to snad zvony od svatého Klimenta? - Asi ano. - Jsme u basiliky. - Zevně neříšení basilika žádným zvláštním dojmem. A zdá se jakoby byla nějak propadlá do země?

PPP. -2

VARHANY /sottofondo/ Pojďme dovnitř. Tu je myslím hned v první kapli nejsvětější svátost. Pzdravme na chvílku Krista Pána
VARHANY na plno- sottofondo

PPP. 3

Sem se ještě vrátíme. Ale teď poprosíme ochočného dominikánského bratra sakristána, aby nás pustil do spodní basiliky. Jak to vlastně bylo s těmi ostatky sv. Klimenta, které prý našli sv. Cyril a Metoděj, přinesli nejdříve na Moravu a pak do Říma?

PPP.

FFF. Zdá se mi, že tu máme všechny tyto staré zkazky o sv. Klimentovi vyobrácené? Z kterého století pocházejí asi tyto fresky?

FFF Není tu snad také nějaké soudobé vyobrazení sv. Cyrila a Metoděje?

FFF. Víme dnes s jistotou, kde byl původní hrob sv. Cyrila?

13.2.66

P.Ple

- 1 -

Datum pořadu & římská církev
41 - 10
Místo (Rzym) datum
14. II.

Bazilika sv. Klimenta nese jmeno po ctvrtem papezi, tretim nastupci sv. Petra, ktery zemrel jako mucednik ve vyhnanstvi na Krymu. Z jeho jmena mnozi soudili, ze snad nejakym zpusobem nalezel k slavné rimské rodine Flaviu, ktera postavila pozdeji Koloseum. Byl snad zidovskeho puvodu, mozna ze byl synem propusteneho otroka teto rodiny. Rozhodne vsak nebyltotozny se senatorem Flaviem Clementem.

Bazilika, stojici v same blizkosti Kolosea je prastara a snad byla postavena na zbytcích palace z 1. stoleti, ktery mel nejaky vztah k svetci. Stara tradice pravi, ze se v tomto dome konavaly bohoslužby a misto neslo nazev "titulus Clementis".

30 Bazilika, v niz stojime není ovsem ona stavba puvodni ze 4. stoleti. Kdyz v roce 1084 vtrhli do Rima Normane, aby vysvobodili papeze Rehore VII. ze zajeti cisare a Rimana, ponicili cast mesta a padla jim za obet i tato stara bazilika. Pozarem asi hodne utrpela. Na jejich zdech tedy postavili baziliku novou snad jeste koncem XI stoleti a do ni prenesli nektere pouzivatelne zarizeni, na priklad i mramorove hrazeni choru s dvema ambonami na zpivani e i stoly e a evangelia, jez dodnes stoji zde uprostred chramu kolem oltare. Jak dokazuje monogram, papeze Jana II. na hekterych deskach, puvodni chor pochazi z 6. stoleti. Ze stare baziliky bylo nahoru vyneseno a pohrbeno pod oltarem i telo sv. Klementa.

Sv. Klement nebyl v Rime puvodne pochovan. Jak jsme pravili, zemrel na Krymu. Byl utopen s kotvou upevnenou ke krku v Cernem mori. Tam konal misie mezi Chazary nas sv. Cyril. Veden starou tradici, nalezl na miste, kde mela kdysi stat svatyne s hrobem svetcovym, jeho pozustatky s kotvou.

S telem ostatky sv. Klimenta se vydali v roce 863 solunsti bratri na Velkou Moravu. Proto tam byla tak ziva jeho ucta. Mnohe starobyle chramy, zasvecene dodnes svetci, maji svuj puvod v dobe a tradici cyrilometodejske. Totez plati i o mistnich nazvech. Jedna stara tradice tvrdi, ze ostatky sv. Klimenta byly docasne chovany v chramu sv. Klementa u Osvetiman, jehoz zbytky byly nedavno znova zkoumany.

V roce 868 se dostaly ostatky sv. Klementa do Rima, kde byl dosud hojne uctivan v teto bazilice. Proto ten triumfalni prichod sv. Cyrila a Metodeje. Platil predevsim sv. Klementu. Sam papez Hadrian II s klerem je uvital pred mestskou branou a neni pochyby, ze tato okolnost obema bratrim ulehcia i jednani o povoleni slovanske liturgie. Ostatky byly ulozeny pod hlavnim oltarem teto puvodni baziliky, do niz vstupujeme, ktera byla po zrizeni dnesniho chramu zasypana, ale v minulem stoleti pod nim znova odkryta, takze dnes pusobi dojmem reza rozsahle hrobky.

Jak znamo, sv. Cyril v Rime 14. unora 869 zemrel a byl pochovan nejprve v hrobe pripravenem pro sameho papeze v bazilice sv. Petra. Ale sv. Metodej, kdyz nedosahl, aby jeho pozustatky mohl prenest do Recka, dosahl aspon toho, ze je mohl prenest do teto baziliky a pochovat jak stare legendy vypravujuji, po prave strane oltare sv. Klimenta. Nad hrobecm byl namalovan Cyriluv obraz.

Otec Mullooly, dominikan, ktery znova zpristupnil podzemni prostor ~~p-ave-t~~ puvodni baziliky v letech 1859-1862, nasel skutecne na ~~p-ave-t~~ ve stene na prave strane od oltare sv. Klementa v bocni lodi hrob, ale prazdny. Okolni steny vsak byly pokryty zbytky fresek, jez se hlasily podobne jako jine fresky objevene na jinych místech do 8-9 stoleti. Tehdy byl také objeven obraz - fresko Krista ~~ženou-pe-~~ obklopeneho ~~sv=~~=Michaëlem, ~~sv=~~=Gabrielem archandely Michaelem a Gabrielem, sv. Ondrejem apostolem a sv. Klimentem. Pred nimi jsou dve mensi postavy, o nichz se domnivaji nekteri archeologove, ze je to sv. Cyril a Metodej. Nyni vidime zde tuto fresku v predstini ~~býva~~ stare baziliky, ale spodni cast s postavami verozvestu je dnes malo jasna. Naproti ni vsak primo zari nove zrestaurovana fresko z XI. stoleti, kde je nejstarsi jasne vyobrazeni solunskych bratri, stojicich vedle papeze Hadriana II pri prenaseni ostatku sv. Klementa, Jediny sv. Metodej nema svatozar, ponevadz jeho dalsi zivot a smrt byla dosud v Rime, kdy freska vznikla, neznama. Jeho ucta se udrzovala pre evsim tam kde pusobil - v oblasti velkomoravske.

Zde ve leve bocni lodi, vlastne v prave divame-li se po rímskem zpusobu od hlavního oltare dle na verici, je onen vyklenek kde mel ~~ste~~ byt puvodne sv. Cyril pochovan. Bulhari sem dali umistit v roce 1929 jeho mosaikovy obraz a slovensti katolici zde postavili v roce 1953 travertinovy oltar. Nedavne restauracni prace nastennych maleb, z nichz se na tomto miste zachovaly jen zlomky, prece jen dokazuji, ze zde byl sv. Cyril skutecne pohrben. Na jednom zlomku se totiz cte jasne jmeno Cyrillus, drive necitelne.

ústav pro studium
totalitních režimů

Nejvetsi zasluzu na zrekonstruovani historie osudu ostatku sv. Cyrila a jejich znovunažežehi ma nesporne irsky dominikansky historik P. Leonard Boyle. Ten zjistil, ze pocatkem 12. stoleti byly jeho ostatky preneseny do nove baziliky a skutečne se o nich hovori v roce 1420 a v roce 1575 kanovnik de Sodo pise o kapli sv. Cyrila s jeho hrobem v prave lodi u sakristie. Po zruseni teto kaple se octly pod oltarem nove zrizene kaple, pozdeji zasvecene sv. Dominiku. V dobe nestastneho francouzskeho obsazeni Rima v roce 1798 mely byt nektere chramy zruseny, mezi nimi i bazilika sv. Klementa. Oratorian P. Vavrinec Agostini dostal povoleni, aby prenesl ze zrusenych chramu ostatky svatych do kostelu, jez nebyly zavreny. Tak 19. srpna 1798 prenesl z basiliky sv. Klementa i urnu s ostatky sv. Cyrila do chramu Chiesa Nuova sveho radu. Nakonec vsak zasluhou komoriho lateranske kapituly Mons. Matteiho byla bazilika sv. Klimenta zachranena a v polednich hodinach 4. cervna 1799 si vyzvedl v Chiesa Nuova estatku urnu s ostatky sv. Cyrila, aby je prenesl zpet.

Zahadu rozresil v roce 1963 P. Leonard Boyle. Kanovnik Mattei byl posledním mužským potomkem slavné slechtické rodiny Mattei a jeho strýc i bratr byli kardinály. Po jeho smrti práva rodiny přešla na ženskou větev, rodinu Antici z Recanati v Marchách, kam se před nedávnem po prodati rímskeho paláce rodiny dostal jednak archiv, jednak nekteré reliktuáře s ostatky svatých. Mezi nimi nasel P. Boyle v kapli rodinného paláce v Recanati v červnu 1963 masivní zlacený reliktuář obsahující 6 cm dlouhé kost s nápisem latinským napsaném: "Z kosti sv. Cyrila". Na reliktuáři je znak kardinala Matteiho, bratra monsignorova, který se vrátil roku 1799 z francouzského zajetí do Říma. Nejsou to ostatky všechny, neboť měl v urně byl původně i prach z kosti. Tento nalezený ostatek byl slovenského původu Grutkou z Gary, Indiana ve Spojených státech, byl prenesen z poverení svaté stolice na podzim roku 1963 do Říma, 14. listopadu odevzdán papeži Pavlu VI a v neděli 17. listopadu byla reliktie slavnostně za přítomnosti papeže predána bazilice sv. Klementa, kde byla uložena do oltáře v apli, kterou tam na počest sv. Cyrila a Metodeje zřídil na popud biskupa Strossmayera papež Lev XIII.

RaVat:CECO- 12.2.66

41
39 -2 /2

FFF Tak to jsou asi ta nejpamátnější místa pro nás Slovany v basilice sv. Klimenta. Ale nemýlím-li se, byl právě v jubilejném roce cyrilometodějském 1963 nalezen pstatek sv. Cyrila? - Mohl byste nám o tom něco říci? -

Rozloučíme se se starou bazilikou a vystoupíme zase nahoru. Tedy toto je kaple našich svatých apoštolů, kde se dnes chovají ostatky sv. Cyrila. Pomydleme se tu chvíli VARHANY...

Nebyl tu tehdy při slavnosti odevzdání ostatků sám svatý Otec Pavel VI? A kdo dal udělat tak pěkný reliktiář pro drahocenné ostatky?

Zazpívejme si alespoň naši velehradskou, abychom se cítili více na opravdové pouti.

BOŽE COS RÁČIL z pásu. /3 sloky/

Sottofondo.... Děkujeme důstojnému p. Pělcovi za pěkný výklad a bohoslovčům z Nepomucena za pěkný zpěv.

To byla naše duchovní pouť k hrobu sv. Cyrila v basilice sv. Klimenta v Římě.

-ö-

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

~~✓~~

V krátkém proslovu v neděli v poledne k věřícím, kteří se ~~ešli na modlitbu~~
 Anděl Páně, navzdor silnému dešti, sv.Otec opět mluvil o otázce hladu ve svě
 tě. Vyslovil svou radost nad všemi iniciativami, které se konají na pomoc po-
 třebným. Tato ochota, pravil, je jednou z nejkrásnějších věcí v této době;
 je to ke cti lidí a k útěše naší křesťanské víry. Sv.Otec pak uvedl, že do-
 stal dojemný dopis od dvou dětí: ty ve prospěch hladovějícího obyvatelstva v
 Indii darují své všechny malé úspory. Sv.Otec zval přítomné, aby modlitbu
 Anděl Páně obětovali za ty, kdo trpí hlad, a též za ty, kdo jim velkomyslně
 pomáhají.

3 V středoamerické republice San Domingo se opět zhoršila vnitřní situace a
 došlo k novým nepokojům. Sv.Otec poslal prostřednictvím apoštolského nuncia
 mons.Clarizia poselství dominikánskému národu: vybízí všechny, a především
 ty, kdo mají v rukou moc, ~~aby~~ ^{u nich} city lásky a dohody zvítězili nad nenávistí,
 aby ze všech sil hleděli zaručit mír a tak ~~zemi~~ ^{do} už tolík zkoušené se vrátil
 řád a blahobyt. Celému dominikánskému národu posílá své apoštolské požehnání.
~~ve výročí~~ Dnešní L'Os.Romano přináší opět seznam ~~daru~~ ^{které došly redakci} ve prospěch indického obyvatelstva.

Čtenáři vatikánského deníku darovali už přes 52 milionů italských lir.
 Pošty NSR vzpomenou pamětní známkou 20.výročí smrti kard.Klementa Augustina
~~XVIII~~ von Galena, biskupa z Münsteru. Kard.von Galen patřil k staré šlechtické
 rodině westfálské; proslul svým statečným postojem za nacismu. Zemřel 22.
 března 1946; jen několik dní předtím byl jmenován kardinálem.

V Záhřebu v Jugoslávii ~~začala v úterý~~ ^{XXIX} sjezd kněží, kteří pracují v duchovní správě;
 tématem přednášek bude, jak provést rozhodnutí koncilu.

Německá biskupská konference rozhodla, aby všechny příručky ^{k vyučování} náboženství byly
 přehlédnuty a vyloučeno z nich vše, co by neodpovídalo ekumenickému smýšlení.
 Prací byl pověřen Katolické ekumenický ústav při münsterské universitě ve
 spolupráci se sekcí pro náboženské dějiny při mohučském ústavu pro evropské
 dějiny.

Péčí americké katolické university Notre Dame v South Bend v severoamerickém
 státě Indiana se bude konat od 20. do 26. března mezinárodní konference o
 výsledcích II.vat.snemu. Na konferenci promluví přední teologové koncilní pora-
 dci, jako francouzští P.Congar a de Lubac, němečtí P.Haering a Rahner, Ameri-
 čan P.Murray, dále mons.Willebrands, tajemník sekretariátu pro jednotu
 křesťanů a přední osobnosti církví protestantských, židovské a pravoslavné.

Dnešní český pořad vatikánského rozhlasu věnujeme vzpomínce na dr. Alfreda Fuchse, který před čtvrt stoletím dokončil svou životní pouť jako starokřesťanští mučedníci v koncentračním táboře Dachau. - Nejdříve si poslechněte přehled nejdůležitějších zpráv ve zkratce. Podrobnější zprávy si můžete poslechnout zítra odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31 a 25 m. Střední vlnu 196 m můžete slyšet v Československu až po západu slunce.

Přehled zpráv.

-ö-

VARHANY. -

I Na břevnovském hřbitově v Praze je nedaleko hřbitovní kaple prostý hrob. Na náhrobní desce je nápis: Ph Dr ALFRED FUCHS, narozen 23.6.1892 v Praze, pokřtěn 29.7. 1921 v Praze, umučen 16. února 1941 v Dachau. — Tři data, data tří narození: pro tento svět, pro Boží království, pro věčný život. Náhrobní deska nemluví o smrti. Jako v katakombách na náhrobních kamenech mučedníků.

T II. Za jarního dubnového poledne v roce 1941 při uzamčených vratach pouze za přítomnosti dcery zesnulého ~~FUCHS~~ byl zde katolický pohřeb. Tichý, bez zpěváků, bez řečníků. Do posvěcené půdy je zde pochována malá rakvička s popelem a úlomky kostí statečného katolického žurnalisty, který byl umučen jako oběť strašné nenávisti, pronásledující jeho štvanou židovskou rasu, nenávisti zbesilé a vystupňované, protože to byl navíc žid katolický.

Č Jenkrát bylo zapotřebí velké opatrnosti, neboť dr. Fuchsovi spálali ještě i po smrti tak, že se zdálo, jakoby nebylo nikoho, kdo by pozůstatky mrtvého pochoval, ba ani země, jež by směla přijmout jeho tělo. Jaká nelidská zloba, která nedovoluje pohřbit lidský popel! Ani hrobníci nevědí, kdo tu je právě pochováván.

Čtvrt století nás dělí od smrti dra Alfreda Fuchse. P A toto časovém odstupu máme lepší možnost zahledět se na velikost tohoto křesťana typu Pavlova, na tohoto pokřtěného žida, konvertitu, horlivého vyznavače pravdy Kristovy, obdařeného pamětí až fantastickou a duchem o tolik vynikajícím nad druhé. V neuvěřitelném ponížení a potupě, s hanlivým označením žluté hvězdy na prsou,

v nepopsatelných mukách, bolestech a utrpení končí svou životní pouť:
odevzdaně v naději slávy věčného života:BLAŽENÍ TI, KDO JSOU PRONÁSLEDOVÁNI PRO SPRÁVEDLNOST, NEBOT JEJICH JE NEBESKÉ KRÁLOVSTVÍ. //

Tu Mám před sebou Knihu o Alfredu Fuchsovi, kterou jsem náhodou objevil u jednoho z jeho přátel a obdivovatelů v Římě. Vyšla roku 1946 v Praze, jako čtvrtý svazek Rozprav, k pátému výročí mučednické smrti Fuchsově. Uspořádal ji dr. Ctibor Mařan: Na těch 138 stránkách, doprovázených některými dokumentárními fotografiemi, je sneseno mnoho: je tam kázání Otce Jana Urbana, které měl u Panny Marie Sněžné, je tam text Mařanovy příležitostné přednášky; setkávám se tu se jmény opata Jarolímka, P. Klementa, P. Konstantina Miklíka, P. Silvestra Braito, konventuálního převora Ořaska, s řadou osobních vzpomínek jeho přátel a známých, s několika dokumentárními výpověďmi spolužáků z Dachau o jeho mučednické smrti. Je tam několik kapitol z jeho autobiografického románu OLTÁŘ A ROTAČKA. To vše dává ožít před mým duchovním zrakem mohutnou postavu Fuchsova, s nepokrytou hlavou a dlouhými vlasy, jak ~~krátko~~ ^{no uši} stojí na ulici před katolickým kostelem dělá prostě, přirozeně, bez spěchu veliký latinský kříž. Kolikrát jsem ho tak potkal v pražských ulicích. Nebylo to naučené tradiční gesto. Bylo to veřejné vyznání víry. Byl tehdy odborovým radou ministerstva informací a náboženství nebylo v módě.

Ale on dovedl vydávat ještě jiné svědectví tomu, kterému uvěřil celým srdcem, když ^{byl} v emauzské královské kapli přijal roku 1921 jeho křest. - Zaznamenal ~~to~~ Běla Dlouhá. Vyprávěl jí to Dr. Cinek: // Vypravoval mi jeden dobrý člověk, komunista: Viděl jsem dra Fuchse v Dachau stát u brány polozmrzlého v třeskutém mraze, v mokrých mrznoucích šatech. Plášt, který musel svléci, držel mokrý přes chvějící se ruce. Obličeji i ruce měl od mrazu bílé. Byl to srdcervoucí pohled. Pak jsem se k němu dostal ještě před jeho smrtí. Mluvit již skoro nemohl, ale zdálo se mi, že mi chce něco říci. Naklonil jsem se k jeho rtům: MUSÍME SE ZA NĚ MNOHO MODLIT, oni nevědí, co činí. //

T Nezní to jako zpráva ze starokřesťanského martyrologia? A můžeme se di-

vit těm, kdo ho zařazují mezi Boží přátele, mezi velikány českého nebe?

Nedávno — píše jedna duše z Prahy — bylo to na pohřbu jedné naší známé, kt. má hrob blízko hrobu dra Fuchse, jsme se zastavili u hrobu Fuchsova s jedn. vzácným knězem. Při odchodu mi řekl: 'Zde se člověk ani tak nemůže modlit za spásu duše, jako spíše prosit o přímluvu.' —

Th. // "Život je cestou:narození je jízdou po zemi, smrt jízdou na onen svět.Křestní list je cestovním pasem pro tento klamný svět a poukázkou na místo v dostavníku, které však musíme často měnit. Prvním zaplakáním zaplatíme poplatek za všecka zavazadla, která na cestě životem s sebou vlečeme, až u márnice celnice zaplatíme clo vlastním životem." Tímto citátem jakési staré knihy zahajoval dr Alfred Fuchs svou sbírku cestovních anekdot 'Itinerarium', která vyšla v roce 1938 , v oné smutné době, kdy se na nás valila pohroma. Dr.Alfred Fuchs, přes svůj často velmi krušný život byl tolka lidem pramenem útěchy: jedna z jeho posledních knížek, které vydal, byla kniha humoru. Zdá se, že tento optimismus, který měl hluboké kořeny v jeho víře, byl mu druhou přirozeností. Věra Procházková mu vydává toto svědectví: 'Po lidské stránce byl dr Fuchs nejveselejším a nejvtipnějším člověkem, jakého jsem kdy poznala. V dobách, kdy byl vystěhován z bytu, zbaven úřadu, bez gáže, nikdy neztrácel humor. Vtipkuje a glosuje veselými poznámkami své postavení, jako by to byla rozmarňá hříčka - ačkoliv jeho situace byla beznadějně krutá. A jiný známý Drafův - to byl Fuchsův pseudonym - Eduard Rada se s ním setkal čirou náhodou, nedlouho před zatčením: 'Podával mi zvlhlou ruku a řekl šepetem - píše Rada - šepetem, ale pevně:DUM SPIRO,SPERO. Pokud dýchám ,tak doufám. —

Požádali jsme jeho eminenci pana kardinála Josefa Berana , aby položil na hrob dr. Fuchsa kytičku své osobní vzpomínky. Nepatrilo sice do kruhu jeho nejbližších přátel, ale udělal to velice rád, a udělal ještě více:

KARDINÁL BERAN /2 min?/

V Římě bude sloužena také jedna mše svatá u oltáře Madony v kapli zjevení kde se zjevila Matka Boží Alfonsovi Ratisbonnovi, za ~~jeho~~ duši a aby jeho příklad vzbudil hojně podobně statečných vyznavačů v českém národě. Spojíme se všichni v modlitbě kolem Božího oltáře a zakončíme recitací několika veršů

z korekty Ondřejek dle textu

Dr.Fuchs

žalmu 62 ve Fuchsově charakteristickém překladu:

Václav (frtymk.)

BOŽE, Bože můj, pro tebe bdím za svítání

Žíznila po tobě duše má, mnohonásobně toužilo po tobě tělo mé.

V zemi pusté a bezvlahé ve svatyni předstoupil jsem před tebe, abych viděl sílu tvou a slávu tvou

Neboť lepší jest milosrdenství tvé než všecky dary života; rty mé tě chváliti budou.

Tak dobročečiti budu tobě v životě svém a ve jménu tvém pozdvihovati rukou svých.

Duše má bude naplněna pokojem živným a jásajícími rty budou tě chváliti ústa má.

Oni však nadarmo hledali duše mé, vstoupí do nížin země, budou vydáni na pospas meči a kořisti šakalů stanou se.

Král však bude se radovati v Bohu, chváleni budou všichni, kteří na něho přísažají, nebo spoutána jsou ústa těch, kdož mluví nepravosti.

Odpočinutí věčné dej mu , Pane,
a světlo věčné ať mu svítí. Amen.

Přehled zpráv:

V neděli v poledne za hustého deště promluvil sv.Otec Pavel VI. k shromázděním věřícím o pomoci hladovící Indii. Vyslovil radost nad iniciativami v Itálii i jinde ve prospěch hladovějících: přečetl dojemný dopis od dvou dětí, které věnovaly všechny své úspory pro indické děti.

Dnes odpoledne navštívil svatý Otec středisko Laurentino pro udržování čistoty města Nettezza Urbana, kde se shromázdilo několik tisíc městských metařů: jejich jménem přivítal sv. Otce jeden zaměstnanec-metař, městský radní, který má na starosti udržování čistoty a starosta města Říma. Svatý Otec promluvil o důstojnosti práce, zvláště díváme-li se na ve světle víry.

Řeč sv.Otce byla častěji přerušena potleskem přítomných.

Britský ministr výchovy ohlásil, že podpora poskytovaná státem církevním školám bude zvýšena o 5 proc. Jde o školy anglikánské, katolické a skoly svobodné církve.

Dnes večer místo obvyklého programu si vykonáme duchovní pouť k hrobu sv. Cyrila v basilice sv. Klimenta v Římě. Na 14. února připadá výroční den jeho svaté smrti. Průvodce nám bude dělat generální knihovník papežské university Lateránské vldp. Jaroslav Polc.

ZPRAVODAJSKÁ MONTÁŽ - 14 minut

V dnešním odpoledním pořadu Vatikánského rozhlasu v české řeči uslyšíte
ZPRÁVY Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA.

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA: - *výklený*
Svatý Otec Pavel VI. navštívil (dnes) brzo po poledni jedno ze středisk správy pro čištění města Říma - *(no nás laurentino)* Nettezza Urbana. Ve veiké autogaráži pro obrovská auta na svážení odpadků čekalo sv. Otce několik tisíc římských metařů a zaměstnanců správy pro čištění města. Odpověděl nejdříve krátce na přivítání jednoho dělníka, pak městského radního, který má starosti čistotu města a konečně na slova římského starosty. Pak mluvil o důstojnosti práce. Pavel VI. řekl, že se chtěl setkat s dělníky zaměstnanými při čištění města, aby jim přinesl osobně jako papež a jako jejich biskup poselství, které koncil před svým ukončením adresoval dělníkům celého světa. Vy jste v lepších podmínkách, abyste přijali toto poselství, poněvadž dýcháte zrovna ovzduší dnešního světa, kde zdá se, že se nemluví o ničem jiném než o důstojnosti, úctě a vážnosti, již se má těšit práce. Svatý Otec poukázal, že názor Církve a moderního světa na práci se stýkají a proto nemá objektivního základu námitka, která chce vysvětlit, proč jsou dělníci tak daleko od Církve. Církev prý nezná svět práce: Naopak Církev jej zná, váží si jej, a vzdává mu takovou chválu, jak nikdo jiný na světě. Ti, kdo znají práci jenom pod hospodářským zorným úhlem, mají o práci názor *naučný* jen částečný - práce je podle nich nástrojem, jehož je možno využít. Materialistický názor na práci chce vymáhat stále jen práva a tak živí v dělníku hněv, vzdor, nenávist vůči ostatním druhům zaměstnání. Atak podkopává základ harmonie lidského soužití a smysl soldarity sociální, která je nějakým způsobem v každé práci.

Docela jinak se dívá na práci Církev, pokračoval papež - Církev ve vás vidí mnohem více než obyčejné městské metaře, sběratele odpadků. Nikdo nemá tak vysoký názor na člověka jako křesťanství. Církev vidí v každém z vás syna Božího, jeho obraz, jeho bratra, toho, který je určen pro věčný život, který v sobě nese povolání transcedentální. Církev se nespokojuje tím, že že se zastaví na povrchu, u zevnější a hmotné stránky vaší práce, ale jde hlouběji, cení si vaši služby, sociálního užitku, nepostrádatelné hodnoty pro blahobyt

~~é~~ Rána občanskou společnosti a vzdává čest vaší práci právě tak, jakož Bůh sám, původce společnosti harmonicky rozdělené do řady sociálních tříd, které všechny mají životní zájem na společném blahobytu a jsou pro jeho dosažení nutné.

Potom se svatý Otec zmínil o námaze, s kterou je spojena každá práce a ukázal, jak je křesťanství intimně spojeno se světem práce, poněvadž Církev byla založena dělníkem, řemeslníkem. On sám nás všechny naučil jakou výkupné ~~mucenu~~ ^{ou} ~~u mě~~ námaha spojená s lidskou prací. Podle křesťanského názoru je přímý vztah mezi mezi tvrdostí a pomížeností práce a jeho výkupnou hodnotou. Čím skromnější, méně známá, více zapomenutá se zdá v lidských očích nějaké zaměstnání, tém ve světle křesťanství se jeví hodnější odměny této přeměny se strany Boží. Tajemství ~~zákazek~~ spočívá v tom, abychom dovedli pracovat jako Ježíš, abychom svou práci dovedli přetvářet v modlitbu, v denní modlitbu. - A papež uzavřel poukazem na osmero blahoslavenství evangelia. Řeč sv. Otce byla častěji přerušena bouřlivým a srdečným potleskem a nakonec vyznělo vše v jásavé skoro bez konce: Viva il Papa!

Svatý Otec dal každému ze 6 tisíc zaměstnanců čisticího odboru města závěsek na klíče s medailkou a na památku své návštěvy velký kříž pro velikou autogaráž. Před svým odchodem papež navštívil dílny, společnou jídelnu a nakonec posvětil na prostranství před garáží dopravní auta.

~~XVII~~ V pondělí večer se konala v kapli sv. Cyrila a Metoděje, kde se chová ostatek sv. Cyrila, pobožnost ve ~~výroční~~ výroční den jeho blažené smrti. Mši svatou sloužil a o významu sv. Cyrila a Metoděje promluvil kardinál Józef Beran, při mši svaté byla čtena epištola slovensky a evangelium česky. Bohoslovci Nepomucena zpívali píseň Ejhle oltář hospodinův září. Po mši svaté ruský biskup Msgre Katkov spolu se sborem papežské ruské koleje zazpívali Moleben.

V Paříži u příležitosti každoročních studijních a duchovních dnů vojenských kaplanů bude letos věnována zvláštní pozornost výkladu koncilních dokumentů: zvláště konstituce o Církvi, o životě a ministeriu kněží a o Církvi v dnešním světě.

Rayat CECO 16-2-66

1966; nežli. pís. k Vat.

Volení papeži prohlásil novou Papežovou mision 44/1

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci poutníkům a turistům. V italském proslovu vyjádřil svou radost nad příznivým ohlasem, se kterým se setkalo jeho provolání na pomoc hladovějící Indii; je to důkazem solidarity a soucitu, které cítí i dnešní lidstvo s těmi, kdo byli: li stiženi neštěstím. Znovu vidíme, jak Boží prozřetelnost převyšuje lidské události: i naše neštěstí se mohou stát zdrojem nečekaného dobra: plní novým nadšením naše srdce, probouzí vědomí povinnosti, které jsme snad přehlíželi z naší chudoby dává vzniknout nečekanému bohatství, především mravnímu. ~~Něštěstí~~ ^{které stihlo celou krajinu} ~~nas dalekým~~ abychom zkoumali jejich příčiny, a odpovědi mu nejerasláním první pomoci, ale studiem, jak býdu, hlad a úmrtnost odstranit. Probouzí se nové naděje, odvaha, optimismus. Rodi se přátelství mezi národy. Je to jakoby křížové cesta, ale současně slavná cesta, vedoucí k míru. A pro všechny, kdo otevřeli své srdce a ruku, aby pomohli potřebným, bude odměnou radosť vykonali něco dobrého, štěstí, že dali, než kdyby přijali - a to vše je předchut, záruka pravé odměny na věčnosti, ~~ml. W. Rec.~~

Vat. deník L'Os.Romano uveřejňuje další seznam dárců, kteří ~~jeho~~ prostřednictvím posílají svůj dar Indii; celkový obnos dosáhl 207 milionů it.lir; severoamerický episkopát např. poslal 100 000 dolarů. Dar milánské arcidiecéze odevzdá sv.Otci ve čtvrtek ~~xxxx~~ arcibiskup kard.Colombo. Ve středu milánští věřící dali pro Indii 144 milionů it.lir.

Republika Finská a Sv.stolice povýšily svá diplomatická zastupitelství na velvyslanectví a nunciaturu. Pronunciem byl jmenován dosavaďní ap.delegát pro skandinávské země mons.Bruno Heim.

Minichovský arc.kard.Döpfner zakončil studijní sjezd o koncilu; sjezd pořádal římská katolická akademie. Kard.Döpfner nabádal k studiu sněmovních výnosů, k otevřenosti vůči ostatním křesťanům a všem lidem dobré vůle, a k uskutečnění bratrství. Církev je dnes jako velké staveniště: dávná jednota musí být ještě upevněna; vést diskusi o Církvi a jejích věcech, neznamená ještě ji neuváženě kritizovat, tím bychom jí ~~ustuhal~~ špatnou službu.

Holandská katolická a protestantská rozhlasová společnost budou letos vysílat společný cyklus postních konferencí na téma Na cestě k velikonocích."

Konference pronesou střídavě jeden katolický kněz a jeden protestantský duchovní. Polští biskupové uveřejnili oficiální program oslav 1000 křestanského milénia: Vrchol slavnosti je pouť do Čenstochovy, 3.května. Od 14. do 16.dubna biskupové konají svá zasedání v Poznani a 17.dubna se zúčastní poznanských oslav. V Krakově oslavují se konají 8.května, 24.června ve Varšavě a 16.října ve Vratislavii.

Prednáší mř. kard. Kórus, Keenan z Vat. a mř. kard. Šubík s přítomnými.

✓ P.R.

hýlani. S. dle této moci je výroba ~~oproti~~ vezmout dohledit.

Nadpř. dr. Drbilis v učebce ^{berlín} ~~litrice~~ ^{berlín} evangeliků až do dr. Kurt Schaeff;
dr. Schaeff má 65 let; ~~roku~~ ^{takže} te může být našem ev. obci v Sachsen-
hauenu blízko Berlínburgu, a zpravidla ročně v Branicích u sv. sv.
Václava. R. 1957 se usadil ve vzd. vzd. Berlín, ale r. 1961 byl vysazen, když
prostřel proti postavení při dřívější výstavě sv. sv. Václava.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

1612166

vednor's library

(h) *whatisnew*
fundamental

Nová Papežská ročenka na rok 1966

V úterý ~~XXXXXX~~ sv. Otci první exemplář Papežské ročenky na rok 1966,

vydané péčí vatikánské tiskárny. Každý z nás ví, že Církev je především
nadpřirozená, neviditelná skutečnost, je království Boží nazemi; skládá
se ale z lidí, tvoří viditelnou společnost, má svou viditelnou hlavu, pape-
že, ~~XXXX~~ biskupy, má své výkonné orgány, své statistiky, tak jak to vše má kaž-
dá lidská společnost. Je jistě zajímavé pohlédnout na tyto statistiky, po-
dají byť jen částečný obraz o životě Církve ve světě.

Ročenka začíná barevnou fotografií sv.Otce, jak zakončuje II.vat.sněm.

Kardinálů má Církev 99: 10 kardinálů biskupů, 75 kněží a 14 jáhnů - ~~JKM~~
Skupina kard.biskupů je ještě rozdě- to je ale jen rozdělení podle hod-
ností, už Jan 23.rozhodl,
lena na dvě oddělení: první jsou kard., kteří že všichni kard. musí být
mají za svůj kardinálský titul některý z předměstnímít bisk. svěcení.
ských biskupských kostelů, a ~~dnešní~~ kardinálové patriarchové východních
obřadů - loni 22.února spolu s naším kard.Beranem sv.Otec jmenoval do
kard.sboru ještě tři patriarchy a protože dva už byli předtím, mají nyní
všechny východní obřady svého patriarchu kardinálem.Z hlediska správního
Církev má 2338 oblastí - 2009 je biskupských, arcibiskupských a metropolit-
ních sídel ~~residenciálních~~; ^{ale a hru} sídel titulárních je 1770, jsou to města, ~~JKM~~ Dře-
devším v Malé Asii a sev.Africe, ve kterých v prvních křesťanských stole-
tích bylo biskupství, ale pak zaniklo, většinou protože ono území upadlo
do rukou mohamedánů.
uzde už jsem řek

Nová Papežská ročenka už uvádí několik změn, které sv. Otec učinil v rámci své reformy římské kurie: tak někdejší kongregace sv. Oficia je uvedena jako kongregace pro nauku víry ve své nové struktuře. Z k někdejší sekretář kongregace kard. Ottaviani je uveden jako proprefekt - ~~více byl prefektem této kongregace, podobně jako kongregace konsistoriální a pro vých. Církve sám sv. Otec proprefekty byli jmenováni právě sekretáři zmiňovaných kongregací.~~ ~~(x) Proprefekt mluví o sv. kongregaci sv. C. - na to počítame ještě stát Malawi, který~~ ~~navazal dipl. styky mezi týdny~~
Při Svaté stolici má svá diplomatická zastoupení 67 statů: ~~v hodnosti velvyslanectví, 12 vyslanectví a dva státy: Polsko a Litva mají správce svého diplomatického zastupitelství ještě z doby před druhou světovou válkou. Za uplynulý rok navázaly 4 afr. státy diplom. styky: Keňa, Malta, řecko a Malawi. - Mezi diplom. zástupci Sv. stolice se objevil nový titul: pronuncius: jsou to nunciové, tedy velvyslanci, ale nemají~~ ~~v rámci sv. kurie~~
které mají pronuncie, vznikly v tomto století a nepřijímají rozhodnutí

Védeňského kongresu z r.1815, podle něhož nuncius je automaticky děkanem dipl.sboru.

Mezi stálé komise ustavené Sv.stolicí je zařazena nová komise pro vydání přehlédnutého textu Písma svatého, zvaného Vulgaty, to je ~~textu~~, podle něhož sv.Jeroným ^{o 4. sto} vytvořil latinský překlad. Předsedou této komise je kard.Bea, dlouholetý rektor Papežského ústavu ~~biblického~~ ^{jako kard.} a předseda sekretariátu pro jednotu křesťanů; je možné, že za spolupracovníky této komise budou ~~členi~~ i odborníci v biblických vědách z jiných křesťanských vyznání.

V Papežských ročenkách od r.1960 byl jeden oddíl věnován II.vat.snemu; dnes, po skončení koncilu, jsou uvedeny pokonciové komise a sekretariáty: a jejich členové: ústřední komise, komise pro biskupy, řízení diecézí, pro řeholníky, pro křesťanskou výchovu, pro laický apoštolát, pro misie, dále Rada pro provední konstituce O liturgii, sekretariáty pro film, tisk, rozhlas a TV, pro jednotu křesťanů, pro mimokřesťanská vyznání a pro nevěřící. Mezi členy Rady je uveden trnavský pan biskup Lazík, členem komise rpo apoštolát laiků je mons.Nécsey a komise pro křesťanskou výchovu mons Tomášek. - *Tím může zahrnuji do delší pojednání dílo: mení se v něj řeck. jméno. Kdo by mohl mít jinou pohlednost?*

Vn. 1961 M. řel. 3. kat. my s Janem Salvallem

Ammon

Panenský

a 2 kat. kat. řecký: v Brně v N.S.R.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V krátkém proslovu v neděli v poledne k věřícím, kteří se s
ešli na modlitbu
Anděl Páně, navzdor silnému dešti, sv.Otec opět mluvil o otázce hladu ve světě. Vyslovil svou radost nad všemi iniciativami, které se konají na pomoc potřebným. Tato ochota, pravil, je jednou z nejkrásnějších věcí v této době; je to ke cti lidí a k útěše naší křesťanské víry. Sv.Otec pak uvedl, že dostal dojemný dopis od dvou dětí: ty ve prospěch hladovějícího obyvatelstva v Indii darují své všechny malé úspory. Sv.Otec zval přítomné, aby modlitbu Anděl Páně obětovali za ty, kdo trpí hlad, a též za ty, kdo jím velkomyslně pomáhají.

V středoamerické republice San Domingo se opět zhoršila vnitřní situace a došlo k novým nepokojům. Sv.Otec poslal prostřednictvím apoštolského nuncia mons.Clarizia poselství dominikánskému národu: vybízí všechny, a především ty, kdo mají v rukou moc, aby ^{u nich} city lásky a dohody zvitězili nad nenávistí, aby ze všech sil hleděli zaručit mír a tak ^{zemi} už tolik zkoušené se vrátil řád a blahobyt. Celému dominikánskému národu posílá své apoštolské požehnání. Dnešní L'Os.Romanu přináší opět seznam ^{které došly redakci} dárů ve prospěch indického obyvatelstva. Čtenáři vatikánského deníku darovali už přes 52 milionů italských lir. Pošty NSR vzpomenou pamětní známkou 20.výročí smrti kard.Klementa Auguština von Galena, biskupa z Münsteru. Kard.von Galen patřil k staré šlechtické rodině westfálské; proslul svým statečným postojem za nacismu. Zemřel 22. března 1946; jen několik dní předtím byl jmenován kardinálem.

V Záhřebu v Jugoslávii začíná v úterý ^{zájemná} sjezd kněží, kteří pracují v duchovní správě; tématem přednášek bude, jak provést rozhodnutí koncilu Německá biskupská konference rozhodla, aby všechny příručky ^{vyučování} náboženství byly přehlédnuty a vyloučeno z nich vše, co by neodpovídalo ekumenickému smýšlení. Prací byl pověřen Katolické ekumenický ústav při münsterské universitě ve spolupráci se sekcí pro náboženské dějiny při mohučském ústavu pro evropské dějiny.

Před americké katolické university Notre Dame v South Bend v severoamerickém státě Indiana se bude konat od 20. do 26. března mezinárodní konference o výsledcích II.vat.sněmu. Na konferenci promluví přední teologové koncilní poradci, jako francouzští P.Congar a de Lubac, němečtí P.Haering a Rahner, Američan P.Murray, dále mons.Willebrands, tajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů a přední osobnosti církví protestantských, židovské a pravoslavné.

Začínáme naši besedu o manželství, v rámci pořadu POKONCILOVÉ AKTUALITY. V poslední besedě pojednala pí Dr.Holubová spolu s vdp. dr. Jósefem Merán-ským o regulaci porodů a především o methode Ogino-Knaus a o její dovoletnosti. - O čem budeme dnes hovořit ,paní doktorko?

Dr.H. O tak zvané „katolické pilulce“-

Registr. 10 min.

Děkuji Vám ,paní doktorko, děkuji Vám, pane doktore. V naší nejbližší čtvrtéční besedě pohovoříme o problému potratu z hlediska katolické morálky.

KONEC ČTVRTEČNÍ BESEDY:POKONCILOVÉ AKTUALITY.

-ö-

Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Podbrobnější zprávy si budete moci, drazí přátelé, vyslechnout v zítřejším odpoledním vysílání na krátkých vlnách v pásmu: 41 metrů, 31 a 25 m o půl druhé odpoledne. Upozorňujeme už dnes, abyste pozorně sledovali sobotní večerní vysílání o půl deváté ,kde ohlášíme nový podrobný program pro dobu svato-postní.

Včera přiletěl na římské letiště Fiumicino ^{rj} pažský apoštolský administrátor njdp. pan biskup dr. František Tomášek, aby se zúčastnil prací postkoncilové komise e výchově , je jímž je řádným členem.

Svatý Otec přijal členy národní rady UNITALSI to je Národní unie pro převoz nemocných do Lurd a na italská poutní místa. Loňského roku unie vypravila do Lurd 53 vlaků s 9.911 nemocnými a 37 vlaků do italské Lorety se 7.012 nemocnými. - Svatý Otec ve své promluvě chtěl předevšít poděkovat všem, kdo z lásky ke Kristu konají tuto samaritánskou službu: Za ^{Za} toto dílo opravdového milosrdensví, - řekl svatý Otec - ' ^{za} tuto solidaritu,kterou věnujete svým trpícím bratřím, za posilu, kterou jim skýtáte se stálým úsměvem křesťanské laskavosti a se sílou víry: za to vše, co děláte pro nemocné přijměte naše díky a naše požehnání.' Svatý Otec ,když připomněl v ýsledky jejich obětavé práce minulého roku, zdůraznil, že to čo prokazují s bratrskou

starostlivostí svým drahým nemocným, prokazují samotnému Ježíši Kristu, který se chtěl mysticky i reálně stotožnit s chudým a trpícím člověkem.

¶ Dnešní L'Osservatore Romano uveřejňuje nové normy, podle nichž se má v budoucnu řídit církevní zákon pokání. Apoštolská konstituce, která začíná slovy Paenitemini -Činete pokání , nese dnešní datum 17. února a její předpisy vejdou v platnost o Popeleční středu tohoto roku t.j. 23. února. Jenom v těch zemích, kde dosud platily zvláštní indululty a zákony , se poskytuje vacatio legis šesti měsíců: to znamená, že tam disposice stanovené v této konstituci začnou platit až za půl roku.

Dokument zdůrazňuje, že všichni věřící jsou božským zákonem zavázáni k pokání: z církevního nařízení pak má především kající ráz doba svatopostní. Zvláštními dny pokání v celé Církvi jsou všechny pátky a začátek doby svatopostní to je Popeleční středa. Zásadní zachování postních předpisů zavazuje pod těžkým hříchem:Pust od masa/a to pouze od masa, nikoliv od živočišných tuků, vaječ nebo mléka/ se má zachovávat každý pátek/nepadne-li na něj zasvěcený svátek/ a zavazuje všechny, kteří dovršili čtrnáctý rok věku.- Pust od masa s újmou je jen dvakrát v roce:na začátku svatopostní doby to je na popeleční středu a na velký pátek. Újmu s postem musejí zachovávat věřící, kteří dovršili 2lní rok věk až do započáteného roku šedesátého. Újma spočívá v tom, že se smíme najít dosyta jen jednou za deň; je však dovoleno podle místních zvyklostí pojít něco málo ráno a večer. - Zůstávají nedotčena práva biskupských konferencí, aby ze spravedlivé příčiny změnili dny pokání, ale vždy musí být respektována doba čtyřicedinenního postu; rovněž mohou částečně nebo zcela zaměnit pust a újmu za jiné skutky lásky nebo zbožnosti. Rovněž zůstává nedotčeno právo ordinářů dispensovat od postu a újmy: a podle předpisů ordinářů mohou tuto dispens jednotlivcům nebo rodinám dát i faráři a řeholní představení mohou dispensovat své poddané. - Podrobnější obsah a předpisy konstituce Paenitemini přineseme zítra v odpoledních ZPRÁVÁCH o půl druhé.

Ústřední komitát Světové rady církví schválil řadu závěrečných zásad pro spolupráci s katolickou církví. -Přeji vám všem dobrou noc. Hslyšte nás

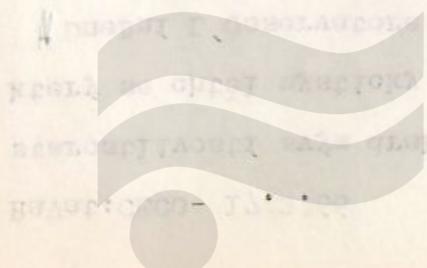
zítra odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41m, 31 a 25 m při
ZPRÁVÁCH Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA.

zítra odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41m, 31 a 25 m při
ZPRÁVÁCH Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

zítra odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41m, 31 a 25 m při
ZPRÁVÁCH Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním odpoledním přadu jsme pro vás připravili ZPRÁVY Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - Přeji Vám, drazí přátelé, dobré odpoledne a dobrý poslech! -

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA.- Včerejší "L Osservatore Romano" uveřejnil apoštolskou konstituci , která začíná slovy Paeniemimi - Čiňte pokání", v níž se uveřejňují normy, kterými se v budoucnu řídit církevní zákon pokání. -

Tímto dokumentem Církev chce se vrátit ke staré církevní praxi pokání, tím že zdůrazňuje především vnitřního ducha umrtvování a odříkání jako prostředek duchovní ascese. Ale tento vnitřní duch se musí také nějakým spoolečným způsobem projevovat u věřících i na venek. V Konstituci se naznačuje, že nevhodnějším způsobem proto je tradiční způsob pokání, totíž pust od masa a újma. Ale není to jediná forma pokání a je ponechána možnost biskupským konferencím, aby mohly změnit tyto zevnější způsoby pokání v takové formy, které odpovídají zvyklostem a mentalitě věřících: mohou být tedy místo postu a újmy přepepsány na příklad nějaký skutky lásky nebo nějaké ~~základní~~ úkony zbožnosti. Vlastní zákon je pak jakýmsi způsobem odhmotněn tím, že ve svých zevnějších formách vyžaduje jejich zachovávání co do podstaty /není třeba dbát na nějaké přesné odvažování množství, jak to úřeovali moralisté/.

V úvodu dokumentu se zdůrazňuje, že hlavní věcí při pokání jsou vnitřní nadpřirozené a náboženské hodnoty - hodnoty, které mohou dnešnímu světu přiblížit Boha, jeho skutečnost, jeho vládu nad člověkem a dát mu pocítit živého Krista a jeho spásu. Toto vnitřní obřacení člověka k Bohu musí být však doprovázeno zevnějším dobrovolným pokáním: To se musí především projevovat vevěrném a vytrvalém plnění povinností vlastního stavu, v přijímání obtíží, které plynou z vlastní práce a z denního soužití s ostatními, trpělivým snášením životních zkoušek a životní nejistoty. Ti členové Církve, kteří trpí nemocemi, chudobou, neštěstím, nebo jsou pronásledováni pro spravedlnost, mají spojovat své utrpení s utrpením Kristovým, nejenom , aby tak zadostučinili povinnosti pokání, nýbrž aby vyprosili svým bratřím život milosti a sobě zasloužili blahoslavenství, které je zaslíbeno , těm,kteří trpí Atém dokonale ji musejí se

snažit o vyplnění příkazu pokání kněží, kteří jsou těsněji spojeni s Kristem svátostným kněžstvém, a všechny ty duše, které se zavázaly žít podle evangelických rad a snaží se o dosažení dokonalé lásky. Ale všichni věřící Křesťané bez rozdílu mají se snažit zadostučinit tomuto božskému příkazu pokání nějakým dobrovolným skutkem navíc mimo ty, které jim už ukládají obtíže denního života. Církev však chce přizpůsobit tento zákon pokání místní mentalitě, ale v podstatě má se řídit tím trojím: modlitbou-postem - skutky lásky.

Aby bylo něco společného, proto Církev určuje alespoň některé doby a dny pokání, jak jsme to už včera připomněli a jak tu dnes opakujeme. /cfr. 46-2/

Stále přicházejí nové dary svatému Otci a časopisu L'Osservatore Romano na pomoc hladovějícím ve světě a zvláště v Indii. Včera večer dosáhly dary 263,815.909 it& lir. Tarantská arcidiecéze poslala sv. Otci na tento účel 15 milionů lir.

15. února byl zahájen v Paříži 4. kongres Světového sdružení náboženství. Úvodní přednášku měl Pater Danielou T.J., který na kongresu zastupuje katolickou Církev, P.D. Nielou konstatoval, že ve všech náboženstvích se projevuje jakási krise a tu je třeba, aby se věřící různých náboženství a věr lépe poznali, aby tak mohli lépe rozumět rozdílům, které je vzdalují navzájem a zároveň mohli lépe řešit problémy, které je všechny společně zajišťují jako na příklad otázka ateismu a náboženské svobody. P. Danielou navrhl, aby kongres vydal společný protest proti všem formám náboženské nesnášenlivosti a intolerance a připomněl, že každé pravé náboženství ved člověka k lásce a k obecnému bratrstvu.

V Monaku se koná IX. televizní konkurs UNDY t.j. Mezinárodní katolické spletěnosti pro Radio a Televizi. Bude předvedeno 34 náboženských filmů a nejlepšímu filmu bude přiřčena jako cena Žlutá holubice. Konkursu se účastní dvacet států.

V Bielefeldu v Německu se 21. března sejde šest anglikánských delegátů-theologů spolu s protestantskými theology, aby jednali o spolupráci mezi oběma církvemi. Anglikánskou delegaci vede leicesterský biskup doktor Williams

německé evangelíky vede pastor Wilm, president evangelické církve westfálské.

Studijních a duchovních dnů vojenských francouzských katolických kaplanů v Paříži za přítomnosti pařížského arcibiskupa kardinála Feltina a vojenského biskupa Mons. Badre-a se účastní 330 kurátů ze všech francouzských departementů. Úvodní konferenci o dogmatické konstituci o Církvi měl dominikán P. Hamer.

Newyorský arcibiskup kardinál František Spellmann posvětil včera nové výzkumné středisko pro tropické nemoci u katolické nemocnice sv. Kláry. Nemocnice se střediskem je svěřena sestrám sv. Františka z materince v AlleGany.

V Chicagu na Chicagské universitě se konala oficiální schůzka protestantů ze Spojených států a katolíků. Je to už druhá schůze tohoto druhu. Tentokrát se projednávala otázka svátosti křtu, a to jak po stránce theologické tak po stránce pastorální. Zvláštní pozornost byla věnována křtu konvertitů a dětí, jejichž rodiče nepraktikují náboženství. První podobná schůzka se konala loni v Baltimoru.

V Droghe dě v Irsku se sešlo 80 katolických kněží a protestantských pastorů z celého státního území, aby společně studovali problémy ekumenismu a navázali těsnější spolupráci.

Proslavené rukopisy od Mrtvého moře budou vystaveny v Paříži. Nyní jsou vystavovány v Londýně.

Kardinál Frings ve svém pastýřském listě zdůrazňuje že, v dícesi Kolín na Rýnem v minulém roce velice stouplo počet svatých přijímání při pozdějších nedělních mší svatých. Připisuje se to především ulehčením eucharistického postu.

Loňského roku navštívila poutní mariánské místo Fatimu v Portugalsku půl druhého milionu poutníků. V roce 1965 bylo ve Fatimě slouženo 15.515 mší svatých a z toho 2544 v kapli zjevení. Celkem za minulý rok přistoupilo tam 450.000 věřících ke sv. zpovědi. Bylo tam požehnáno 585 manželstvím. Nejpočetnější pouti přišly z Francie, Německa, Španělska, Belgie a Holandska.

18-2-66

(ve vlně hranatého písma)

místo ohl. druhého ročna o Hochhutovi se vstřetl sám s ním
dramatu Rolfa Hochhutha "Národnost". kde je mimo jiné

Minulou sobotu ~~bylo~~ v Bratislavě představení dramatu Rolfa Hochhutha
~~Premiéra~~ prý ~~byla~~ předvyprodaným hledištěm a zájemce
stí. Zástupcem je méněn Pius XII., papež, tedy ~~zástupce~~ J.K. na zemi, jak my
katolíci věříme. Obsahem dramatu je otázka, zda Pius XII. jednal správně, když
neodsoudil veřejně a slavnostně, tj. nějakým projevem nebo výslovou encyklikou
~~Hochhuth~~ pronásledování Židů. ~~nebyly~~ Proti tomuto, podle Hochhutha zbabělému postoji
Pius XII., stojí jezuita Riccardo Fontana, Židovského původu, dosud chráněný
Vatikánem pro velké zásluhy jeho rodiny; proti zákazu Pia XII. Fontana si
dobrovolně připíná na prsa žlutou Davidovu hvězdu a odchází s deportovanými
jako druhý, lepší ~~národnost~~ do vyhlazovacího tábora. - Drama je už předváděno
několik let; všude došlo k velmi živým diskusím, a mnohdy přímo k incidentům
v některých městech nebylo ~~ani~~ jedno představení ~~neurčené~~. A nebyli to jen
katolíci, kteří bránili dobrou pověst velkého papeže Pia XII., na jeho obranu
vystoupili i evangelíci, a ~~přede vším~~ židé; ti, vědí nejlépe, co pro ně Pius XII.
za oňech těžkých, tragických ~~okolností~~ ~~vykonat~~ mohl, a co vykonal. Ti, ~~co~~ hájili
Pia XII. poukazovali na váhavý postoj západních politiků, ano i židovských
představitelů, mluvili o mlčení komunistů; ~~in~~ něpatrných uměleckých hodnotách
dramatu - sotva by si ho kdo všiml, kdyby neobsahovalo útok na papeže Pia a
kdyby nemohlo být považováno za jakousi obranu mladé vyrůstající německé generace,
která chce skvrnu lpící na svém národě, svrhnout i na druhé. Velkými pro-
pagátory a obránci Hochhutha byli od začátku komunisté, dovolávali se svobody
umělecké - ~~byli si tedy~~ vědomi, že ne vše, co Hochhuth v dramatu říká a tvrdí
je docela pravda; drama ~~je~~ tvorí vitaný argument k protináboženskému a proti
katolickému boji. Anebo i oni by rádi ukazováním na vinu druhých chtěli ~~zakrýt~~
~~u~~ umlčet vlastní svědomí, protože ještě r. 1939 Sovětský svaz uzavřel smlouvu
s Hitlerem a rozdělil se o zdejštané Polsko. A když ~~r. 1939 - 2. března~~ na nás
svátek bl. Anežky - kard. Pacelli byl zvolen papežem, ~~vítal~~ toto zvolení ~~týdeník~~
~~Internacionál~~ La Correspondance Internationale z Paříže: Pacelli není
pro nacisty persona grata, tím že kardinálové za nástupce Pia XI. zvolili jeho
nejbližšího spolupracovníka, udělali demonstrativní čin, postavili v čelo kat-
Církve zástupce katolického obojového hnutí.
Proti Hochhuthovi, chcete-li umělci, nechme mluvit fakta, ty, kdo poměr Pia XII.
k židům viděli zblízka. Uvedeme několik dokladů, které uvěřejnil záptisk už
r. 1954, k 25. výročí zvolení Pia XII. papežem, když diskuse stran dramatu byla

H R 1964/61

W. M. Š. 12

ve vrcholném bodu. Z Jeruzaléma tento (poslal) dopis Pinchas E. Lapide, který bojoval v židovské brigádě v Itálii. "Jsem přesvědčen, že Hochhuthovo drama je velmi nespravedlivé vůči Piu XII.", píše, a uvádí list židovských starších z tábora blízko města Cosenza: jménem 3200 židů tam internovaných, děkuji papeži Piovi za jeho pomoc a otcovskou laskavost, kterou jim dokázal činem. "Jako první a nejvyšší autorita na zemi, před tváří mocných nepřátel Vaše Svatost bez bázně pozvedla svůj hlas, aby bránila naše práva na lidskou důstojnost.. Když nám r. 1942 hrozila deportace do Polska, zabránil jste jí a tak nás zachránil od jisté smrti." Lapide dodává, že viděl další podobné děkovné dopisy od židů. V září 1942 Pius XII. se nabídl, že doplní 50 kg. zlata, které nacisté zádali; dal pokyn, aby židovským uprchlíkům a podzemním pracovníkům byly otevřeny brány římských klášterů, ženských i mužských; skrývalo se jich tam několik tisíc. Lapide se nakonec výslovně zastává Pia XII. Nemělo smyslu dělat nějaké veřejné prohlášení; příklady ukázaly, že podobnou akcí by se jen roznítil hněv a krutost nacistů. Např. po dobytí Varšavy se nacističtí vojáci dopouštěli zvěrstev proti civilnímu obyvatelstvu; Vatikánský rozhlas to nebojácně pověděl světu; zuřivost nacistů se ale, ještě zvětšila, takže se uznalo vhodnějším zprávy zastavit. - Dr. Robert Kempner byl vedoucím Rady pro válečné zločiny v Norimberku. Ve svém prohlášení k dramatu Náměstek připomíná, že spojenečtí předáci upozornili nacisty, že zločiny proti židům budou spravedlivě potrestány; upozornění bylo bez účinku, a Pius XII. o tom věděl. Jakýkoliv propagační tah katolické Církve proti Říši by byla nejen sebevražedná provokace, prohlásil Rosenberg, nybrž způsobil by smrt ještě většího počtu židů a kněží. Jedním ze sloganů Hitlerových bylo, že nastal konec křesťanskožidovské ríše. Z norimberských procesů jasně vysvítá, že jakýkoliv veřejný zárok papeže Pia by měl za následek ještě větší pohromu. - Co by se stalo, kdyby papež protestoval? Podle těch, kdo znali situaci, Hitler by dal obsadil Vatikán, a byl by konec veškeré charitativní činnosti ve prospěch obětí nacismu a válečných zajatců - dodejme, že v této činnosti se důmítli spolupráci jen Německo a Sov. svaz. Dnes bychom považovali gesto Pia XII. považovali za šílené; kdo ví, zda by mu dnes dějiny nevytýkaly, že se měl mírnit, že ještě zhoršil osud milionů, které mohl zachránit. - Ostatně několikrát svědkové řekli, že Pius XII. chtěl odsoudit krutost nacistů; tak např. při audienci udělené Němcům r. 1942. Reče, už měl složenu, německy; jak to bylo jeho zvykem, několikrát si ji ještě změnil, též za přítomnosti svých spolupracovníků. Najednou listy rotrhl se slovy: kou povinností je věci hledět / zjednodušovat, ne je ještě více komplikovat.

Final delivery of the portion from Fig. 24. of the first few marks. Note w.
Photo or label 1938-45. It was my work, a ^{new} ~~old~~ specimen is its
mother.

neuvěřitelný
vat. prelát mons. Paganuzzi
v roce 1942 nesl list Pia XII. krakovskému arcibiskupovi ~~mon~~ Sapiehovi
známému svým statečným postojem a nenávistí ze strany nacistů. Mons. Paganuzzi
~~byl den den~~ ~~ur vlasti svého mluvčího. Lichy funkci před smrti marně~~ ~~vstoupil do arcibiskupské rezidence, ležící přímo proti velitelství SS, pomocí~~
~~hospit~~
německého vojenského kaplana Jpsefa Kaula, dnes faráře v Bayorsku - dodejte
me zde, že dp. Kaul byl odsouzen Sověty na 8 let vězení, protože pomáhal jednomu italskému knězi nést pokyny papeže ~~Pius~~ ^{uji jmenem} Sapiehovi. Mons. Sapieha list přečetl a hodil do ohně. Poděkojte sv. Otci; není třeba zevnějšího důkazu o pochopení pro naše bolesti, kdyby to mělo mít za následek, tyto bolesti ještě zvětšit. A tak je tomu v našem případě. Kdybych uveřejnil list, který jste mi přinesl, a kdyby jej našli u mne, nestačily by hlavy Poláků pro mstvu kterou by gauleiter Frank nařídil. Všecky by nás pozabíjeli. Je samozřejmé, že papež je s námi, ale co říci, když by veřejné odsouzení jen přitížilo naše utrpení." Mons. Sapiehu r. 1946 Pius XII. jmenoval kardinálem.

Je tedy zcela nespravedlivé vytkat Piu XII. vytkat zbabělost a bázlivost vůči nacismu. Pius XII., jak to ostatně nejdou řekl výslově, neodsoudil veřejně a slavnostně, aby předešel většímu zlu. Hochhuth ve svém dramatu tedy nemá pravdu.

Zprávy z Vatikánu: Dnešní L'Os. Romano uveřejňuje list, který sv. Otec poslal polským biskupům k oslavám 100. výročí pokrtění Polska. Pokrtění knížete Měška tvořilo zapojení Polska do taj. těla Kristova; nesčetněkrát Polsko podalo důkaz o své lásce a oddanosti Svaté stolice; jeho nejkrásnějšími květy jsou světci; Polsko je má i v poslední době, jak to dokazuje P. Maximilián Kolbe, který zahynul v Oswečimi jako mučedník lásky, biskup ^{K.} Škózal, zahynувší v Dachau. P. Beyzym, který zemřel mezi malomocnými na Madagaskaru. Oslavy křesťanského milenia mají být příležitostí obnovit se v této věnosti. Listu sv. Otce polským biskupům budeme věnovat více pozornosti při jiné příležitosti.

V Ženevě skončilo zasedání Ústředního výboru Světové rady církví; bylo přítomno na 300 zástupců 214 církví protest. pravoslavných a anglikánských, též 2 pozorovatelé kat. Církve. ÚKV zvolil nového gen. tajemníka, Američana dr. Blake. Vyslechl referát evých pozorovatelů na II. sněmu a jednal o stytcích s kat. C. Němečtí biskupové uvolnili na pomoc Indii 12 milionů marek ze svého fondu Miserere - na boj proti hladu a bídě ve světě. Je to už druhý dar něm. biskupů. V Bostonu v USA zemřel pravoslavný metropolita syrskoantiošského obřadu mons. Bašir; byl arcibiskupem pro 110 000 věřících a proslul svým ekumenickým úsilím.

Dobrý večer, drazí přátelé. - V dnešním pořadu OD SOBOTY DO SOBOTY vám podáme hlavní události za minulý týden. Zakončíme několika zvukovými záběry ze vzpomínkové slavnosti výročí smrti sv. Cyrila v basilice sv. Klimenta v Římě. - Dříve však vám musíme sdělit několik důležitých oznámení. Předně zítra v neděli odpoledne o půl druhé sá můžete poslechnout reportáž z návštěvy svatého Otce Pavla VI. ~~manu~~ u římských metařů a sběratelů odpadků se zprávou o zítřejším obvyklém nedělním setkání sv. Otce s poutníky a turisty na svato-petrském náměstí kde posvětí první zásilku dopravních aut z Itálie do Indie. V době svatopostní uspořádáme nově některé naše programy. /cfr. 20.2.66 -1/

Svatý Otec přijal dnes různé skupiny poutníků a krátce promluvil k jednotlivým skupinám. Na prvním místě to byli vysloužili dělníci italského průmyslu, kteří zvítězili v konkursech vypsaných listem 'Gazzetta dei Lavoratori'. Papež jim blahopřál a zvláště jim poděkoval za příklad živé víry a svědomité práce v jejich zaměstnání.

Dále přijal ředitelskou radu a dobrodince kroužku zvaného 'apodo Romano' /Římské přístaviště/, které má za účel různé kulturní aktivity, ale zvláště se zasloužil tím, že organisiuje vzájemné styky studentů různých zemí a civilizací za účelem duchovního obohacení a případné pozdější spolupráce v různých oborech.

V jiném sále přijal svatý Otec studenty téhož kroužku a povzbudil je, aby dobře využili možnosti, které se jim naskytají, k upevnění bratrské spolupráce a ~~u~~ universality a ~~muzku~~ moudré duchovní rovnováhy, které pramení z římské civilisace a duchovního života.

Konečně v konsistorním sále přijal řadu studentů z různých zemí afrického kontinentu a z Madagaskaru, kteří se sešli v Římě na sjezdě pořádaném Hospodářským evropským společenstvím. Papež k nim promluvil francouzsky a upozornil je zvláště na napovědnost, která na čeká po dokončených studiích v Evropě až se vrátí ke svým národům, a povzbudil je, aby si vždy vážili duchovních hodnot a dovedli je také hájit, neboť jejich ztráta nebo zanedbávání znamená vždy veliké a nebezpečné ochuzení lidstva.

Tisková kancelář presidenta italské republiky Jósefa Saragata oznámila dnes, že 21. března dopoledne navštíví svatý Otec Pavel VI. presidenta italské republiky, aby mu osobně poděkoval jménem svým a jménem Otců II. vatikánského koncilu za všechnu pozornost a služby, které jim prokázal italský národ za jejich pobytu v Římě.

Svatý Otec Pavel VI. navštívil Kvirinál po svém návratu ze pouti do Svaté země 11. ledna 1964, kdy byl italským presidentem Segni.

Anglikánský arcibiskup a předseda konference anglikánských biskupů Dr Michael Ramsey uveřejnil v Canterburském diecésním měsíčníku dopis, v němž prosí věřící i klerus o zvláštní modlitby na jeho úmysl, až půjde 23. března t.R. navštívit papeže Pavla VI. Vzpomíná v listě na návštěvu svého předchůdce arcibiskupa Fischera u papeže Jana XXIII. před pěti roky. Tato návštěva měla velmi šťastné výsledky ve vývoji bratrského soužití anglikánské církve s Římem. Mnoho se už vykonalo ale ještě mnoho je třeba uskutečnit. Arcibiskup doufá, že jeho návštěva tohoto ducha bratrstvě ještě více upevní. - Na zpáteční cestě z Říma se zastaví v Ženevě ve Světové radě Církví.

Z řady italských provincií sešli se v Loretě zástupci katolických italských ošetřovatelů. Promluvil k nim Msgr. Nuvarese, který má v rámci biskupské italské konference na starosti italské nemocnice a duchovní správu v nich. Mluvil o postavení nemocného člověka v životě Církve po III. vatikánském obecném sněmu.

Apoštolský nuncius v Madridě msgr. Riberi posvětil nové středisko pro teologická studia laiků.

V Newarku ve státě New Jersey ve Spojených státech se bude konat VIII. pracovní sjezd Církve melchitské ve spojených státech.

Na darech pro pomoc hladovějící Indii svatý Otec dostal už přes jednu miliardu italských lir. Malánská diecése sama věnovala 400 milionů. Svatý Otec už odeslal prostřednictvím Charitas internationalis část sebraných prostředků do Indie a zajinou část byly nakoupeny potraviny které už jsou na cestě na místa v největší nouzi. - Sbírka organizovaná televizní a radiovou službou italskou RAI vynesla už přes tři miliardy.

Nejdůležitějšími událostmi v minulém týdně - vedle obrovské charitativní akce pro pomoc Indii ohroženou metlou hladu - je to apoštolská konstituce Paenitemini a list sv. Otce Pavla VI. k milleniu pokřesťanění Polska, který poslal polským biskupům. Jeho podrobnější obsah vám přineseme jindy. Připomínáme jen, že oficiální program oslav tisícího výročí pokřesťanění Polska byl polským episkopátem stanoven takto: Vrcholné slavnosti budou v Čenstochové 3. května. Od 14. do 16. dubna budou zasedat biskupové v Poznani při splečné biskupské konferenci. 17. dubna se budou konat oslavy v Poznani, jichž se zúčastní celý episkopát. V Krakově se budou konat oslavy 8. května, 24. června ve Varšavě a 16. října ve Vratislaví.

Ačkoliv jsme vás už seznámili s obsahem apoštolské konstituce o nových normách pro církevní půst, přečteme Vám dnes ještě jednou hlavní zásady a předpisy závažného dokumentu.

Cfr. 17.2.66 ,vys.46 -2/

Nakonec Vás na chvílku zavedeme k sv. Klimentu do kaple sv. Cyrila a Metoděje. V pondělí večer se tam konala ve výroční den blažené smrti sv. Cyrila vzpomínková slavnost. Zpívali bohoslovci Nepomucena. Epištola byla čtena slovensky, evangelium česky, při mši svaté, kterou sloužil J.Em. kardinál Josef Beran. Pan kardinál promluvil italsky o významu sv. Cyrila a Metoděje pro slovanské národy /I. záběr z kázání.../. Nakonci mše svaté udělil pontifikální požehnání /II. záběr/. Slavnost byla zakončena pobožností východní zvanou Mše leben, kterou vykonal ruský biskup msgr. Katkov. Zpíval svor papežské koleje ruské. Alespoň malou ukázku z jejich krásných zpěvů /III. záběr a závěr/.

ústav pro studium
totalitních režimů

Drazí posluchači, přejeme Vám všem dobré odpoledne a zveme vás k této odpolední nedělní besedě se svatým Otcem Pavlem VI. - Dříve nám však dovolte stručné oznámení nového uspořádání našich programů pro dobu svatopostní. Předně od pátku 25.února zařazujeme zvláštní pořad v rámci mimořádného milostivého roku po II.vatikánském koncilu, především, abychom tak umožnili nemocným, starým a ostatním, kteří ~~prav~~^z různých důvodů se nebudou moci zúčastnit předepsaných pobožností milostivého roku v katedrále své diecése nebo v jiných určených kostelích: Každý pátek večer o půl deváté: Hlas našich náboženských dějin; sejdeme se tak postupně v duchu v našich českých a moravských katedrálách: Praha, Olomouc atd. V sobotu v 13.30 Hlas naší doby. Část vysílání bude věnována zpravodajství z katolického světa. V sobotu večer o půl deváté Hlas koncilu: probereme hlavní témata koncilu pro jednotlivé stavoské třídy. Každou postní neděli dopoledne v 10.15 bude desítip minutová homilie, v níž formujeme naši odpověď koncilu. Každou postní neděli odpoledne v 11.30 :Hlas svatého Otce: shrnutí a úryvka hlavních projevů sv.Otce Pavla VI. z minulého týdne a vysílání bude zakončeno záběrem ze zvukového pásu z nedělního setkání sv.Otce na náměstí sv. Petra, s jeho promluvou a požehnáním. - Místo: Vedle už zavedené čtvrtéční besedy :Po-konciliové aktuality , ve které budeme pokračovat každý čtvrtok večer, od úterka 1. března začneme druhý pravidelný úterní večerní program: KRISTUS V RODINĚ :Katechismus kolem rodinného stolu. - Odpolední vysílání v 11.30 ve středu a v pátek budou věnována zpravodajství nebo reportážim. - Zavádíme tyto změny na zkoušku. Bylo bychom rádi, kdybyste nám dali vědět, že zda tyto změny vám vyhovují a zda bychom měli podle týchž zásad upravit naše pořady po velikonocích.

Dnes vás nejdříve zavedeme do římského předměstí u silnice Laurentina kde v úterý svatý Otec navštívil římské metaře a sběratele odpadků. Čistící odbor města Říma zaměstnává 5.612 dělníků/z toho 123 žen/ a stovku úředníků: Denně musejí sběrači asi ^{od} 850 tisíc zájemců odvést na 14.000 me-

trických centů odpadků a zaměst 22 milionů m náměstí a ulic: na jednoho metaře připadá 15.000 čtev. m. - Celá Bergata byla slavnostně vyzdobena: římským způsobem: z okem visely barevné šály, stolní a ložní pokrývky a když svatý přijížděl začaly houkat sirény a trubky aut, a v tom slavnostním rámu zanikly zvolny farního kostela Dobrého pastýře. Veliká autogaráž se stala audienčním sálem vyzdobeným prapory v italských a městských barvách kolem podia připraveného pro sv. Otce: všechny sportovní kluby mladých v dresech a všude nápisy a volání Viva il Papa. - Nejdříve ho přivítal dělník

(I) Rep. Giorgio - Jiří Grimaccia jménem svých kamarádů: / II. z pásmu /

(II) Ben. ....zdá se nám, jakoby sám Kristus Pán přišel mezi nás...jakoby se stal naším spoluobčanem...jsme nesmírně rádi, svatý Otče, že Vás můžeme uvítat mezi námi...naše práce je tvrdá a těžká, nepřináší nám zvláštních radostí, ale víme, že je nutná pro hygienu a slušné vzeření města, hlavního města Italie a duchovní hlavy celého světa....Potom mluvil asesor městské rady, který má na starosti čisticí odbor a nakonec starosta.- Svatý Otec odpověděl jednotlivým a pak se obrátil k dělníkům..Mluvil stoje. Volně. Bez papíru. Opravdu ex abundantia cordis: srdečně a otevřeně a lidé to vycítili.../III. z pásu začátek papežovy řeči a potlesk/

Svatý Otec mluvil o důstojnosti práce. Řekl, že se chtěl setkat s dělníky zaměstnanými při čištění města, aby jim přinesl osobně jako papež a jako jejich biskup poselství, které koncil před svým ukončením adresoval dělníkům celého světa. Vy jste v lepších podmínkách, abyste přijali naše poselství. Neboť dýcháte ovzduší dnešního světa, kde se zdá, že se nemluví o ničem jiném než o důstojnosti, úctě a vážnosti, již se má těšit práce. Svatý Otec pak poukázal že názor Církve a moderního státu na práci se v určitém smyslu stýkají. Námitka, že Církev nezná svět práce , nemá objektivní základ. Naopak Církev zná svět práce, váží si ho, vzdává mu takovou chválu , jako nikdo jiný na světě. T, ,kdo se dívají na práci jen pod hospodářským zorným úhlem, mají na práci názor jen neúplný. Práce je podle nich nástrojem, jehož je možno využít /a někdy také zneužít/. Materialistický názor na práci chce často stále vymáhat jen práva. Živí v dělníku hněv, vzdor, nenávist vůči ostatním druhům zaměstnání. A tak podkopává základ harmonie soužití lidí a smysl sociální solidarity

která je nějakým způsobem v každé práci.

Docela jinak se dívá na práci Církve - pokračoval papež - Církve ve vás vidí mnohem více než obyčejné metaře, sběratele odpadků. Někdo nemá tak vysoký názor na člověka jako křesťanství. Církve vidí v každém z vás syna Božího jeho obraz, jeho bratra, toho, který je určen pro věčný život, který v sobě nese povolání transcendentální. Církve se nespokojuje tím, že se zastaví na povrchu, u zevnější a hmotné stránky Vaší práce, ale jde hlouběji, cení si vaši služby, sociálního užitku, nepostrádatelné hodnoty pro blahobyt občanské společnosti a vzdává čest vaší práci právě tak, jako ji ctí sám Bůh, původce společnosti harmonicky rozdělené do řady sociálních tříd, které všechny mají životní zájem na společném blahobytu a jsou pro jeho dosažení nutné.

Svatý Otec se zmínil též o námaze, s kterou je spojena každá práce a ukázal jak je křesťanství intimně spojeno se světem práce, poněvadž církev byla založena dělníkem, řemeslníkem. On sám nás naučil, jakou výkupnou cenu má námaha spojená s lidskou prací. Podle křesťanského názoru je přímý vztah mezi tvrdostí a ponížeností práce a její výkupnou hodnotou. Čím skromnější, méně známa, více zapomenutá se zdá v lidských očích nějaké zaměstnání, tím ve světle křesťanství se jeví hodnější odměny se strany Boží. Tajemství této přeměny spočívá v tom, abychom dovedli pracovat jako Ježíš, abychom svou práci dovedli přetvářet v modlitbu, v denní modlitbu. Papež uzavřel poukazem na osmero blahoslavenství evangelia. Na konec udělil jásajícím dělníkům apoštolské požehnání /IV. z pásu konec řeči, požehnání, potlesk A rivederci.../

Svatý Otec dal každému ze 6.000 zaměstnanců čisticího odboru města na památku závěsek na klíče s medailkou a pro autogaráž přinesl velký kříž, aby tam byl pověšen na památku. Před svým odchodem navštívil papež dílny, společnou jídelnu a nakonec posvětil na prostranství před garáží dopravní auta.

-ö-

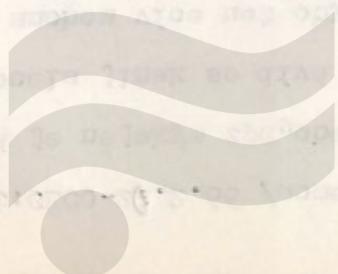
Svatý Otec Pavel VI. po poradě s ředitelem Čaritas internationalis poslal část darů určených pro hladovící v Indii přímoministerské předsedkyni paní Ghandi. Za ostatek podle přání vlády indické nakoupí dopravní prostředky a potraviny. - Dnes v poledne při Anděl Páně před velmi četnými poutníky a turisty z okna své pracovny

zdůraznil nesmírný význam závodění v křesťanské lásce, jehož byl minulý týden svědkem celý svět. Svatý Otec řekl, když se soustředí energie dobra v lásce a dbročinnosti, tak mohou vykonat veliké věci. Právě v minulém týdnu jsme viděli tolik projevů lásky a velkodušnosti, že se o nich musíme zmínit. Vyzýval přítomné k modlitbě za všechny ty dobrodince, aby jim to Pán nahradil. Nakonec upozornil na začátek doby svatopostní: musíme být hledí a činní: musíme prožívat tuto dobu v pokání, v modlitbě, v lásce. A k tomu si vyprosíme požehnání Matky Boží. Po modlitbě se anděl Páně a dal všem přítomným své požehnání.

Nejbližší české vysílání vatikánského rozhlasu uslyšíte v pondělí večer o půl deváté na obvyklých vlnách. Dnes večer ve čtvrt na deset si můžete poslechnout vysílání slovenské.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec udělil v pondělí dopoledne zvláštní audienci římským farářům a postním kazatelům.V alokuaci je vybízel, aby ~~xxxix~~ k optimismu a k důvěře ve kněžské povolání a ve svou ~~xxix~~ práci.~~xxix~~ jeden z ~~xxvii~~ našeho kněžského povolání je vnitřní bezpečnost, vědomí, že jsme zvolili dobře, že ~~jsme~~ i přes své nedostatky,vnitřní i zevnější, na správné cestě.Všichni dnes musí být přesvědčeni o důležitosti kněžské práce, aby byl splněn úradek spásy,jak jej chtěl a stanovil Kristus Pán;uznávají to i odloučení bratří,kteří ~~přehližejí~~ některé své příliš negativní pozice; jeho nutnost a potřebují i profánní svět;Církev na koncilu si to rovněž uvědomila a připomíná kněžím, že kýžená obnova Církve závisí z velké části na ~~práci~~,prodchnuté Kristovým duchem.Kněžství bezpochyby žádá mrvní a duchovní dokonalost,~~pokračoval~~ sv.Otec k římským kněžím;žádá věrnost evangeliu, oduševnění milostí, mrvní úsilí,které shrnujeme v slovo svatost. Jestli jsou povoláni k svatosti všichni věřící,tím více kněz, který má (poučovat)Boží lid ~~slovem~~,ale především příkladem."Sv.Otec vybízel kněze,aby zaplašovali jakoukoliv nejistotu stran náboženských pravd, stran podstaty a poslání kněze,stran reforem,které třeba vykonat, a stran poslušnosti.Mějte důvěru v učitelský účad Církve;K.P. jej ustanovil,aby jím posilňoval bratry, on sám je s těmi, kdo učí a vedou;~~přijmět~~ nenechávejte se ovlivnit relativistickou mentalitou,která ničí pojem objektivní pravdy;právě ustupování tomuto myšlení zatemňuje náboženské obzory a naplňuje smutkem myslíkneze jenž má být jejich prorokem.K ničemu by nesloužily zevnější reformy bez neustálé vnitřní obnovy,bez úsilí přetvářet své smýšlení podle smýšlení Kristova.Sv.Otec nakonec vybízel k poslušnosti Církevní autóritu:Zdá se,že někteří mluví o reformách aniž měli srdečnou konstruktivní lásku k Církvi, k jejím zákonům,tradicím;~~xxix~~,~~se se mohou~~ ^{Bylo by mylné Domnívat se my kněží můžeme!} priblížit světu a ovlivňovat jej křesťansky,když na sebe ~~vezme~~ jeho způsob myšlení a jednání; to by znamenalo zbavovat naši přítomnost mezi lidmi její obrodné síly.Církevní autoritu chtěl sám K.P. Raní Církev,kdo by myslel,že je třeba vykonat rebizi církevní kázně, že církevní zákonodárství je zastaralé;takový kněz by dělal rozkladnou práci,~~zbavoval~~ by sám sebe zásluh ochotné,synovské a mužné poslušnosti a posily pekory, dobrého příkladu a důvěry. Sv.Otec ještě jednou nabádal kněze,aby vložili veškeru svou důvěru v Pána,který je povolal, aby byli účastní jeho kněžské práce.- Vše to bylo v plné audienci, k. Otec dleval kněze s r. přednáška knězem ným.

Svatý Otec dal pokyny pro zaslání nejnaléhavějších potřeb hladovějícímu obyvatelstvu Indie; Už dříve poslal přímo ministerské paní Indiře Ganhiové něžní dar; nyní na přání ústřední indické vlády dal zakoupit v různých zemích západní Evropy 90 nákl. automobilů pro převoz obilí a rýže. Auta zakoupená v Itálii sám posvětí příští neděli v poledne při modlitbě Anděl Páně s věřícími shromážděnými na náměstí sv. Petra. - Ve svém krátkém proslovu k věřícím v neděli vyslovil znova svou radost nad tím, že opravdu celý svět pomáhá Indii v její nouzi. Něchť Pán odmění všem, kdo podali svůj přínos k tomuto velkému úsilí lidské solidarity.

V době postní všichni věřící mají udržovat živými tyto probudivší se duchovní energie: v modlitbě, sebezáporu a lásce. Doba postní je křesťanské duchovní jaro, a musí jím být i letos, protože jsme po koncilu, v milostivém létě: ještě více musí rozkvést dobrými skutky. - Do Bombaje bylo přivezeno letarilem autem téměř 10 tun poživatin pro děti, o které se starají v Indii salesián: Byla to jedna z prvních podstatných pomocí Indii po provolání sv. Otce.

Jak prohlásil kard-Gracias, arc.z Bombaje, poživatiny budou rozdeleny dětem bez rozdílu mezi jejich náboženského vyznání.

Rakouští katolíci organizují i letos tzv. Den rodinného postu, a to v pátek 4. března. Den je pořádán na heslo: Mnoho lidí má stále hlad - třeba se rozdělit. Den rodinného postu se koná každoročně od r. 1958; kat. rodiny ušetřily na 55 milionů šilinků, které byly dány na sociální a dobročinné podniky v Koreji, Formoze a Laosu.

Belgičtí kněží věnují své úspory a uskrovňení v postní době ve prospěch konžského kláštera. Loni jim věnovali přes 3 miliony franků.

Dva katoličtí kněží budou přítomni jako pozorovatelé Ekumenickému sjezdu který svolala dánská luteránská církev. Kněze určil kopenhagenský biskup mons. Martensen.

Svatý Otec jmenoval titulárním arcibiskupem františkána P. Ferdinanda Antonelliho, sekretáře kongregace obřadů. P. Antonelli, Ital, byl řadu let profesorem církevních dějin na františkánském římském bohosloveckém učilišti; několik let byl i jeho rektorem. Současně pracoval v ústředních církevních úřadech, především v kongr. obřadů; r. 1965 byl jmenován jejím sekretárem.

Také pracoval na přípravě II. vat. sněmu; byl členem sekretářem komise liturgické. Na Peleční středu sv. Otec se zúčastní kajícího průvodu kolem baziliky sv. Sabiny, na niž připadá ten den liturgická štace. - Ve čtvrtek vykoná už třetí návštěvu mezi římské pracující; zavítá do závodu na výrobu léčiv ICAR.

U. 2/66
Dok. v hali mě třídu pořád. k. biskupa Roberta Pbo. o. sv. Ignaci, biskupa z Antiochie
vč. + formu te už. Třídu:
Meli kri.

Sv. Ignác z Antiochie - o Církvi.

~~Dne následujícího výroku o tom, že sv. Ignác je duchovní.~~
Už dvakrát jsme se zmínili o sv. Ignáci z Antiochie. Vybrali jsme totiž vždy několik myšlenek z ~~právnické~~ vědecké práce Monsignora Roberta Pobožného, biskupa rožňavského. Ještě jednou se vracíme k tomuto tématu. Tenkrát se zabýváme námětem o Církvi.

~~Žijeme~~ Doba, ve které žije a umírá sv. Ignác je po této stránce velmi zajímavá. Je to období, které následuje bezprostředně po smrti apoštola. Křesťané sjou už, i když v malých skupinkách, rozšířeni skoro po celé velké říši římské, ba i za jejími hranicemi. ~~XVII~~ Vznikají problémy věroučné i právní. Bylo nebezpečí, že ~~právnické~~ taxovačkami křesťanství zanikne právě pro tuto svou rozsáhlost do celého světa. Na biskupských trůnech sedí ~~nyní~~ noví lidé, kteří už neznali osobně Krista a nemohli se ~~nachytit~~ tedy tak snadno ~~vysvěcť~~ odvolávat na jeho autoritu. Každá společnost cítí určitou stagnaci, ~~oslabení~~ v době bezprostředně následující po smrti zakladatele, který jí vtiskl svůj ráz.

Toto nebezpečí vystihl dobře sv. Ignác. Proto jeho listy se často vracejí k námětu spojení Církve s Kristem. Jakoby chtěl říci: Nebojte se, Kristus je stále mezi námi. On není ~~zakladatel~~, který zemřel a své dílo odkázal jiným, kteří je mohou ~~nepochopit~~ a překroutit. Církev, to je živoucí Kristus mezi námi. "Kde je Církev, píše obyvatelům Smyrny /8/, tam je Kristus!" Efeské pak vybízí: "Buděte mezi sebou spojeni tak úzce, jak úzce je spojen Kristus s Církví a s nebeským Otcem, tak aby všecko bylo v dokonalé jednotě a souladu!" /Ef. 5/.

Když píše svému příteli sv. Polykarpově, který brzy na to také zemřel jako mučedník a který byl žákem sv. Jana evangelisty, dává mu několik pastoračních rad. Protože jde o biskupa, vyzívá jej, aby použil své autority, kterou dostal: "Mluv k nim jménem Ježíše Krista!"

ustav pro studium
totalitních režimů

Protože Ježíš Kristus je hlavou a Jakoby prvním biskupem celé Církve, plyně z toho že všechny církve místní, roztroušené po celém světě, mají být spojeny poutem vzájemné lásky a jednoty. Slovo jednota se totiž u sv. Ignáce vyskytuje velmi často. Sám sebe nazval "člověkem povolaným k jednotě". Vrací se v této příležitosti ke starému přirovnání vzatému z Platonu. Naše společnost se podobá citeře nebo harfě. Všechny struny musejí být dokonale zladěny, jinak se píseň píseň nelibí. /Ef.4/. Struny harfy se zladují podle pravidel harmonie. I Mezi námi jsou taková pravidla harmonie. Jsou to Boží přikázání a víra hlásaná v evangeliu. "Budete-li mít stejnou víru, zazní vaše jednotá píseň k sluchu Ježíše a jeho prostřednictvím až k samému Otci. On pak z toho, jak jednaté pozná, že jste skutečně jeho údy"/Srov.Ef.4/.

Církev tedy je spojena ve víře a v lásce. Z toho však neplyne, že by neměl mít i vnější organisaci a to jednotnou. V listech sv. Ignáce nacházíme jedno z prvních svědectví pro primát, ^{pr} ^{výsadov} ^v pojímečné a zvláště postaení Církve římské. Když píše Římanům, jeho oslovení nabývá slavnostního rázu: "Ignác, čili ~~Barbarus~~ Theophorus, Bohosný píše té církvi, která dosáhla milosrdenství od štědroty Boha Otce a jeho jednorozenceho Syna Ježíše Krista, ...té Církvi která zaslouží vší chvály a která předsedá sboru lásky.."

Sbor lásky, je podle vysvětlení historiků starý ^{význam} pro Církev. Předsedá-li tedy římská Církev celému sboru lásky, značí to, že je první, že má přední místo v celém shromáždění křesťanů.

J Nacházíme ~~tu~~ tedy na počátku druhé století ~~na~~ jasně vyjádřeny zásady, které se opírá i nauka naše. Chce-li kdo být spojen s Kristem, nemůže k tomuto spojení dojít jinak než skrze Církev. Síla Církve pak je v její jednotě, která ji má svůj střed u stolce Petrova v Římě. Zde se ~~jakub~~, řečeno obrazně, udává tón., s kterým se ostatní mají zladit, aby jejich písen byla čistá a Bohu přijemná.

To 86 ~~age 3~~ male ♀ pure
uth. yst. w. purple Koschek c. ; wpt. pi. je & pure
wpt. p. purple Koschek.

V dnešním večerním pořadu českého vysílání vatikánského rozhlasu si můžete poslechnout příležitostný komentář NOVÝ DUCH V NOVÉM ZÁKONODÁRSTVÍ O CÍRKEVNÍM POKÁNÍ A POSTU. - Potom zprávy z katolického světa.

Uvádějeme na náš mimořádný svatopostní program: POKONCILOVÉ MILOSTIVÉ LÉTO. Každý pátek večer o půl deváté: Hlas našich náboženských učedníků. V sobotu odpoledne o půl druhé: Hlas naší doby se zprávami z katolického světa. V sobotu večer o půl deváté Hlas koncilu. V neděli dopoledne ve čtvrt na jedenáct homilie: Naše odpověď koncilu. V neděli odpoledne o půl druhé: Hlas svatého Otce se záběry z nedělní audience na náměstí sv. Petra a s jeho požehnáním. - I v postní době budeme pokračovat ve čtvrtičních besedách Pokoncilové aktuality a od úterka 1. března zavádíme nový večerní program Kristus v rodině. Katechismus kolem rodinného stolu. - Tyto programy nebudou opakovány druhý den odpoledne, nýbrž místo opakování ve středu a v pátek odpoledne zařadíme Zprávy z katolického světa. -

Svatý Otec Pavel VI. v pondělí udělil zvláštní audienci římským farářům a postním kazatelům. V promluvě je vybízel k důvěře a k horlivosti a především zdůraznil, že to, čeho je nejvíce potřebí, aby kněží účinně začali provádět ve farnostech duchovní obnovu, jak ji žádá II. vatikánský koncil, je především příklad svatého kněžského života.

Na poželeční středu začínají kající průvody tak zvaných římských štací pobožnosti v kostele sv. Sabiny na Aventinu. Pobožnosti se zúčastní také sv. Otec. - Ve čtvrtkovnštíví římské zaměstnance v závodu na léčiva ICAR. pakistanského

Rovněž ve čtvrtek přijme nového velvyslance Jamsheda Gustadji Kharasa.

Po dnešního čísla L'Osservatore Romano dosáhla suma, která byla poslána časopisu nebo přímo sv. Otci na pomoc hladovějícím v Indii ~~numy~~ jedné miliardy 169 milionů, 118 tisíc 190 lir. - Očekávají se ještě další dary. - Do Indie došly už první zásilky potravin, které jsou rozdělovány všem potřebným bez ohledu na náboženskou příslušnost.

Po svátná kongregace obřadu ve svém posledním zasedání jednala o možnosti zahájení procesu blahorečení služebníků Božích Cesar Berzaghi z kongregace Barnabitů a světského kněze Antonína Vincence Gallo. Dále byly zkoumány

posudky theologů o spisech služebníků Božích: Mořice Marie Matouše Garrigou, zakladatele sester Bolestné Matky Boží, Edmunda Bojanowského, zakladatele Kongregace Služebnic neposkvrněné a mladého laika Štěpána Kaszapa.

Bělgickí biskupové vydali společný pastýřský list věnovaný disciplině dopravy na silnicích. List připomíná rostoucí počet neštěstí na silnicích a vypočítává hlavní příčiny těchto nehod. Zdá se, že jedna z hlavních příčin je jakýsi druh fatalismu, který vede k lehkomyslné neopatrnosti a k nedbání bezpečnostních a dopravních předpisů. Biskupové žádají od věřících radikální změnu ve smýšlení těch, kdo řídí motorová vozidla, a růst osobní odpovědnosti. Základní pravidlo silniční morálky, abych tak řekl, se zakládá na důstojnost lidské osoby, která vyžaduje respektování života a fysické integrity bližního. Je to povinnost spravedlnosti znát dobře dopravní předpisy, nahradit škody způsobené druhým, pomoci postiženým obětem a u řidiče se vyžadují potřebné psychické i fysické podmínky k řízení dopravního prostředku. Opatrnost vyžaduje soustředěnost a rozumnou rychlosť. A konečně láska se musí projevit slušným chováním, ochotnou pomocí, křesťanskou solidarietou. Biskupové žádají, aby mládeži se dostalo důkladného školení v řízení vozidel a starší řidiči byli podrobeni přeškolení; vytvárají všechny odpovědné činitele k účinné spolupráci na tomto poli.

① Tento čtvrtok se bude konat v bibliotéce Papežského orientálního ústavu v Římě ekumenická schůzka. Zúčastní se jí archimandrita pravoslavné církve v Římě: Maximos Aghiorgousis, zástupce anglikánského arcibiskupa canterburského kanovníka John Findlow, dominikán P. Jeroným Hamer a profesor Valde Vinay z valdenské theologické fakulty. Tema ekumenické konference je Ekumenické perspektivy po koncilu.

○ V kampani, kterou vyhlásil francouzský komitát pro boj proti hladu, budou spolupracovat francouzští protestanté s katolíky. 27. března se bude konat ve všech francouzských diecézích zvláštní sbírka na ten účel. Ve všech kostelech a školách už byla zahájena informační akce, aby nedělní sbírka se zdařila co nejlépe.

Konec zpráv.- Přejeme vám dobrou noc. - Uslyšíte nás ve středu odpoledne

○ půl druhé při Zprávách z kat. světa

NOVÝ DUCH V NOVÉM ZÁKONĚ CÍRKEVNÍHO POKÁNÍ A POSTU.

Už jsme sice několikrát mluvili o nové apoštolské konstituci 'Paenitentia' a nových předpisech, které mají od nynějška být normou pro postní předpisy, které zavedou biskupské konference na územích podléhajících jejich pravomoci. Ale vracíme se k tomu krátce ještě dnes na samém prahu svatopostní doby. - Nejde totiž jen o nějakou zevnější změnu, o pouhou změnu počtu předepsaných dní přísného postu nebo o změnu povinnosti postu od masa pro děti až od 14 let, o zjednodušení postní praxe. Jde o nového ducha podle přání II. vatikánského koncilu. Je to jedna z reforem, která má přispět k 'aggiornamento' a k hlubšímu a upřímnějšímu prožívání křesťanského pokání.

V posledním nedělním čísle deníku 'L'Osservatore Romano' z 20. února má o tom komentář profesor papežské university gregoriánské, P. Vilém Bertrams T.J.: Duchovní hodnota křesťanského pokání v apoštolské konstituci Paenitentia. Podáme vám alespoň hlavní myšlenky článku.

Předně: míra pro společnou, zevnější praxi pokání celé Církve, jak ji stanoví apoštolská konstituce, je opravdové minimum; nejmenší míra, kterou může zachovávat každý věřící, pokud žije v normální situaci, a k níž jsme vsichni vázáni už zákonem božským, od Boha samého bez ohledu na církevní předpisy. Toto minimum je pust od masa na všechny pátky v roce, pokud na ně nepadne zasvěcený svátek; a dvakrát do roka - to je na začátku čtyřiceti-denního postu - na popeleční středu a na Velký pátek - konec postní doby - pust od masa a újmu/která zavazuje jako dříve od 21. roku do 60tého/. - Ovšem toto minimum platí pro lidi žijící v normální situaci: velká chudoba, přechodná bída, nemoc, těžká práce a podobné vážné důvody mohou omlouvat od zachování této povinnosti.

Za druhé: v těchto dnech se žádá, aby věřící zachovávali co do podstaty tyto předpisy: mluví se o 'substantiali observantia'. Toto podstatné zachování pokání zavazuje pod hříchem, ve svědomí, před Bohem - a to pod hříchem těžkým. Zachovávat zákon co do podstaty znamená především zdůraznit osobní odpovědnost každého věřícího před Bohem, aby bral povinnost dělat pokání vážně a upřímně: Církev opouští kasuistické měření a vážení pokrmů: smím sníš

tolik gramů, o tolik gramů více, to by už byl těžký hřich! Rovněž se nedopustí těžkého hříchu, když by snad jednou nezachoval postní předpis, ale zcela jistě těžce hřeší, kdo by to dělal častěji, ze zvyku. Církvi jde především o upřímnou a opravdovou vůli dělat nějaké pokání: kdo tedy má tuto vůli a chce se řídit přáním Církve, i kdyby někdy tento příkaz přestoupil, tím tíže se dopustí touto nevěrností těžkého hříchu. A podobně, čím vážnější důvod má k tomu, aby nezachoval postní přikázání, tím menší bude hřich. A je-li důvod opravdu závažný, pak tu nebude vůbec žádný hřich. -Takové závažné důvody jsou na příklad: nemoc, nutnost jíst jiné věci pro nějakou fysickou slabost, stravování u společného stolu, cestování, když si člověk nemůže svobodně zvolit druh jídla, sem patří i stravování v závodních jídelnách a pod. Ale i když tyto důvody omlouvají od zachovávání postního přikázání, nikterak nedispensují od povinnosti pokání, k němuž nás váže za všech okolností božský zákon. A tu musíme jiným způsobem podle různých okolností a možností vykonat naše osobní pokání.

Církvi nejde o materiální zachování zevnějšího předpisu, nejde i o zevnější formalismus, který tak často Kristus káral u fariseů při jejich strohém vymáhání pouze zevnějšího zachovávání litery zákona. Církvi jde o vnitřního ducha, o svobodné a osobní rozhodnutí každého jednotlivce, o dobrovolnou obět z lásky k Bohu, o osobní odpovědnost Božích dětí před tváří nebeského Otce při pohledu na našeho velikého bratra a Vykupitele Ježíše Krista, který ačkoliv osobně bez hříchu, vzal na sebe za nás a za naše hřichy kříž.

Druhá velká změna v postním přikázání je ta, že zavazuje půst od masa až od čtrnáctého roku. Ale v konstituci je k tomu připojena významná poznámka: Nejenom kněží, nýbrž i rodiče, a především rodiče mají vychovávat děti v pravém duchu pokání už od malíčka. Níkoliv ze strachu před hříchem, ze strachu před přestoupením zákona, nýbrž dobrovolně, z přesvědčení, že to je potřebí pro naši přirozenost a pro naše křesťanské povolání, s upřímnou velkodušností. A proto se doporučuje, aby se v rodinách křesťanských zachovávaly a pěstovaly staré tradice pokání, aby tak v celé Církvi rostl duch opravdového pokání, který má tak veliký význam pro její duchovní obnovu a růst.

V dnešním odpoledním vysílání vatikánského rozhlasu v české řeči uslyšíte ZPRÁVY Z KATOLICKÉHO SVĚTA. Dnes věnujeme zvláštní pozornost NÁBOŽENSKÉ SITUACI V POLSKU. - Zakončíme poznámkou: NOVÝ DUCH V NAŠEM POKÁNÍ.

Nejdříve upozorňujeme na náš mimořádný svatopostní program: POKONCILOVÉ MILOSTIVÉ LÉTO. cfr. 22.2.66 str.1.

Všem španělským biskupům bylo dáno povolení, aby mohli ve svých diecézích dovolit, aby věřící mohli zadostučinit účasti na nedělní mše svaté účasti na mše svaté v sobotní předvečer. Dovolení je dáno na zkoušku na pět let od posvátné kongregace koncilu. Zvláštní reskript o tomto privilegiu byl poslán španělskému primasovi Toledskému arcibiskupovi kardinálovi Pla y Daniel.

Němeští biskupové se sejdou k jarní společné biskupské konferenci v Hofheim-Taunusu. Konferenci bude předsedat mnichovský arcibiskup kardinál J. lius Döpfner. Přerady se budou konat od 28. února do 4. března.

Novým redaktorem známého Chicagského katolického listu KATOLÍK / NÁROD místo odstoupivšího P. Arnošta Žižky byl jmenován bývalý převor lisleského opatství českých benediktinů vldp. P. Aleš Macháček.

Chicagská katolická veřejnost ztratila velmi činného člena a pracovníka smrtí známého očního lékaře a chirurga Dr. Augústina Přibyla. Byl pohřben z kostela sv. Prokopa za veliké účasti krajanů a přátel zesnulého. Pohřební obřady vykonal vldp. P. Vojtěch Vít z řádu sv. Benedikta, duchovní spráce nově příšlých přistěhovalců.

Ve Vídni byl i letos vyhlášen DEn rodinného postu. - Dén rodinného postu je organizován už od roku 1958 každý rok hnutím rakouských katolických žen. Letos se koná pod heslem: Ještě je mnoho těch, kdo trpí hladem; musíme s nimi rozdělit náš chléb. - Sebrané fianční prostředky jsou určeny pro charitativní díla na K'reji, na Formose a v Laosu. Loňského roku tak ušetřily na 55 milionů šilingů. Z toho podporovaly především tamní zemědělství, boj proti malomocenstvu a také přispěly na lidové vzdělání.

31.5 % dětských školek a jeslíků v Rakousku je řízeno katolickými institucemi. Z 1.543 dětských asylů 486 je ve správě diecéší, farností nebo řeholí,

V Saint Louis katolická řeholní sestra Anna Patricia Ware měla promluvu v episkopálním kostele. Sestra učí náboženství v jednom ústavě na městské periferii. Vyzývala katolíky i členy episkopální církve, aby se nebávali odpovědnosti náboženského apoštolátu. Jde to po prvé v dějinách, kdykatolická řeholnice promluvila v episkopálním kostele.

VE Filadelfii ve Spojených státech severoamerických, kde mají arcibiskupa polského původu, msgre Jana Krola, na 8 různých místech se budou konat kurzy o II. vatikánském sněmu. Začnou 24. února a protáhnou se až do 12. května. Arcibiskup Krol v listě k otevření těchto kursů říká, že nestačí jen nějaká povrchová znalost konciliárních dokumentů, nýbrž že je třeba důkladného studia textů samých.

Závěrem poznámku: Něvý duch v našem pokání. Začali jsme popeleční středou svatopostní dobu. Buď už jsme přijali na naše čela znamení posvěceného popele nebo jej přijmeme dnes večer. Je dobré si připomenout, co od nás žádá církev.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ZPRÁVY ZE SLOVANSKÝCH ZEMÍ. - Myslím, že naše posluchače bude zajímat, když občas přineseme přehled zpráv o náboženském životě mezi Slovany. - Dnes věnujeme pozornost POLSKU. Tisící výročí pokřesťanění Polska obraci dnes k Polákům oči celého světa.

Na začátku února t. r. byl uveřejněn oficiální program hlavních jubilejních slavností polského katolického millenia. Hlavní slavnosti se budou konat v Čestochowě 3. května, kdy připadá svátek Matky Boží, královny Polska. V tu dobu se v Polsku očekává také nejvíce poutníků ze zahraničí. Jsou oznámeny už poutní výpravy z Anglie a z Rakouska. Povedou je arcibiskup W. stminsterský kardinál Heenan a arcibiskup vídeňský, kardinál König. Dále veliká pouť Poláků ze Spojených států severoamerických, kterou povede arcibiskup filadelfský msgr Krol. Od 14. do 16. dubna se sejdou polští biskupové na své konferenci k obvyklým poradám ve Hnězdně a 17. dubna se zúčastní jubilejných oslav, které se budou konat v Poznani. V době od 3. do 13. května je na programu asi dvacet větších slavností. Z nich nejvýznamnější bude ta, která se bude konat v Krakově 8. května. Ve Varšavě oslaví Poláci své veliké millennium 24. června a ve Vratislaví se budou konat závěrečné oslavy 16. října, kdy připadá svátek sv. Hedviky, patronky Slezska. - 9. dubna se zvláštní slavností vzpomene tisícího výročí pokřesťanění ve všech katolických kostelích celého Polska.

Polští biskupové oznámili svým věřícím začátek oslav millenia zvláštním pastýřským listem, který byl čten v neděli 30. ledna ve všech kostelích. - V listě se připomíná křest knížete Mieszka I., který rok předtím se oženil s českou Přemyslovnou Dubravkou; kněžna Dúbravka, horlivá křesťanka, šla do Polska s úmyslem, aby obrátila svého manžela. To se jí podařilo a tak podstatně přispěla k tomu, že Poláci vstoupili do rodiny křesťanských národů. Biskupové v listu připomínají, že Církev se stala základní basí pro národní rozvoj a byla vždy pro polský národ pevnou oporou, zvláště v dobách, kdy velká nebezpečí ohrožovala vlast. A byla rovněž Církev, jejíž vlivem prvky křesťanské kultury spolu s místními prvky slovanskými vytvořily národní kulturu

polskou. Biskupové pak podávají v přehledné syntesi polské dějiny, jejich slavné i tragické doby, z nichž jasně vysvítá svědectví hluboké náboženské víry polského lidu a končí tímto předsevzetím do budoucna: "Zůstaneme věrní Církvi i v tomto druhém milleniu, které začínáme. Pod mateřskou ochranou blaho-slavené Panny Marie obětujeme vše nejlepší, co máme, pro svobodu Církve."

L' "Osservatore Romano" přineslo v sobotním čísle 19. února t.r. úplný originální text v latinském jazyku apoštolský list, který nese datum 17. prosince 1965, a jímž se sv. Otec Pavel VI. chce podílet na jubilejných oslavách katolického Polska. Svatý Otec chválí v listě věrnost polského národa katolické Církvi, kterou osvědčili po celých deset století za nejrůznějších a často tragicických období historie, takže se může právem honosit titulem "semper fidelis" "vždy věrná dcera Církve." - Vzpomíná i na svůj krátký pobyt v Polsku na začátku své diplomatické kariéry, vzpomíná na význam mariánské úcty pro náboženský rozvoj celého národa a na krále Jana Kazimíra, který prohlásil Pannu Marii za královnu Polska. Právem se nazývá Polsko "antemurale Christianitatis". Čestný název si zasloužilo Polsko zvláště svou obranou proti bojovnému náporu islamského půlměsíce. Pavel VI. vzpomíná všech polských světců a světic a ujišťuje polský lid, že zná dobře všechny jeho zkoušky a že denně na ně vzpomíná při mši svaté. Vyzývá je, aby stále věrně k svým biskupům, důstojným to nástupcům apoštola. Svatý Otec vyslovuje přání, aby toto výročí, na jehož oslavy se národ připravoval novénou devíti let, upevnilo svazky polského národa s Církví, s apoštolským Stolcem Petrovým, jemuž kníže Mieszko I. věnoval své země. Právě obnova zasvěcení celého Polska Panně Marii Matce Církve, má to vše znova potvrdit a zajistit do budoucna přímluvu Matky Boží, aby vyprosila od všemohoucího Boha rozvoj Kristova království, plnou svobodu, blahobyt pro všechny národy celého světa.

Komunistická strana a fronta Národní jednoty podle usnesení na plenární schůzi Komitátu 14. ledna 1966 vypracovala program státních oslav millenia polského státu. Vrcholná oslava se bude konat 22. července ve Varšavě. Při té příležitosti, jako už předtím a potom, byly opakovány útoky na kardinála Wyszyńskiego a na polský episkopát kvůli dopisu, v němž zvali německý episkopát na

23-2-66

11

Dnešní generální audience se konala v bazilice sv. Petra; před papežským oltářem uprostřed baziliky sv. Otec nejdříve vykonal obřad posvěcení popelu; arcikněz baziliky kard. Pavel Marella popelem pak udělal znamení kříže na hlavě sv. Otce a říkal přitom slova, která se dnes nesla všemi katolickými kostely na celém světě: Pomni, že prach jsi a v prach se obrátíš. Nato sv. Otec udělil popelu kard. Marellovi, a biskupům a kněžím, kteří vedli (poutníky, přítomné autenti)."Posvěcení a vkládání popelce, pravil pak sv. Otec v proslovu k věřícím, má dvojí význam: má nám připomenout smrt a učinit pokání; tyto dva významy se spojují v jeden, totiž probudit vědomí hříchu, osudnou příčinu smrti, a přinést lék proti němu, pokání. Není nic významějšího, nic tragickějšího, co by mělo být sděleno vědomí člověka; vědí to moderní existencialisté, kteří nenajdou jinde silnější pohnutky pro svou úzkost. Církev učitelka nebojí se dát svým věřícím některá vážná ponaučení jako toto: že totiž všechny stvořené věci mají svůj konec, že je pomíjející vše, co jsme my a co máme, a co náš život miluje a obdivuje: popel, uhasly schein je ubohým zakončením celého našeho života, který dával život a ničil. A jakoby nestačil symbol, aby mohlo být tak astrašný naš osud, Církev připojuje slova: jsi popel, prach a v prach se obrátíš; na hlavu živé osoby se vkládá znamení pokory a smrti.

Tento obřad, pokračoval sv. Otec, má své začátky v prvních dobách křesťanství: popel se tehdy nevkládal na hlavy všech věřících, ale jen kajícníkům, kteří měli věřejně odpykat své viny před obcí věřících a kteří po dobu pokání byli od ní částečně odděleni. Základy tohoto obřadu najdeme v Písmě svatém, to spojuje posypání popele s vyznáním pokání a připojuje k němu hrobý oděv a kříž. Tyto symboly pronikají tradici starého i nového zákona a vstupují v mluvu Boží pedagogie spásy, aby nás vedla ne k beznaději ale k obrácení, k pokání, to je k začátku a k cestě vedoucí k naší rehabilitaci, k podmínce, že se nám dostane zpět toho, co sami ze sebe nemůžeme dosáhnout: Božího milosrdenství, jeho milosti, jeho nadpřirozeného života."Sv. Otec pravil dále, že tuto mluvu chápe i moderní člověk: Je to realistická pedagogika, je to napomenutí přihlížet k pravdě. Připomíná nám pravé rozměry naší existence a našeho určení; bere člověka moderního z dvou jeho hledisek: v jeho nesmírné vystavenosti sebeklamu stran skutečnosti života a jeho života; volá k nám, že jsme smrtelní a že musíme si dát vysvětlení dostatečné svého osudu; těž nás zavazuje, abychom obrátili svůj zájem k hodnotám, které unikají pomíjejicnosti popela, k duchovním hodnotám. A druhé hledisko je pesimismus, jemuž je moderní člověk vystaven:

12

23-2-66
Filosofie, literatura divadlo, vše hlásá nevyhnutelnou marnost všeho, smutek
v životě, metafysiku absurdnosti a nicoty. Křesťanské asketika nekončí u
popela: pozvedá se znova k naději a životu, z popela činí nástroj pokání,
obrácení, změny, obnovené síly a ~~andosti~~. Mění se způsoby pokání, končí sv.
Otec ale nemění se to, čeho člověk potřebuje, nemění se Boží zákon - zákon
pokání. Sv. Otec nakonec přál věřícím při audienci správné prožití postní
doby; pak budou jejich velikonoce štastné a požehnané.

Také letos sv. Otec ~~rozhlásením~~ promluvil k žákům katolických škol USA. Zval je,
aby si v postní době ~~lecces~~ odepřeli a v téžek darovali pro děti v zemích,
kde vládne chudoba a hlad, a především ve Vietnamu: Mnogo ~~z nich~~ bylo zabito
nebo raněno, jiní ztratili rodiče, nebo jsou od nich odloučeni; ~~trápí~~ se po u
ulicích, ano i na bojištích; můžeme je považovat za nejsmutnější a nejpřebrně
jší děti světa, a přece i ony jsou duchovní děti papežovy; prosím ~~hodně~~ chlap
ce a dívky USA aby s usilím větším než jiná léta pomohli těmto ~~méně~~ svým
štastným bratřím a sestrám.

Kard. Liénart z Lille promluvil na manifestaci, kterou uspořádala lillská Obch
dní komora a Krajská odbočka hnuti ~~kat.~~ podnikatelů a vedoucích závodů. Kard.
Lienart připomněl odpovědnost laiků, a především podnikatelů v této době po
koncilu; nabádal ~~je~~, aby ~~sé~~ přičinili, aby křesťanský vliv pronikl do ekonomi-
ckého světa. "Tím že ~~Církev~~ na sebe vzala ochranu slabších tříd, C. bývá
sociální mír. Koncil skončil, ale nebude mít žádný účinek, když laici nepřijmou
za své, co koncil učil a hlásal."

V Městě Rubaga v Ugandě zemřel ^{arc.} mons. Josef Kiwanuka ve věku 66 let. Mons. Kiwa-
nuka byl jeden z 12 biskupů z misijních zemí, které konsekroval Pius XII.
v bazilice sv. Petra 29. října 1939.

Kanadský episkopát ~~dovolil~~ užívat domácí řeč, angličtinu nebo francouzštinu
~~při~~ prefaci. Ve francouzských kostelech se bude ~~práv~~ užívat nové znění Otčenáše,
které je společné věřícím církví protestantských a pravoslavné v zemích, které
mluví francouzsky. Obojí vstupuje v platnost v neděli 6. března.

Sv. Otec začal svatopostní dobu v kruhu věřících. Ve večerních hodniách ~~po~~
na Popeleční středu, krácel v kajícím stacionárním průvodu ~~návštěvám~~ bazil
likou sv. Sabiny a náměstím před ní. ~~Mezitím~~ byly zpívány litanie ke všem sva-
tým. Po skončení liturgických modliteb ~~udělil~~ římský vicegerent mons. Cunial
požehnání ostatků sv. Kříže. Potom se ujal slova sv. Otec: Lidský život nese s
sebou utrpení, začal úvodem, nikdo se mu nevyhně; ale naše svatá víra se dívá
na ně s důvěrou v Boží prozřetelnost, tam se každé naší bolesti dostává smys-
lu a odpověď. K tomuto ~~nevyhnutelnému~~ utrpení křesťan připojuje ještě utrpení

(skutky pokání, vnitřního i zevnějšího; duchovního násilí, dprovolné, opravdový křestanský život není možný bez duchovního násilí, a to ani v dnešním 20. století. Budete smutni, ale vaše utrpení se promění v radošek tomuto dobrovolnému pokání sv. Otec zval řeholníky a řeholní sestry z okolních klášterů, mají dát upřímný výraz požadavkům jež klade na každého křestanský a řeholní život. Sv. Otec zvlášt nabádal k vzájemné lásce, která žádá oběť.

Dleitou do Vatikánu sv. Otec se vracel v otevřeném autě; po obou stranách ulic ho zdravili Římané i cizinci. Krátkou návštěvu ještě vykonal v klášteře sester ve kterém bydlel za svého prvního pobytu v Římě jako kněz.

Mlu s něm domovní, než mi hr. Falchi mluví k němu generál, a takto ihned z dílny p. Sk. Blížkého a ferovi.

X p. Falchi
Dnešek vám o K. adámku
(takto vám v mládí hr.)

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

40

23.11.00

13

V těchto dnech vzpomínáme prvního výročí povýšení pražského arcibiskupa dr. Josefa Berana do kardinálského sboru. Už 25. ledna 1985 objevilo se jmenovaný na stránkách vatikánského L' Os. Romano spolu s dalšími 26 patriarchy, hiskupy a prelány Církve, ~~xxximus~~ a kard. Beran, (ještě v internaci v Radvanově, se o tom doveděl soukromým dopisem, ^{v. Duši Není. Jde o jedinou Rovnou mnoho hlasů} 22. února v sále kongregace pro východní Církev byla ^{tato} zpráva sdělena oficiálním způsobem, zvláštním poslem z Vatikánu; po skončení tajné konsistoře, ^(mnoho) v sále byli tež patriarchové kard. Maximos, Meucci a Sidarus, ukrajinský kard. Slipyj a záhřebský arc. ^{kard.} Šeper. A 25. února při slavné veřejné konsistoři 26 nově jmenovaných kardinálů přijalo z rukou sv. Otce odznaky své důstojnosti:kardinálský biret a prsten. Potleskem zdravili ~~čestná~~ věřící v bazi lice kard. Berana, když ~~tehdy~~ přistupoval k sv. Otcí; na kard. Berana a na kard. Slipého myslil Pavel VI. když v kázání při mši svaté ^{mluvil o nových kardinálech,} ~~xxix~~ kardinálech, ~~xxix~~

kteří svým hrdinstvím ve vyznávání svaté víry si získali obdiv a chválu všech dobrých. Měsíc potom, 19. března kard. Beran se ujal řízení svého titulárního kostela sv. Kříže ^{stojícího} podél Via Flaminia, postaveného na památku 1600. výročí vítězné bitvy u Málviova mostu, kdy Konstantin zvítězil: ve znamení kříže. Ve všechny své slavné dny před rokem a mnohemkrát ~~i~~ ^{ještě} později, když mluvil k českým katolíkům, naposled např. v den svých narozenin 28. prosince, kard. Beran opětovně zdůrazňoval, že ^{ve} svém jmenování vidí poctu pro celou svou vlast, a především pro katolíky, kteří v ČSR vytrvávají ve své věrnosti víře a Církvi; kard. Beran zval pravidelně své české přátele v Římě i italské věřící k modlitbě za Církev v ČSR, za katolické rodiče, kněze, žeholní sestry a za biskupy, kteří (Církev) jménem sv. Otce vědou. Vzpomínka na ^U První výročí jmenování arc. berana kardinálem nehčť v nás tuto věrnost sv. Církvi obnoví a posílí.

~~Kádár kezében~~ Vatikán
X fő részével mindegyüket a gyakorló) - több

~~Feast. for n'th f'th~~ ~~at the beginning of the month~~

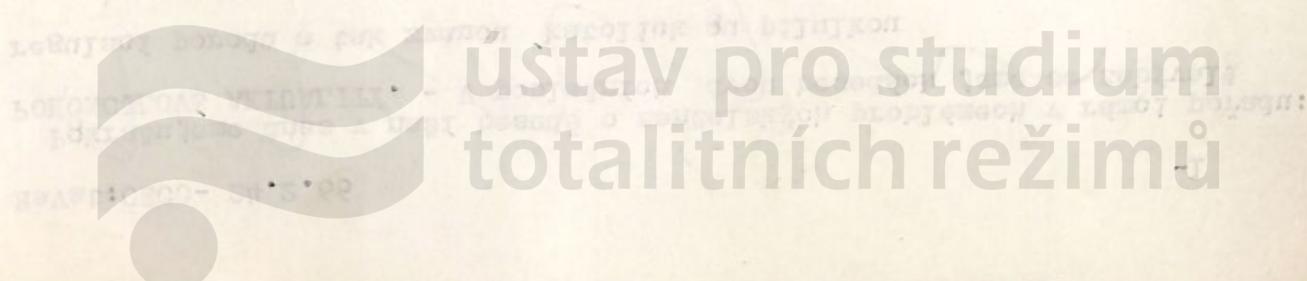
Pěkračujeme dnes v besedě o manželských problémech v rámci pořadu: POKONCILOVÉ AKTUALITY. - V posledních dvou besedách paní dr. Holubová a p. dr. Meránský hovořili o regulaci porodů a o tak zvané 'katolické pilulce'. - Zbývá v souvislosti s řečeným říci také jasné slovo k otázce potratů. - Pastorální konstituce O Církvi v dnešním světě mluví ~~zvláště~~ ~~zvláště~~ o této otázce v kapitole 51: Manželská láska a ostatní požadavky lidského života. Přečtu vám nejdříve hlavní část českého překladu textu kapitoly a pan dr. Josef Meránský připojí pak odbočný výklad. —

Registrováno: 14 minut.

Děkuji vám, pane doktore. - Zatím nám došly některé dotazy. Bude třeba vyjasnit některé pochybnosti, doplnit některé mezery. Tomu věnujeme příští čtvrtiční besedu.

KONEC ČTVRTEČNÍ BESEDY: POKONCILOVÉ AKTUALITY.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Pokračujeme dnes v naší besedě o manželských problémech v rámci pořadu: POKONCOLOVÉ AKTUALITY. - V posledních dvou besedách jsme se zabývali regulací porodů a talk zvanou katolickou pilulkou

V dnešním odpoledním pořadu jsme pro vás připravili zprávy z katolického světa. Připojíme několik vysvětlení k problému hladu v Indii podle referátu indického misionáře ,profesora Jósefa Neunera z Poony v Indii.

Jak už jsme referovali ve středu večer, svatý Otec se zúčastnil na začátku doby svatopostní prvního kajícího průvodu na popeleční středu v kostele sv. Sabiny na Aventinu. Po návratu do kostela krátce promluvil o významu lidského utrpení a pokání. Zdůraznil, že jenom dobrovolná oběť z lásky může nám udělat kříž lehčí, ale chceme-li být opravdovými křestany, musíme se dát do Kristovy školy kříže. - Cestou z Aventina do Vatikánu se zastavil v klášteře Kamaldolských sester, které žijí v přísné klausuře a odloučenosti. V klášteře žije 27 sester. Konvent má odedávna privilegium, že dodává do Vatikánu a do patriarchálních basilik na květnou neděli umělecky pletené palmy pro tradiční průvod. Svatý Otec se zdržel v klášteře asi dvacet minut, promluvil k sestrám v kapli o velikém významu kontemplativního života, modlitby a pokání pro lepší budoucnost Církve i celého světa. Na památku nechal pro řeholní komunitu kříž a peněžní dar pro potřeby domu. Sestry ze svých skromných prostředků darovaly svatému Otci almužnu pro hladovějící. Na konec se svatý Otec pomodlil se sestrami Zdrávas Maria.

Včera odpoledne navštívil svatý Otec závody na léčiva ICAR na cestě T, burtin-ské. *Pohledem svých důvisek poslal*

Rovněž včera ^{sv. Otec} přijal v nástupní audienci nového vělvyslance pakistanského Jaamsheda Gustad ji Kharase. Svatý Otec v řeči vzpomněl těžké situace, kterou prožívá tamní obyvatelstvo pro hrozící hlad a ujistil vělvyslance, že se stále modlí, aby mezi národy byl zajištěn mír ve vzájemné spravedlnosti a lásce. Aby tak náklady, které by jinak sloužily smrti a zkáze, byly využaty ve prospěch chudých a hladovících. - Vělvyslanc ujistil sv. Otce že spolu s katolíky chtějí pracovat pro ideály svobody, spolupráce mezi národy a světového míru. Dnešní svět potřebuje nutně mír - řekl vělvyslanc - aby mohl věnovat všechny své energie velikému úkolu hospodářského pokroku.

Příští úterý, 1. března, generální sekretář ústřední pokončovací komise, arcibiskup Pericles Regli odevzdá v místnostech Tiskové vatikánské služby

Milánský arcibiskup kardinál Jan Colombo ve své posním pastýřském listě se zabývá úkoly, které připadají laikům v době po koncilu. Nejdříve zdůrazňuje, že každý katolík se musí především snažit, aby si získal technickou zručnost, aby mohl ve svém povolání pracovat pro světový pokrok. Nedbalost v tomto ohledu nedělá čest žádnému pokrtěnému, říká arcibiskup, a to není prosta viny. V druhé části listu se zabývá různými kategoriemi společenskými a upozorňuje, jak by měly naplnit křesťanským duchem své zaměstnání: syndikátum připomíná, že mají především věnovat pozornost problémům dělníků, jejich potřebám a spravedlivým požadavkům. Upozorňuje, že státní škola potřebuje dobré školených učitelů a že by Církev mohla být šťastna a hrda, kdyby se jich našlo hodně právě v řadách katolíků, i kdyby snad volba tohoto povolání od nich vyžadovala nějaké oběti. Ve škole jde o výchovu mládeže buď v duchu křesťanském nebo proti němu, tam se rozhoduje o budoucnosti společnosti národní, zda bude nebo nebude křesťanská. Nakonec listu zdůrazňuje, že to je svaté právo rodičů a rodiny, aby daly dětem výchovu, jakou si přejí.

O víkendu v Anglii se konaly porady mezi theology a sociálními odborníky Světové rady Církví a odborníky Církve katolické. Základem studia byla pastorální konstituce O Církvi v dnešním světě. Měli připravit základnu pro jednání kongresu Světové rady Církví, který se má konat v červenci t.r. v Ženevě a bude jednat o Církvi a Společnosti. Tyto porady byly organizovány odborem Světové rady církví pro studia Církve v dnešní společnosti a Sekretariátem pro jednotu křesťanů. Byly důkladně studovány jak katolické tak nekatolické dokumenty týkající se tohoto problému. V závěrečném referátu se tvrdí, že není dostatečných důvodů, aby se tyto otázky studovaly odděleně, ale že by v budoucnu se mělo pokračovat - pomocí vzájemných porad - ve spolupráci mezi Světovou radou církví a Církví katolickou. Porad se zúčastnilo 11 zástupců Světové rady církví a z katolické strany osm teologů a sociálních odborníků /mezi nimi i nově jmenovaný podsekretář Kongregace pro učení víry Mons. Moeller, a P. Stránský ze Sekretariátu pro jednotu křesťanů.

Snad nikdy nemluvil papež s takovým vnitřním pohnutím a s takovou naléhavostí při generální audienci 9. února jako ~~tenkost~~: ~~Milliony lidí jsou v nebezpečí smrti hladem...~~ Vztahujeme k vám své ruce s prosbou, ke všem dobrým křesťanům, ke všemu Božímu lidu: pomozte v tomto boji proti hladu...⁷ Sám byl překvapen, jak veliký ohlas nejenom v Itálii, kde sbírky organizované italskou televisí a rozhlasem vynesly přes 4 miliardy lir a pomoc, která došla do Vatikánu, ~~ještě~~ půldruhé miliardy; ale jeho hlas byl zesílen provoláním generálního tajemníka Spojených národů UThantem a našel ~~všich~~ velkodušnou odesvu ⁱ vlády Spojených států severoamerických.

Ovšem Pavel VI. nechce, aby se zůstalo jen při této přechodné, třebaže velmi záslužné a urgentní pomoci. Chce, aby se studovaly příčiny těchto periodicky katastrof a hledaly se prostředky, aby se jim předešlo. V tom ohledu referát P. Neunera je velmi poučný: Píše mimo jiné: Čudoba a bída v Indii jsou takových rozměrů, že nikdo, kdo tam nebyl si nedovede u nich udělat představu: je to opravdový oceán, kde není možno dohlédnout na druhý břeh ani dosáhnout jeho dna. Proto všechny charitativní akce, kterých bylo v Indii mnoho, jsou bezmocné proti tomuto zlu. Může odpomoci jenom organizace vybudované na základě celostátního za pomoci všech ~~ostatních~~ států a národností celého světa. Jsou ~~ty~~ tři příčiny, které jsou ~~principiální~~ této obecné bídy: rychlý vzrůst demografický, obyvatelstva, nedostatek produkce výživných prostředků a zaostalost zemědělství, zakrnělý rozvoj průmyslového podnikání. - Několik čísel k ilustraci: 1.- Zatímco v letech 1901 až 1921 vzrostl počet obyvatelstva z 235 milionů na 248 milionů ^{fakt} (za dvacet let o 13 milionů), od roku 1921 do roku 1965 obyvatelstvo Indie se skoro zdvojnásobilo, takže se přibližuje 480 milionů a brzy dosáhne plných 500 milionů. ~~Pro~~ pro rok 1976 /asi za 10 let/ ~~počítá se~~, že dosáhne 600 milionů. Příčinou tohoto růstu je především ~~vstup~~ ^{vstup} boj proti nakažlivým nemocem a proti dětské úmrtnosti. Kdežto v roce 1901 průměrná výška lišského věku v Indii byla 23 roky dnes je 43 léta. Na začátku století byla dětská úmrtnost v Indii 232 dětí na každý tisíc nově narozených, dnes klesla na 92 úmrtí na tisíc novorozenat. A klesne ještě více. Ale ~~znam~~ ^{tyto} radostné výsledky lékařské a nemocniční péče staví zemi před obrovské problémy hospodářské, které není s to sama zdolat. 82 % indického obyvatelstva žije v malých

vesnicích a živí se primitivním zemědělstvím. Přes všechny dosavadní meliorace na jednom akru průměrně se urodí v Indii 1.084 liber rýže, kdežto v Číně vytěž ží z jednoho akru 2.248 liber a v Japonsku dokonce 3321 liber rýže! Výsledky úrody jsou velmi závislé na počasí:někdy je to hrozné sucho, jindy zase zátopy, jako následek dlouhotrvajících dešťů, které zničí všechno v celých krajích. Od roku 1951 se udělaly nesmírné pokroky ve zvýšení produkce obilním, takže kdyby nebylo přírodních katastrof, Indie by v tom ohledu se mohla stát soběstačnou. Indie má nejvíce krav na celém světě - 306 milionů. Ale poněvadž nejsou dostatečně živeny a pod zvláštní náboženskou ochranou, mohou krýt sotva jednu třetinu spotřeby mléka; Indie vypěstuje sotva jednu šestinu potřebného množství ovoce a v řadě jiných životních potřeb nutných ke zdraví je to ještě horší. - Industrialisace Indie začala poměrně dobře. Ukázaly se první dobré výsledky. Jsou však ~~spojeny~~^{provázeny} velikými stíny. Hlavní jsou nedostatek bytu v městech, kde se začíná soustředovat zaměstnané obyvatelstvo v továrnách a nedostatek hygienických zařízení. Podle jedné ankety ve 14 městech 73 % dělníků má k disposici pro celou rodinu jen jednu místnost; někdy se o tuto jedinou místnost musí dělit několik rodin. Podle jiné ankety z roku 1962 ve velkých městech ze 78 milionů obyvatel jen 34 % mělo dostatek vody; 26 % jí mělo v nedostatečném množství; ostatní neměli vůbec dobrou vodu, byli odkázáni na řeky nebo na studně, kde voda je často znečištěna. —

Takový je obraz hospodářské situace Indie. Někdy jindy o tom, co se už podniklo k jejímu ozdravění. —

*Pražský apoštoly almužitů sv. Františka Tomáše odkaz dnes:
v páteční odpoledne z 21. měsíce června — Přáníčko sv. Petry. —*

To bylo naše odpolední vysílání. Upozorňujeme, že dnes večer o půl deváté na krátkých vlnách v pásmu 48 m, 41 a 31 m a na střední vlně 196 m zahájíme zvláštní svatopostní pořad: POKONCILOVÉ MILOSTIVÉ LÉTO pátečním cyklem: Naše katedrály. Sejdeme se alespoň v duchu v národní katedrále pražské svatého Víta. V sobotu odpoledne druhý cyklus Hlas naší doby se zprávami z katolického světa, v sobotu večer cyklus Hlas koncilu. Každou postní neděli ve čtvrt na jedenáct desítiminutová homilie a v neděli odpoledne zakončíme Hlasem svatého Otce se zvukovým záběrem z náměstí sv. Petra a požehnáním papežovým.

I. - NAŠE KATEDRÁLY - hlas našich náboženských dějin.

Dobrý večer, drazí přátelé. Zahajujeme dnes první cyklus našeho svatopostního pořadu POKONCILOVÉ MILOSTIVÉ LÉTO. Chtěli bychom Vás v něm seznámit s našimi českými a moravskými katedrálami. Jsou to nejenom historické památníky, často vysoké umělecké ceny, nýbrž živé symboly tisícleté křesťanské tradice, která dala základ naší národní kultuře, která nás uvedla do evropského společenství, která byl a dosud stále je nad chaosem často protichůdných názorů a experimentů ukazovatelem k výšinám mravních ideálů a životní rovnováhy - jako ty věže našich stoličních chrámů! Dnes navštívíme naši nejpamátnější národní svatyni - svatovítský velechrám v Praze.

HOSPODINE, POMILUJ NY. - /1 min/

V posvátné liturgii je křesťanský chrám výstižně charakterizován dvěma slovy: Dům Boží a Brána nebes. Ta slova platí o každém vesnickém kostelíčku, neboť i tam dlí Kristus uprostřed svého lidu. Tím více to platí o chrámech, kde má biskup svůj stolec, svou katedru, svůj oltář. Tam biskup světí nové kněze, tam spolu s nimi slaví eucharistické tajemství, odtamtud učí svěřený Boží lid, tam mu zprostředuje Duch svatého ve svátosti biřmování.

Není v Čechách budovy památnější, ani světské ani církevní, nad pražskou katedrálu sv. Víta. Čas vepsal do jejích zdí tisícetou minulost dějin celého národa. Žádné století se k ní nemohlo chovat netečně: muselo ji milovat nebo nenávidět, právě tak jako Boho, jehož viditelně ztělesňuje.

Základní kámen k svatovítskému metropolitnímu chrámu položil svatý Václav. Byla to mohutná rotunda, vybudovaná uprostřed pražského knížecího hradu ku cti svatého Víta, jehož rámě dostal sv. Václav od německého císaře. Svatý Václav tehdy ovšem netušil, že chrám se brzo stane jeho vlastním náhrobkem a cílem mnoha poutníků zblízka i zdáli. Roku 973 byl ve Václavově rotundě postaven biskupský trůn pro prvního pražského biskupa Dětmara. Vystřídal ho na krátko Slavníkovec svatý Vojtěch, první biskup českého původu. Zemřel jako mučedník ve vyhnanství. Do své katedrály se vrátil roku 1039. Kníže Bretislav s biskupem Šebířem přenesli tam jeho ostatky spolu s ostatky jeho bratra Radima a pěti bratří mučedníků z Hnězdna.

Roku 1060 ustoupila prvotní rotunda rozsáhlé románské bazilice s dvojím chórem. V ní na den sv. Víta v roce 1085 kníže Vratislav II. - první z českých panovníků - přijal královskou korunu. Pražská katedrála se stala na dlouhá staletí korunovačním chrámem českých králů. Nová bazilika po vysvěcení brzy vyhořela, ale byla obnovena. Vznikla při ní katedrální škola: předchůdkyně pozdější pražské university. Z jejích učených kanovníků připomínáme jen jméno děkana Kosmase, prvního českého kronikáře.

Církev často musela bojovat za svobodu svou i za svobodu člověka. Na počátku XIII. století v tomto zápase o svobodu Církve proti feudálnímu řádu českých šlechticů proslul biskup Ondřej. Musel odejít do vyhnanství. Zemřel mimo vlast. V pověsti svatosti. Ale jeho oběť zanechala v dějinách České Církve stopy trvalé. Třinácté století znamenalo však i veliký rozkvět duchovního života kolem katedrály: na kázání ušlechtilého děkana Víta tam chodívala celá Praha.

Katedrála svatovítská by nám však mohla vyprávět jiné události: Po neštastné smrti Přemysla Otakara II. se do ní dostali Branibori: násilím poctvídrali truhlice, rozkopali svatováclavskou kapli při hledání pokladů. Nejen vzácný skvost vzal tenkrát za své! Nový pražský biskup Tobiáš z Bechyně po své biskuské konsekraci v Olomouci se v prvních běžných dnech roku 1279 se nemohl navrátit do své residence a v procesí vstoupit do své katedrály. Braniborská posádka z obavy před zaplavením hradu davem českého lidu mu zavřela brány. Po marném čekání sloužil o květné neděli tím slavnější mše svatou na Strahově! Ale zvony svatovítské a církevní zpěvy pod klenbou velechrámu se odmlčely tenkrát na celé měsíce. Jejich smuteční ticho výmluvně symbolisovalo nepřirozenou situaci v Čechách.

Vlastenecký biskup Jan IV. z Dřážic postavil násherný náhorbek svému předchůdci svatému Vojtěchovi. Ale jeho smrt 1343 byla také koncem větší svatovítské románské katedrály.

Příchodem Karla IV. do Čech nastalo pro pražskou katedrálu nové období. Roku 1344 pražské biskupství bylo povyšeno na arcibiskupství. Bylo třeba vybudovat také novou katedrálu. Jan Lucemburský, Karel a arcibiskup Arnošt z Par-

dubic, první pražský arcibiskup, položili základ ke gotické stavbě, která byla dokončena až ve XX. století, když jsme slavili tiící výročí mučednické smrti sv. Václava. Ale za českého krále byl Karel IV. korunován ještě ve staré románské katedrále, ale novými korunovačními klenoty. Tehdy vznikla nádherná svatováclavská kaple, nejdražší skvost katedrály. Tam je zazděna, právě na místě kde je vymalován Ukřižovaný, hlava biskupa Ondřeje. V postranních kaplích byly upraveny náhrobky českých knížat a králů. Karel IV. obohatil katedrálu i ostatky svatých Víta a Zikmunda, kteří byli připočteni k českým patronům.

Ale na nedostavěnou katedrálu čekaly nová léta pohrom: 10. června 1421 staměstští krúpaři a sladovníci vyhánějí z katedrály husity, kteří začali chrám plenit. Císař Zikmund zastavil nebo vyprodal část chrámového zařízení, aby měl peníze na války. Ani slavná korunovace Jiříka z Poděbrad roku 1452 nevrátila katedrále starou slávu. Pražské arcibiskupství zůstalo 150 let neobsazené a spravovali je jen dočasní administrátoři. Požár Malé strany a Hradu roku 1541 /shořely tehdy i zemské desky/ se nevyhnul ani svatovítskému dómu. Zůstala po staletí nedokončeným torzem.

V roce 1561 stal se arcibiskupem pražským Antonín Brus z Mělnice. Za vlády Habsburgů katedrála viděla zase korunovační slavnosti a do nové královské hrobky přijala těla nových pánů země. Blížila se kvapem nová pohroma: Bílá Hora. Roku 1620 kazatel Bedřicha Falckého Škultéty proměnil katedrálu v kalvínskou modlitebnu a dal znáčit skoro všechno dosud zachované vnitřní zařízení. Znázorňují to dřevořezby v ochozu za hlavním oltárem. Doba rekatolisace země se snažila zacelit rány přešlých dob. Katedrála viděla beatifikaci a svatořečení sv. Jana Nepomuckého a velkoplepé pouti k jeho stříbrnému hrobu, které na několik dní dělaly Prahu opravdu českým městem a měly tak veliký význam v dějinách národního obrození. - Za sedmileté války Prusové bombardovali katedrálu, 1760 blesk zničil renesanční báň hlavní věže, za Jósefa III. zmizela veliká část svatovítského chrámového pokladu.

V tisícím výročí smrti sv. knížete Václava svobodný národ dostavěl katedrálu: Rozhodnutí padlo už roku 1848, kdy byla založena jednota pro dostavění chrámu sv. Víta, 12. května 1929 ji posvětil biskup Jan Šálek a 28. září téhož

roku ji odevzdal národu šlechetný biskup dr. Antonín Podlaha.

Nádherná zlatá mozaika posledního soudu na tak zvané Zlaté bráně katedrály s českými patrony, jak prosí Krista soudce za své sounárodonovce, ukazuje smysl našeho života i poslední účel našeho milostivého roku: Naše posvěcení. Vím, že můžete získat odpustek milostivého léta v každém farním kostele, ale nezapomeňte na Vaši katedrálu: nedopusťte, aby se stala mrtvým museem. Je to biskupský chrám a poutní svatyně našich patronů a ochránků. Nezapomeňme, že jen malá část síly každého národa je v počtu jeho živých. Jeho nepřemožitelná armáda je v nebi, kde za nás prosí před Božím trůnem.

SVATÝ VACLAVE....

To byla naše první promluva ve svatopostním pořadu POKONCILOVÝ MILOSTIVÉ
dopoledne
LETO. - Zítra v neděli v LO.15 česká homilie na obvyklých krátkých vlnách.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

vážení a milí
 Dobrý večer, ~~xxxzíxkátká~~ přábelé! - v této první svatopostní duchovní
 obnově POKONCILOVÉHO MILOSTIVÉHO LETA , ~~kyxkoxchťkí~~ připomenut HLAS KONCI-
 LU : Kněžím a o kněžích. Bude to platit především nám, kteří se podílíme na
 Kristově kněžství, draží spolubratří, mám-li snad některé mezi svými poslu-
 chači, ale i ostatní si mohou s užitkem poslechnout tyto myšlenky, aby nás
 tím obětavěji podporovali v naší službě svými modlitbami a vyprošovali Církvi
 tím horlivěji nové dělníky pro zanedbanou Boží vinici. - Soustřeďme své my-
 šlenky před Pánem, zatímco budeme poslouchat Perosiho motetto: Sacerdotes Do-
 mini- Kněží Páně. -

SACERDOTES DOMINI/ min./

Svatopostní doba v tomto mimořádném milostivém léti po koncilu volá všechny věřící k vnitřní duchovní obnově: k plnějšímu životu podle víry, k věrnějšímu svědectví Kristova evangelia. To byl první účel II. vatikánského sněmu, jasně vyslovený hned při jeho svolání dobrým papežem Janem XXIII. Na provedení této vnitřní reformy závisí všechno ostatní: k ní mají napomáhat liturgické změny, ale bez ní by zůstaly jen prázdným zevnějším gestem. Bez této vnitřní obnovy tak zdárně začaté ekumenické hnutí a dialog navázany s nekřesťany a s nevěřícími by mohly vést jen k náboženskému synkretismu nebo indiferentismu; bez našeho duchovního přerodu obrovské pastorální dílo Církve v dnešním světě, jak je nastínil koncil v e své pastorální konstituci, zůstane mrtvou literou.

Už jsme to tolíkrát opakovali našim věřícím. A teď o posledních nedělích budeme mluvit ještě s větším důrazem. Důležitější než naše slova, přesvědčivější než naše důvody - bude příklad našeho kněžského života. Neříkám to já. Řekl to před začátkem postní doby v sixtinské kapli římským farářům a pastním kazařlům sám svatý Otec Pavel VI. A opakoval vlastně jen názor koncilu: TOUŽENÁ OBNOVA CELE CÍRKVE závisí ~~max~~ z veliké části na apoštolské službě kněží prodchnutých Duchem Kristovým. Tak začíná dekret koncilu o výchově budoucích kněží. - A tato myšlenka proniká všechny ostatní dokumenty koncilu týkající se kněží a zvláště vzácný dokument, řekl bych zrovna magna charta moderního katolického kněze: Dekret o službě a životě kněží.

Pavel VI. při vzpomenuté audienci římskému kleru pravil: Přes všechny akutní pastorální problémy, které naléhají, je důležitější, abychom se zamyslili nejdříve sami nad sebou. Co říká a ukládá koncil nám, kněžím? A milostivé pokoncilové léto? Jak je budeme prožívat pro pokoj našich duší? Svatý Otec radí / neukládá, nepředpisuje/, radí, aby si každý z kněží letos udělal solidní exercicie a v nich oživil chvíle, kdy ~~xx~~ veden Duchem svatým rozhodoval pro kněžství.

Svatý Otec se pak zmínil, že mu docházejí zprávy z různých stran, že mnoho kněží žije v jakési nejstotě: o podstatě a poslání kněze v dnešní době a o přizpůsobení kněžství požadavkům dnešní doby. Pavel VI. na tyto pochybnosti dává tuto odpověď: 'Především musíme být dnes přesvědčeni o základní důležitosti našeho kněžského ministeria, kterým uskutečňujeme dílo spásy Ježíše Krista. Už to je veliká věc. Takové je přesvědčení Církve. Věřící si to uvědomují stále více, odloučení bratří to uznávají a dokonce i lidé ve světě vidí tuto potřebu. Ale z toho plynne pro nás - kněze - jako závěr: duchovní a mravní kněžská dokonalost je pro každého z nás vnitřní nutností! Svatý Otec to shrnul v tato výstižná slova: "Církev žádá od kněze věrnost evangeliu, oživení milosti, morální úsilí, které se dá vyjádřit prostým ale obsažným slovem SVATOST! Jestlže každý věřící je povolán k tomu, aby v sobě realizoval plnost křesťanského života, čím více se o to musí snažit kněz, který musí předcházet a učit více příkladem svého života než slovem svěřený Boží lid!" - To jsou slova Pavla VI.

To je všechno pěkné! Ale co s těmi pochybnostmi a nejistotami? I na ně dal Pavel VI. jasnou odpověď římským kněžím. Předně důvěřujte učitelskému úřadu Církve. Sám Kristus jej ustanovil a slíbil mu svou stálou pomoc, aby posiloval tak své bratry. Nedopustme, aby naši mysl pronikl duch relativismu, který zatemňuje objektivní pravdu. - A co s podstatou a posláním kněžského stavu dnes? První úkol každého kněze je, aby sloužil mše svatou, ve které in persona Christi et nomine Ecclesiae - v osobě Kristově a ve jménu Církve obětuje Bohu svátostně Utrpení a Smrt našeho Vykupitele a v téže době připravuje duchovní pokrm pro sebe i pro věřící a bude se snažit, aby jej rozdával co největším

mu počtu a hodně. Služba slova a pastorální charity se nesmějí oddělovat od modlitby a od života svátostného. Naopak v nich najdou inspiraci a posilu!

A co reformy? - Jsou nutné. Začněme od té vnitřní: renovamini spiritu mentis vestrae et induite novum hominem - obnovte se na duchu a oblecte nového člověka. Všechny zevnější reformy bez obnovy vnitřní nebudou k ničemu: je třeba stále modelovat naši mentalitu podle Kristova ducha , jak nám jej Církev vykládá. Šēnus ecclesiae' - cítit s Církví, milovat Církev - to jsou prameny věčné mladosti. Zná se nám, že některí mluví o reformách bez této lásky k Církvi a k jejím tradicím, k jejím aspiracím. Řekneme - praví svatý Otec - se svatým Augustinem: 'Habemus ... Spiritum Sanctum, si amamus Ecclesiam; amamus autem , si in eis compage et charitate consistimus.' - Máme Ducha svatého , jestliže milujeme Církev. Milujeme ji však jestliže jsme s ní spojeni ... To je veliká iluse, když si myslíme, že my kněží budeme moci mít vliv na dnešní svět, když bude myslit a žít jako lidé světští! To znamená zbavit naši přítomnost ve světě její působivé síly! - A co o poslušnosti? - I tu kolik neklidu, kolik kritik, kolik netrpělivosti! A přece odpověď je stále jedna a táž. Sám Kristus chtěl církevní autoritu. Kdo myslí, že je třeba změnit všechno, že celé církevní zákonodárství je přežitkem a zastaralé, není na správné cestě: zarmucuje Církev, narušuje její duchovní a sociální organismus a škodí sám sobě tím, že se zbavuje zásluh, kterou s sebou přináší ochothá, synovská a přito mužná učelivost, zbavuje se posily, která s sebou přináší pokora, dobrý příklad a důvěra. - Bude třeba reforem a koncil naznačil, Jakým směrem třeba reformovat, ale je třeba trpělivosti. Nejlepší lék proti tomuto neklidu je heslo tak drahé papeži Janovi XXIII. Oboedientia et pax. - Poslušnost a pokoj.

Z těchto papežových slov je jasné, že zná dobře problémy dnešních kněží. Ze jim rozumí. že zná těžkou situaci , ve které musejí často pracovat. Končí výzvou k veliké důvěře:Důvěřujte, milovaní bratří a synové! A cituje slova jednoho žijícího zbožného a učeného kněze: 'Naše radost ,že jsme kněžími, nezávisí na lepší definici kněžského stavu, ani ne na zkušenosti,že se osvědčila: nýbrž ta je v naprosté důvěře v našeho Pána, který nás v naší slabosti povo-

lal, abychom se podíleli na jeho tajemství. Proto opakujeme se svatým Pavlem: Scio cui credidi et certus sum quia potens est depositum meum servare až do dne svého návratu /2 Tim.1,12/ - Mějte důvěru! Končil papež. Totéž opakuje dřízí spolubratří, ať jste a žijete a pracujete kdekoliv, každému z vás. Mějte důvěru! -

Koncil mluvil o kněžích na tolika místech: v dogmatické konstituci o Církvi, v dekretnu o pastýřském úřadu biskupů, v dekretnu o výchově budoucích kněží. Ale nejkrásněji a nejúplněji v dekretnu o apoštolské službě a životě kněží, který byl schválen v posledním generálním zasedání koncilu 7. prosince min. roku. Dekret má 22 hlav. Pojednává o tom, jaké je poslání kněžství v Církvi. Druhá kapitolola je věnována kněžskému ministeriu a třetí jejich života. Je tam všechno. Je to psáno pro dnešní dobu a dnešní potřeby. Nestačí to jen slyšet nebo číst. Třeba to znova a znova meditovat a přelévat do denního života. [Svatý Otec nás upozornil na to nejdůležitější.] V závěru dekretnu koncil nám opakuje podobnou výzvu u vědomí nesmírných obtíží, s kterými musíme zápasit: Confidite, ego vici mundum. - Důvěrujte - nás ujišťuje sám Kristus já jsem přemohl svět! -

To byla naše úvaha pro kněze a o kněžích v rámci postní obnovy POKONCILOVÉHO MILOSTIVÉHO LÉTA. - Uslyšíte nás zítra o první neděli postní při dopolední homilií ve čtvrt na jedenáct na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31, 25 a 19 m a odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41, 31 a 25 m, kdy zakončíme tuto první postní obnovu pořadem HLAS SVATÉHO OTCE s jeho požehnáním z náměstí sv. Petra. - Přejeme vám všem dobrou noc.

ústav pro studium
totalitních režimů

II. - 1. HLAS NAŠÍ DOBY -

Přehled zpráv z katolického světa.

Přeji Vám ,drazí přátelé, dobré odpoledne. Včera večer jsme zahájili náš svatopostní pořad POKONCILOVÉ MILOSTIVÉ LÉTO duchovní poutí do svatovítské katedrály. Uvědomili jsme si , jak hlubokými kořeny tkví křesťanství v naší domácí půdě. Víděli jsme také i v tom stručném historickém nástinu dějin naší národní svatyně, že žádné bouře a žádné katastrofy nedovedly zničit ~~na~~ sémě víry, které ~~na~~ zasely do duší našich českých a moravských předků naši slovanští apoštоловé, protože bylo tak hojně zaléváno krví našich mučedníků a chráněno jejich přímluvou. - Vaši biskupové a ordináři vám usnadnili docela podle přání svatého Otce a v duchu II. vatikánského koncilu možnost získat odpustek milostivého roku. Můžete je prakticky získat ve všech svých farních koszelích, kde se budou konat všude v postní době příležitostné promluvy a společná příprava na hodné přijetí svátosti. Pro ty , kterým by to z vážných důvodů: at už pro nemoc nebo pro velikou vzdálenost nebo pro nevhodnost doby a pro nutné zaměstnání, nebylo možno, víte,že všichni zpovědníci mají pravomoc, aby Vám upravili a zaměnili předepsané pobožnosti za jiné, abyste i vy se mohli podílet na milostech jubilejního roku. Hlavní věc je využít této příležitosti k našemu osobnímu posvěcení, snažit se poznat lépe úmysly vatikánského koncilu a začít je důsledněji uskutečňovat v našich křesťanských rodinách. Za tím účelem vám budou v kázáních vysvětleny hlavní dokumenty vyhlášené posledním obecným sněmem církevním: O Církvi, O Božím zjevení, O apoštolátu laiků, O Církvi v dnešním světě. - My se v našich sobotních veřerních pořadech omezíme na jednotlivé stavy a stručně připomeneme, čeho si koncil přeje od jednotlivých: omezíme se na kněze a inteligenci, dělníky a řeholní sestry, ženy a mládež. - Sobotní krátká odpolední vysílání nám připomenou některé konkretní skutečnosti dnešní doby, které mohou sloužit jako base pro naše duchovní úvahy a závěry. Chceme tak jít ve stopách koncilních Otců, kteří ~~nechtěli~~ opravdové aggiornamento, snažili se přiblížit Církev a Kristovo poselství spásy dnešnímu člověku a nebáli se konkrétních problémů, s kterými zápasí dnešní lidstvo. Církev otevřela svou náruč a srdce všem bez rozdílu: Katolíkům i nekatolíkům, věřícím i nevěřícím, všem lidem dobré vůle.

II. vatikánský koncil věnoval velikou pozornost kněžím. V Dogmatické konstituci o Církvi se mluví výslovně o kněžích sice jen v jednom paragrafu, ale koncil na nátlak řady biskupů to doplnil zvláštním dekretem o službě a životu kněží a k němu se drží dekret o kněžské formaci v seminářích. V těchto dokumentech se jasně ukazuje jak veliká je důstojnost kněze a důležitost jeho poslání. Bez kněží a jejich obětavé apoštolské práce není možno uskutečnit žádané aggiornamento a duchovní obnovu Církve: jenom skrze ně a s jejich pomocí budou moci biskupové pokračovat v díle Ježíše Krista na zemi a přivést Boží lid do naší věčné společné vlasti. Služba kněží v Církvi, ~~je~~ je nenahraditelná. Podívejme se tedy, jak je na tom Církev dnes ve světě a ~~je~~ a v našich českých a moravských diecézích.

Mám před sebou brožuru Rev. James Forrestalla z Anglie: WHERE ARE THE PRIESTS? - Kde jsou kněží? - Autor podle nejnovějších statistik studuje situaci za posledních pět let od roku 1960. Jako skoro ve všech ostatních odborných zaměstnání, které vyžadují dlouhé školení /jako lékaři, advokáti, profesoři, učitelé, odborní technici atd./ tak i u kněží se jeví naprostý nepoměr mezi růstem obyvatelstva na zeměkouli a jejich počtem. To se vidí nezřetelněji v tak zvaných nevývinutých zemích, ale ukazuje se to také v Evropě a v Severní Americe, kde jsou lepší podmínky pro dosažení odborného vzdělání. Každý rok přibude na celém světě katolických kněží ~~asi~~ ^{asi 4 - 5} tisíc. Ale za tu dobu přibude 48 - 50 milionů obyvatel. Dnes se odhaduje počet obyvatelstva na celém světě asi na tři miliardy. Z toho je katolíků 18 %. Tj. je asi 573 milionů. Za posledních pět let přibylo 17,250 kněží /z toho 7,366 diecésních a 9.884 řeholních/, ale katolíků přibylo v téže době přes 60 milionů. Tedy ve světovém průměru na každých 3.500 nových katolíků jeden nový kněz /ve skutečnosti je situace horší:kněží umírají, jsou nemocní atd./ Ze všech kněží nejvíce kněží má Evropa 60%. Takže v Evropě připadá průměrně jeden kněz na 904 věřící, kdežto v obou Amerikách dohromady je jeden kněz na 2.247 katolíků. Když se podíváme na jednotlivé země, tak je situace velmi různá: podle statistik P. Forrestala je nejhorší situace v Jugoslavii a v Československu, kde připadá jeden kněz na 1600 katolíků nebo na více. Nejlepší v Nizozemsku, Irsku, Belgii, Velké Británii,

nii. 472 - 560 věřících průměrně na jednoho kněze. Autor dovozuje, že v Evropě by bylo třeba o 10.000 diecésních kněží více, aby se udržel dosavadní poměr mezi kněžími a věřícími. Nemohu se pouštět do podrobných statistik. Jen bych chtěl na několika překladech upozornit, že situace v mnohých zemích Jižní a Střední Ameriky je mnohem horší než v Československu. Tak na příklad na San Salvador připadá na jednoho kněze 7.000, v Puerto Ricco a v Panamě pět a půl tisíce, v Hondurasu 10.400, v Guatemale 9.117, v Dominikánské republice 8.600, a na Kubě na jednoho kněze připadá skoro 25.000 katolíků! Doplňám, že vám těchto několik čísel řekne alespoň něco o skutečné situaci ve světě stran kněží a kněžských povolání. - Autor ze své důkladné práce: brožura má přes 80 stran a je naplněna statistikami, mapami, diagramy - vyvozuje tyto závěry: lidské pokolení roste mnohem rychleji a i ~~zároveň~~ katolíků přibývá rychleji, než přibývá kněží. Bylo třeba rozdělit vhodněji kněze podle zemí a diecézí, jak jich potřebují. Je třeba mnohem více pracovat a modlit se pro kněžská povolání a autor výslově říká třeba věnovat především pozornost tak zvaným pozdním povoláním. Žádá větší spolupráci mezi diecésním a řeholním klerem/jehož prý přibývá, alespoň v některých zemích, rychleji/. A konečně navrhuje ústřední úřad, který by pravidelně sledoval situaci kleru na celém světě, aby ústřední úřady církevní mohly být spolehlivě a rychle informovány.

Pro nás všechny laiky i kněze to znamená, že se budeme zvláště v nastávajícím týdnu, kdy připadají tak zvané suché dny a kdy podle starého zvyku se konávaly modlitby za kněžská povolání, se budeme více na ten úmysl modlit. - A naši rodiče si vezmou k srdci slova svatého Otce Pavla VI., která nedávno řekl, když mluvil o manželství a o rodině: Kéž by Vatikánský koncil rozšířil u křesťanských manželů ducha velkomyslnosti pro množení nového Božího lidu: kéž by v nich vzbudil touhu, aby měli děti, aby je mohli obětovat v životě kněžském a řeholním pro spásu a službu bratří a pro větší Boží oslavu, Nechť mají stále na mysli že šíření Božího království a možnost, aby Církev vnikla do lidstva pro jeho časnovou i věčnou záchrannu je svěřeno ~~žež~~ také jejich velkomyslnosti.

Mám tu také statistiky ze všech českých a moravských diecézí z roku 1948: Kolik jsme měli tenkrát kněží diecésních a řeholních, kolik bohoslovů, kolik

řeholních sester! Nebylo to tak špatné. Naopak bylo to velmi nadějné! Ale lépe než se dívat k bolestínsky zpět, dívejme se raději s velikou důvěrou dopředu a modleme se s tím větší opravdovostí: Pane, dej nám svaté kněze.

To byl náš referát: JAK TO VYPADÁ VE SVĚTĚ S KNĚŽSKÝMI POVOLÁNÍMI? v rámci
echo
naší svatopostního pořadu: Dokončilovémilostivé léto. - Dnes večer u o půl
deváte na obvyklých vlnách HLAS KONCILU PRO KNĚZE A O KNĚZÍCH. -

Přehled zpráva - Svatý Otec navštívil ve čtvrtek odpoledne závody na léčiva
ICAR u na římské periferii u Tiburtinské cesty. Svatý Otec řekl, že chtěl
navštívit tyto závody, kde pracuje tolik žen, aby i jim přinesl poselství kon-
cilu a promluvil o hlubokých změnách, který prožívá svět vývojem industriali-
koncentrováním obyvatelstva
sace a komunismu ve městech. Svatý Otec mluví při těchto
příležitostech stojí, bez papíru, volně, opravdu od srdce a proto mají jeho
slova tak mimořádný účinek. Svatý Otec chce tak osobně poznat svou římskou
diecézi: proto bude o jednotlivých nedělích navštěvovat různé římské farnosti
v jednotlivých čtvrtích a v jiné dny naváže styk i s jinými společenskými tří-
dami svých diecesánů. Zaměstnanci závodů věnovali svatému Otci peněžní dar
pro Indii a závody pro tyž účel mu daly léky v hodnotě asi 13 milionů lir.

○ V sále bibliotéky papežského východního ústavu se konala včera ekumenická
schůzka, jíž se zúčastnili pravoslavný archimandrita Maximos Aghiorgousis,
dominikán Pater Jeroným Hamer, profesor valdenské fakulty Valdo Vinay. Mluvilo
se o dalších možnostech ekumenického vývoje po vatikánském koncilu. Všichni
došli k závěru, že se všem křesťanským církvím otvírají nové cesty k dalšímu
sblížení a obecně uznsli, že II. vatikánský koncil v tom směru vykonal veliké
dílo.

○ Německá mládež katolická jako každý rok i letos uspořádá ve všech diecésích
tradiční křížovou cestu v pátek po smrtelné neděli 1. dubna: Letos bude mít
jako hlavní téma a účel: 'Smíření s Polskem.' - V

○ V Altenbergu ústřední rada německé katolické mládeže zvolila jako vedoucí
heslo pro letošní činnost: Odvaha svobodného projevu.

Laudetur Iesus Christus.- Pohválen buď Ježíš Kristus. -Posloucháte Vatikánský rozhlas na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31, 25 a 19 m. - Právě skončila mše svatá, sloužená v blízkosti hrobu apoštola svatého Petra a jeho nástupce Pia XII. a Jana XXIII. na úmysly svatého Otce Pavla VI. Je první neděle postní. Mše svatá začíná slovy žalmu 90:BUDE KE MNĚ VOLAT A JÁ HO VYSLYŠÍM. Mešní modlitba je slavnostní úvodní modlitbou pro období posvátného postu čtyřiceti dní: Modlíme se s knězem: Bože, ty každoročně očišťuješ svou Církev zachováváním čtyřicetidenního postu; dej tedy, ať tvá rodina dobrými skutky osvědčuje to, čeho se snaží od tebe dosáhnout zdrženlivostí...SKRZE NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA...Nemodlíme se sami, slabí a hříšní lidé; při mše svaté se modlíme s Kristem a On s námi. Je to jedna společná modlitba celého křesťanského shromáždění, všech údů spolu s naší Hlavou Ježíšem Kristem. Proto se můžeme modlit s tak velikou důvěrou...

První čtení je vzato z 2.listu apoštola sv. Pavla Korintanům, prvních deset veršů šesté kapitoly. Začíná napomenutím, abychom využili dobře svatopostní doby: Bratři napomínáme vás:když se vám dostalo Boží milosti, aby to nebylo nádarmo! Je přece psáno /u Izaiáše/: 'V době příhodné té vyslyším, v čase spásy ti pomohu.' Hle teď je doba příhodná, hle, teď je čas spásy! - přidává apoštol pro Korintany i pro nás. A nyní v této pokoncilové době, v mimořádném milosti. vém roku, kdy nás svatý Otec tak naléhavě všechny zve k duchovní obnově, k posvěcení, k novému životu - je tato výzva ještě naléhavější. Kéž by nebyl nikdo mezi námi věřícími, kdo by ji neslyšel! Kdo by ji nebral vážně! - Svatý Pavel se dává v dalším za příklad svým křesťanům, kteří nebyli zrovna svatými. - Za všech okolností se ukazujeme jako Boží služebníci. A v dalším, když ve zkratu připomíná svůj apoštolský život, aniž by snad chtěl, nám kreslí ideál Božího služebníka - ideál katolického kněze: Poslechněme si jeho popis a zamysleme se nad ním: 'Za všech okolností se ukazujeme jako Boží služebníci: jsme velmi trpěliví v souženích, v protivenství, a v úzkostech, v ranách, žalářích, ve zmatcích, v námahách, ve bděních a v postech; tím že máme čisté úmysly, že víme, jak se chovat, že jsme shovívaví a dobrí, že jsme plní darů Ducha svatého a že

projevujeme upřímně lásku; že kážeme pravdu, že ukazujeme moc, kterou nám dal Bůh, tím, že bojujem za vítězství spravedlnosti i odrážíme útoky; ať nám prokazují čest, nebo ať nás tupí, ať o nás mluví dobře, nebo špatně; myslí o nás, že jsme podvodníci, a my zatím říkáme jen pravdu; že jsme lidé úplně neznámí, a zatím se o nás dobře ví, co jsme; zdá se, že už už musíme zemřít, a my zatím žijeme dál, že to na nás přicházejí tresty, a přece na smrt vedeni nejsme, že jsme smutní, a my se zatím pořád radujeme, že jsme žebráci, a my zatím mnoho lidí obhacujeme, že nemáme nic, a my zatím máme všecko! -

Štastný kněz Kristův, který v tomto zrcadle Pavlova života může zahlednout svou tvář: třebas jeho život je poznamenán křížem, utrpením, námahami přece má ve svém srdci štěstí, jaké nezná svět: nosí ve svém nitru nevysychající pramen duchovní radosti, z které může rozdávat i druhým, kterým všechny rádovánky světa nedovedou dát spokojenosť a klid a zaplašit z jejich očí úzkost a strach! Ano zdají se někdy žebráky / a někdy zevnějším zjevem a oblečením se mnoho neliší od skutečných žebráků!/ a přece nikdo nemá tak veliké bohatství jako oni: v Ježíši Kristu, najehož věčném kněžství se podílejí, mají opravdu všechno!

Do prvního svatopostního týdne připadají tak zvané suché dny. Konávaly se o nich modlitby za úrodu zemskou. Vznikly v Římě v VI. století. Církve chtěla nahradit pohanské zvyky, kterými pohané chtěli usmířit božstva přírody. Bůh křesťanů je Duch, Stvůritel a zácovatel všehomíra, je to Otec, který živí nebeské ptactvo a stará se i polní trávu. Ví čeho potřebuje. Nemáme pečovat úzkostlivě o zítřek, ale hledat na prvním místě Boží království. Proto římská liturgie položila na kvatembr slavnostní udílení kněžských svěcení / a dosud se tak v Římě děje/. Chtěla upozornit na duchovní lány, na duchovní žen:chtěla světit nové dělníky pro Kristovu žezu A už od těch dob, opravdu těžkých dob pro Církev, kdy křesťané žili ve stálém nebezpečí barbarských nájezdů / vidíme toho stopy i v některých liturgických modlitbách složených v té době/ už skoro čtrnáct století se opakuje čtyřikrát do roka naléhavá prosba:Proste Pána žní, aby poslal dělníky na svou vinici! Modlete se za kněze! Modlete se

za kněžská povolání!

Každý kněz je vyvoleným Božím. Má účast na samém velekněžském úřadě Ježíše Krista. Může obnovovat jeho oběť za spásu světa a přivlastňovat věřícím její zásluhu. Z oltáře pramení veškeren nadpřirozený život v Církvi. Biskup, který má plnost Kristova kněžství při udílení svátosti svěcení na kněze dává kněžím ze své plnosti moc, aby mohli proměňovat chléb a víno v tělo a krev Kristovu, aby mohli obnovovat Kristovu spasnou oběť, aby mohli odpoutat hřichy, aby v jeho zastoupení a z jeho pověření mohli kázat Bohému lidu slovo pravdy a učovat mu cestu života. Není na zemi větší důstojnosti než důstojnost kněze. Neboť v proměňení Kristova těla ani papež nemá větší moci než každý i ten nejposlednější kněz! Kněz se v těch chvílích stává opravdu druhým Kristem! A tutto duchovní moc nemůže knězi vzít žádná moc světská, žádné násilí, I když kněz nemá žádných zevnějších odznaků své moci - i když žije jako otrok - jako byly na příklad ty stovky kněží v nacistických koncentračních táborech -zůstává Kristovým knězem: v jeho rukou je spása celého lidstva!

A právě tato veliká důstojnost, toto intimní spojení s Kristem, žádá také mimořádnou svatost života. Proto konciloví Otcové s takovou pečlivostí a s takovým úsilím zvláštním dekretem o službě a životě kněží doplnili krátkou 28. kapitolu věnovanou kněžím v dogmatické konstituci o Církvi. Svatý Otec Pavel VI. nedávno v promluvě k římským farářům a kazatelům znova zdůrazňoval nutnost kněžské osobní svatosti pro úspěšné uskutečnění koncilové reformy mezi věřícími.

Ale kněz je člověk, jako každý jiný člověk. I on podléhá pokušením. Kristu sám , jak to vidíme v dnešním evangeliu, chtěl na svém příkladu ukázat všem věřícím, a také kněžím, že práce pro Bohého království nebude nikdy lehká. Nejsou to jen překážky okolního světa, není to jen lidská slabost a lidská zloba, jsou to i samé mocnosti pekla s jejich úskočností a lstivostí,které třeba přemáhat. - Proto v tomto kvatembrovém týdnu si jasněji uvědomíme, co máme v našich kněžích. Budeme se více modlit za vytrvalost dobrých, za obrácení nevěrných hebo slabých a zvláště budeme vypřešovat celé Církvi hodně nových kněžských povolání. Dej nám, Pane Ježíši, svaté kněze! Amen.

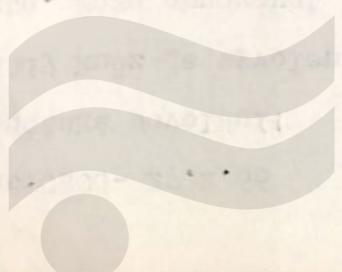
To byla naše nedělní homilie v rámci našeho svatopostního pořadu: POKONCILOVÉ MILOSTIVÉ LÉTO. - V našem nejbližším českém vysílání vatikánského rozhasu o půl druhé odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31 a 25 m uslyšte zvláštní nedělní pořad: HLAS SVATÉHO OTCE

Konec českého vysílání vatikánského rozhlasu. - Pochválen buď Ježíš Kristus Laudetur Jesus Christus!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dobré odpoledne, milí posluchači vatikánského rozhlasu. Zahajujeme dnes nový nedělní odpolední pořad HLAS SVATÉHO OTCE. - Podáme vám v něm obsah a úryvky hlavních projevů svatého Otce Pavla VI. z minulého týdne a zakončíme záběrem ze zvukového pásmu z jeho nedělní audience na náměstí sv. Petra a s jeho požehnáním, které dal po modlitbě Anděl Páně.

[dvěma hodinami]
Před ~~překrývající se hodiny~~ o půl dvanácté svatý Otec sestoupil na náměstí svatého Petra, kde mezi obeliskem a pravým křídlem kolonády bylo seřazeno 72 aut: 40 obrovských dopravních aut značky Fiat, třicet značky Citroen středních rozměrů a dvě dopravní auta značky Mercedes Benz, na místo 20 vozů této značky zakoupených v Kalkutě. Přišel si osobně prohlédnout tato vozidla, která na přání indické vlády zakoupil pro dopravu rýže a obilí na indických silnicích. Přivezl ho mons. Jean Rodhain a Mons. Karel Bayer, generální sekretář Mezinárodní katolické charity a representanti tří firem, od nichž zakoupil papež auta.

V posledním týdnu svatý Otec měl tolik veřejných projevů, že budeme moci z každého uvést jen několik myšlenek. - O projevu k římským farářům a postním kažatelům, které přijal v sixtinské kapli v pondělí, jsme referovali podroběně včera večer v promluvě ke kněžím. Byla to především výzva k snaze o kněžskou svatost a povzbuzení k veliké důvěře v Pána, který je vyvolil ke kněžskému úřadu.

Na popeleční středu dopoledne v 11 hodin sestoupil do baziliky sv. Petra, kde se konala obvyklá středeční generální audience. Svatý Otec posvětil popel a kardinál arcikněz basiliky Pavel Marella poznamenal papežovu hlavu posvěceným popelem se slovy: Pomni, člověče, že jsi prach a v prach se obrátis. Nato svatý Otec udělil popelec kardinálovi, ostatním přítomným prelatům a některým skupinám poutníků. Vé své promluvě ~~závěr~~ k shromážděným poutníkům mluvil o významu obřadu svěcení popele: Posvěcení a vkládání popelce, řekl svatý Otec, má dvojí význam: má nám připomenout smrt a uložit pokání. Tyto dva významy se spojují v jeden: mají probudit vědomí hříchu, osudnou to příčinu smrti a zároveň přinést lék proti hříchu - pokání. Není nic vážnějšího

dramatičtě jšího
nic ~~magickým~~, co by mohlo být vyvoláno před svědomím člověka. Vědí to
dobře moderní existentialisté, kteří pro svou úzkost neznají silnějšího důvo-
du... Církev naše matka chce nám předně připomenout tímto obřadem, že všechny
~~stvořené~~
věci mají konec, trochu chladného, suchého popele | to bude konec našeho živo-
ta. Církev k tomuto symbolickému popeli připojuje významná slova: jsi prach a
v prach se obrátíš. Na hlavu živé osoby vkládá znamení pokory a smrti. Svatý
Otec vzpomněl zvyků v prvních křesťanských dobách, kde se toto ~~znamení~~ pokání
ukládalo jen veřejným kajícníkům. Poukazuje, že základy ~~obřadu~~ jsou už v Písmu
svatém: popel, veřejné vyznání hříchů, hrubý oděv, žínice | to jsou symboly
pedagogiky Církve: kterými vyzývá k obrácení, k návratu, k milosrdenství Boží-
mu, k novému životu. Zde vidíme veliký rozdíl mezi názorem Církve a názorem
moderních vyznavačů pesimismu: u těchto všechno končí v absurdnosti nicoty
křesťanská asketika však nekončí u popele: pozvedá člověka k novému životu a
radosti. I když se mění způsob pokání, | končil svatý Otec, nemění se boží zá-
kon nutnosti pokání. Čím lépe prožijeme v pravém duchu pokání, ~~xzímní~~
dobu, tím budeme moci prožít radostnější a šťastnější velikonoce. -

Odpoledne téhož dne se svatý Otec zúčastnil kajícího průvodu na první post-
ní římské štaci u svaté Sabiny na Aventinu. I tam po návratu do kostela pro-
mluvil ke shromážděným věřícím. Tam mluvil o významu utrpení a zkoušek v lid-
ském životě. Žádný lidský život není bez nich. Můžeme je sice někdy zmírnit,
můžeme užívat prostředků, které nám dal Pán k naší disposici, a je to právě
křesťanská láska, která může zmírnit utrpení našich bratří. Ale věřící křesťan
vidí v utrpení, které ho potkávají, ruku Krista Pána a tato odevzdání, s kte-
rou přijímá toto utrpení, které mu Pán posílá, dávají jeho životu docela zvlášt-
ní styl. Ale to není všechno. K této resignaci a odevzdání opravdový křes-
ťan připojuje umrtvování, pokání, dobrovolné odříkání. Náš život není lehký:
Kristus Pán nám řekl: Kdo chce za mnou přijít vezmi na sebe svůj kříž a násle-
duj mne. Tato Kristova zásada není povídá duchu světa, kde často vládne hedo-
nismus, honba za rozkošemi a radovánkami. Chceme-li však být věrnými následov-
níky Kristovými, musíme jít za jeho hlasem. Nakonec se svatý Otec zmínil o

nové konstituci, kterou se určují obecné normy pro půst a pokání. Ukazuje se v ní mateřský duch Církve, řekl svatý Otec, která má ohledy na lidskou slabost. Ale i když se nevyžadují těžké věci je třeba, aby zůstal mezi námi stále živý duch oběti. Kdo může více dělat více, bude dělat více, neboť stroh a přísný život má také své výhody pro inteligenci a pro morální sílu, které v něm mají svůj pramen. Nakonec pak poukázal na intimní vztah mezi pokáním a křesťanskou láskou, neboť láska bez ducha oběti není možná.

Tuto myšlenku svatý Otec také připomněl ve svém rozhlasovém projevu pro děti amerických katolických škol. Vzpomněl nejdříve na svou návštěvu v Novém Yorku a na slavnostní přijetí se stran tolika amerických dětí, které ho pozdravovaly na newyorských ulicích a v Yankee Stadiu, kde sloužil mše svatou, vyzval je, aby v postě si ukládaly oběti a co ušetří poslaly dětem ve Vietnamu. Mnoho z nich, řekl papež v poselství, bylo zabito nebo zraněno. Jiní se staly sirotky, jsou daleko od svých otců a matek. Běhají po ulicích, někdy přímo i na bitevním poli, bez cíle a bez ochrany. Nevedí kam jít, nikdo se o ně nestará. Jsem to dnes asi nejsmutnější a nejubožejší děti celého světa. Ale i oni jsou duchovními dětmi papežovými. A proto dnes, jako minulá léta, prosíme dobré chlapce a dobrá děvčata americká, aby v době svatopostní si odpírali více, než jindy v roce, aby mohli pomoci svým méně šťastným bratrům a sestrám.

VE čtvrtek odpoledne navštívil svatý Otec závody pro výrobu léčiv ICAR v římském předměstí Tiburtinském. Při té příležitosti, jak jsme o tom už referovali, měl velmi dlouhou promluvu., kde se zabýval problémy moderního dělnického světa, poměrem Církve k dělnictvu, ale zvláště tam zdůraznil jednu věc. Tak často se slyší, jakoby mezi vědou a vírou byl rozpor. Jakoby učený člověk nemohl věřit, jskoby věda odváděla od Boha. Církev však nemá nic proti vědě, naopak vždycky hledala ji podporovat. Svatý Otec cituje výrok jednoho vědce: Čím více studuje hmota, tím více nachází ducha. Připomíná tam i známé jméno Theillarda de Chardin, který mezi tolika někdy snad nepřesnými výklady, dovedl podat vysvětlení všechnomíra, v němž člověk objevuje inteligenci, Boha. Svatý Otec je optimista. Tvrdí, že je přesvědčen, že to bude právě moderní

věda , která dnešní svět přivede zase k Bohu. A tak všichni učenci i dělníci z těch moderních továren, které se zdály sloužit jenom hmotě, ze svých námah ze svého potu, ze ze svých nadějí vytvoří hymnus ku cti Bůha Svovřitele a Otce všech. - ~~JKM~~ Svatý Otec vyzývá všechny , aby hledaly upřímně Krista, který je Cesta, Pravda a Život, který všechny volá, který posvětil lidské slzy, který miluje děti, který odpouští ~~lidská~~ číšníkům, který se stal jedním z nás, dělkem, ~~JKM~~ který za nás obětoval svůj život, abychom byli šťastnými. —

Včera v sobotu přijal na 700 římských inženýrů a architektů a v delší pro luvě je vyzval, aby jako Římané zůstali věrní Církvi a víře a spolupracovali s ní v duchu II. vatikánského koncilu,

aby jako architekti a inženýři dovedli spojovat vždy s odbornou zdatností získanou důkladný studiem a dlouhou praxí dovedli vždy spojovat i opravdovou poctivost a čestnost a byli tak příkladem harmonického spojení mezi náboženským přesvědčením a požadavky občanského a profesionálního života. —

-ö-

Když si svatý Otec prohlédl auta, vrátil se do své residence a z okna své pracovny promluvil k shromážděným zástupům, kteří ho pozdravili potleskem. — Milí synové, řekl, dnes musíme obětovat naši polední mariánskou modlitbu ještě za velikou záležitost hladu v Indii. Děkuji všem a na všechny svolávám požehnání Boží, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k této akci: vládním činitelům, tisku, televizi a zvláště těm, kteří chtěli svůj dar odevzdat našim prostřednictvím. Jak vidíte už z těch aut na náměstí sv. Petra - naše pomoc chce být rychlá a dojít co nejdříve na místo určení. Nakonec posvětil zvláštní modlitbu, kterou složil pro tuto příležitost, dopravní auta: prosil v ní, aby Pán nasýtil nejenom tělesný hlad, nýbrž i hlad duševní nebeskou moudrostí . Pomodlil se Anděl Páně a udělil požehnání.

POŽEHNÁNÍ SV.OTCE z pásu.

Papežská hymna /varhany/ To byl náš odpolední ~~po~~ nedělní pořad: HLAS SVATÉHO OTCE. - Příští české vysílání vat. rozhlasu v pondělí večer o půl deváté na obvyklých vlnách. -

22-266 x ~~Předloha~~ k písl. Pd. nařízen. Pia XII. - propagační
V. 1939. na 2. lom - z chumu ván působit

V předposlední den koncilu 7. prosince byl odevzdán věřejnosti první svazek seriálu Akta a dokumenty Sv. stolice týkající se druhé světové války. Poprvé se otevírají nepřístupné archívy vatikánského státního sekretariátu, aby vrhly světlo na události ještě nedávné, o nichž se vede polemika a jimž se podávají jednostranné výklady. Uveřejnění dokumentů má tím větší význam, protože 18. listopadu sv. Otec Pavel VI. oznámil zahájení procesu blahořečení Pia XII., který abychom tak řekli je hlavní osobností v oněch Aktech; Akta budou tvořit rehabilitaci, správné ocenění jeho postoje jak v poměru k otázkám mezinárodním, tak i otázkám dílčím oné doby, k nacismu, zahrnuje prvních 18 měsíců pontifikátu Pia XII.: březén 1939 - srpen 1940. k pronásledování židů. První svazek serialu jsou dokumenty, určené vedeckým pracovníkům, listy, zápisky, které nunciové poslali do Vatikánu, záznamy ve vatikánském sekretariátu o audiencích, které papež udělil; vrcholnými body je zde první rozhlasové poselství Pia XII. z 3. března, velikonoční kázání, první encyklika Summi Pontificatus a vánoční poselství 1939; tam Pius XII. naznačoval základy míru spočívajícího na spravedlnosti, tak aby se všechny národy sjednotily ve vyšší společenství, jež by napomáhalo vnitřnímu rozvoji každého a v němž by byly odstraněny příčiny sporů. - V nejbližší době vyjde II. svazek Aktu; bude obsahovat listy Pia XII. německým biskupům v prvních týdnech svého pontifikátu.

Měsíce března 1939-srpen 1940, jejichž události jdou před naším zrakem, v domenech, jsou dobou přípravy světové války, její propuknutí, nacistická invaze na Západ, vstup Itálie do války a uzavření příměří - 2. března 1939. Pius XII. byl zvolen papežem: jeho předchůdce Pius XI. - zemřel 2. října 1939 - 29. září 1938, po právě po Mnichovském diktátu Československu, nabídl v rozhlasovém poselství Bohu svůj život za mír ve světě, mír, spočívající na spravedlnosti a lásce. 10. března 1939 Bůh jeho oběť přijal. A otázka míru byla obsahem prvního pozdravu a práni Pia XII. lidstvu. V květnu 1939 Pius XII. prostřednictvím nunciů zkoumal, zda by bylo možné na mezinárodní konferenci odvrátit hrozící pohromu; nebezpečí války neskončilo obsazením Sudet pokracovalo obsazením Čech a Moravy - dokumenty č. 2 a 3 jsou věnovány našim zemím: nuncius v Berlíně mons. Orsenigo posílá do Vatikánu šifrovánou zprávu o obsazení, a pak druhý delší dopis o ohlasech, jaké obsazení vyvolalo v berlínských diplomatických kruzích a mezi německým obyvatelstvem. 15. května 1939 byly přímo zapojeny angažovány ve sporu, papež se dal dotázat, zda jsou ochotny se dohodnout vyjednáváním. Pozice vlád už byly vyhnané, odpověď tedy byla spíše

28.11.66

2

negativní; přece jen situace prý ještě není krajně nebezpečná, a kdyby mohlo být posledním záchrannou zákrok papežův, že jej o to požádají. Toto sondování půdy mělo být tajené, ale proneslo se navenek a výklady nebyly vždy příznivé Sv. stolici; Pius XII. neváhal riskovat toto nebezpečí, věc míru mu byla cennější. [Jedno dobré ovoce ale pokus Pia XII. o vyvolání mezinárodní mírové konference přinesl: uznání ze strany Velké Británie a nečekaná spolupráce na diplomatickém poli.] Bohužel, v letních měsících 1939 situace se ještě zhoršovala, nacisté nevyslyšeli ani nová a nová ~~zprísahání~~ Pia XII., aby od války upustili; 1. září vzkán propukl. V dokumentech zase můžeme sledovat jeho ohlas, úsilí papeže, aby bolest obětí byla zmírněna, a aby války nebyla zatažena Itálie. To byl hlavní účel návštěvy Pia XII. u italských královských manželů 28. prosince 1939; k tomuto zákroku vybízel ~~USA~~ Myron Taylor USA - při Svaté stolici byl v té době už osobní zástupce presidenta Rooseveltovy, aby byla co nejuzší spolupráce za mír a na pomoc obětem války. Pius XII. posílá dopis Mussolinimu (24. dubna 1940). Mussolini odpovídá 30. dubna dopisem ~~Afrika~~ vyhýbavého obsahu. 10. května nacisté vpadají do Belgie, Holandska a Lucemburska. Z Vatikánu jdou tři telegramy hlavám těchto států; psal je sám Pius XII.: projevuje jim soustrast a obsah je otevřené odsouzení bezpráví; ~~Vatikánský~~ L'Os. Romano, který telegramy uveřejnil, je v Itálii zabaven, fašističtí pohánci prohlížejí každého, kdo jde z Vatikánu, zda snad nenesl deník. 13. května jede k papeži na audienci velvyslanec Itálie u Sv. stolice Alfieri, ~~který je přeložen~~. Mons. Montini ^{substitut st. sekra} zapisuje obsah audience, jak mu o ní referoval sám Pius XII. Velvyslanec Alfieri nezakryval nevoli, kterou ^{byly} telegramy vyvolaly v Itálii. Pius XII. poslouchal klidně: Neměl jsem strach z bajonetů, které už jednou byly namířeny proti mně, a nebudu mít strach ani po druhé. Za jistých okolností papež nemůže mlčet. Vlády se dívají na věci, na prvním místě z hlediska politického a vojenského, přehlížejí stránku morální a právní; pro papeže je stránka morální a právní ~~nejdůležitější~~. Sv. Kateřina kdysi napomínala papeže, že Bůh ho bude přísně soudit, když nebude bojovat proti zlu nebo nevykoná, co považuje za svou povinnost. Italštka vláda nemůže žádat, aby papež mlčel, protože je to jí vhod. Proč vykládat ve špatném papežovu slova, když všichni vědí, že jsou odůvodněná. Proč si stěžovat, že papež poslal slovo útěchy a naděje zemím, které byly přepadeny? Itálie jistě ví, jak strašné vědi se dějí v Polsku. Měl bych říci ohnivá slova, ale zdržuje mě jen vědomí, že bych učinil osud těch ubohých (svými slovy) ještě horší. - Mnohokrát žádali Pia XII., aby pro-

28. II. 66.

3

testoval proti tomu, co se dalo v Polsku. ^{mu} Zaslahuje uvést zde, co Pius XII. řekl mons. Tardinimu: Nesmíme zapomenout, že v Říši je 40 miliónů katolíků; kdo dovědě říci, čemu by byli vystaveni, kdyby ~~mu~~ Sv. stolice slavnostně protestovala.

^{11. března 1940} 11. března 1940 Pius XII. přijal Ribentropa, nacistického ministra zahraničí. Jak vy svítá z dokumentů, Pius XII. svolil k audienci, protože doufal, že se tak zlepší situace katolíků, ^{z oř} ~~se~~ i německé biskupové ^{oř} souhlasili. Papež má o Ribentropovi negativní dojem: ~~Když mluví, je rozpálen jako nepříčetný.~~ Mluvil jen on, všeobecným tónem o možnostech nebo žádoucnosti dojít po válce) k dohodě; Vůdce nyní je příliš zaměstnán důležitějšími otázkami. Ostatně, kat. Církev už nemá žádnou sílu, žádný vliv. Německo je silné, má pod sebou polovinu světa, jistě vyhraje válku do konce r. 1940. To je přesvědčení jeho, Vůdcova a celého nemeckého národa. Bez odpovědi zůstávají dotazy stran pronásledování biskupů, kněží, stran zrušených klášterů. Na to se ve Vatikánu nesmí tolit dívat; nacismus je také revoluce, a jiné revoluce nadějaly daleko větší škody. Nacismus zachránil Německo před komunismem; dohoda se Sov. Ruskem je jen navenek, z válečných důvodů. Audience ^{byla} trvala hodinu a 10 minut. Jako příloha je k Aktům a dokumentům připojeno faksimile ^{svazek} poznámky, s vlastnoručními opravami Pia XII., jíž se vyvrací tvrzení pražského deníku Práce z 24. ledna 1946, jakoby Pius XII. chtěl zprostředkovat mír mezi něm. generály a Anglií, na úkor Sov. svazu. V té době mezi Německem a Sov. svazem ještě ~~ještě~~ přátelství. - ^{Náš pohled do I. svazku Aktů} a dokumentů zakončíme větou z posledního dokumentu, z dopisu pres. Rooseveltovi: hrůzy války rostou. zvětšuje se i bolest jeho srdce ^{z m} nařízené úspěchempodniků, chce ale v nich pokračovat a modlit se, aby ^{byly} vytvořeny podmínky k ^{z m} míru a lidé byli osvobozeni od strachu, neklidu a nejistoty. ^(pov. a tisk)

K 90. narozeninám papeže Pia XII. - narodil se 2. března 1876 - jsme s vámi prošli ^{nedožitým} prvním svazek seriálu: ...

Zprávy z Vatikánu: V neděli odpoledne sv. Otec zavítal do farnosti sv. Panského na římském předměstí. Dříve než začal mši svatou, vyzval věřící, aby s ním obnovili svůj křestní slib. ^{fr. P. Beran} ^{získat plnomocné odpustky Milostivého léta} - V neděli večer začaly ve Vatikánu duchovní cvičení; rozjímáním je přítomen ^{tež} sv. Otec. Duch. cvičení koná též kard. Beran. - Francouzský dominikán P. Carré začal svůj letošní cyklus konferencí v katedrále N. D. v Paříži; mluví o P. Marii. Cyklus postníc konferencí se koná letos poprvé v římské bazilice P. Marie Sněžné. Jsou určeny římské inteligenci. Káže je známý italský dominikán P. Spiazzi.

Biskup z Limoges mons. Rastouil a jeho koadjutor vydali prohlášení ve prospěch 250 dělníků, kterým hrozí ~~prospekty~~ ztráta zaměstnání, protože továrna, v níž pracovala, zavřela své brány.

ve středu začne v Paříži Týden kat. franc. intelektuálů na téma Morálka lidská a morálka křesťanská. Promluví přední kulturní pracovníci, věřící i nevěřící. II. vat. koncil je jedno z hlavních témat, o kterých se bude jednat na synodě německé evangelické církve, která se bude konat v půli března v Berlíně. Promluví mj. prof. Schlick, který byl pozorovatelem ev. církve na koncilu. Správa spojů africké republiky Ruanda vydala serii poštovních známek s námetem cesty papeže Pavla na valné zasedání SN.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů